

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

18702 *Reial decret 1837/2008, de 8 de novembre, pel qual s'incorporen a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2005/36/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de setembre de 2005, i la Directiva 2006/100/CE, del Consell, de 20 de novembre de 2006, relatives al reconeixement de qualificacions professionals, així com a determinats aspectes de l'exercici de la professió d'advocat.*

Títol I. Disposicions generals.

Capítol I. Objecte i àmbit d'aplicació.

Article 1. Objecte.

Article 2. Àmbit d'aplicació.

Article 3. Efectes del reconeixement.

Capítol II. Definicions als efectes del present Reial decret.

Article 4. «Professió regulada».

Article 5. «Qualificació professional».

Article 6. «Títol de formació».

Article 7. «Autoritat competent».

Article 8. «Formació regulada».

Article 9. «Experiència professional».

Article 10. «Període de pràctiques» i «prova d'aptitud».

Article 11. «Personal directiu d'empresa».

Títol II. Lliure prestació de serveis.

Article 12. Principi de lliure prestació de serveis.

Article 13. Declaració prèvia en els casos de desplaçament.

Article 14. Dispenses.

Article 15. Verificació prèvia en professions que tinguin implicacions per a la salut o seguretat pública.

Article 16. Cooperació administrativa.

Article 17. Informació de caràcter suplementari per als destinataris del servei.

Títol III. Llibertat d'establiment.

Capítol I. Règim general de reconeixement de títols de formació.

Article 18. Àmbit d'aplicació.

Article 19. Nivells de qualificació professional.

Article 20. Formacions equiparades.

Article 21. Condicions per al reconeixement.

Article 22. Mesures compensatòries.

Article 23. Prova d'aptitud.

Article 24. Període de pràctiques.

Article 25. Dispensa de mesures compensatòries en virtut de plataformes comunes.

Capítol II. Reconeixement de qualificacions professionals en funció de l'experiència professional adquirida en un altre Estat membre.

Article 26. Exigències relatives a l'experiència professional.

Article 27. Activitats esmentades a la llista I de l'annex IV.

Article 28. Activitats esmentades a la llista II de l'annex IV.

Article 29. Activitats esmentades a la llista III de l'annex IV.

Capítol III. Reconeixement basat en la coordinació de les condicions mínimes de formació.

Secció 1. Disposicions generals.

Article 30. Reconeixement automàtic de qualificacions professionals. Marc general.

Article 31. Drets adquirits. Disposicions generals.

Article 32. Drets adquirits a la República Democràtica Alemanya.

Article 33. Drets adquirits a Txecoslovàquia, República Txeca i República Eslovaca.

Article 34. Drets adquirits a la Unió Soviètica, Estònia, Letònia i Lituània.

Article 35. Drets adquirits a l'antiga Iugoslàvia.

Secció 2. Metge.

Article 36. Formació bàsica en medicina.

Article 37. Formació mèdica especialitzada.

Article 38. Denominacions de les formacions mèdiques especialitzades.

Article 39. Drets adquirits específics dels metges especialistes.

Article 40. Formació específica en medicina general.

Article 41. Reconeixement de la qualificació professional de metge general.

Article 42. Drets adquirits específics dels metges generals.

Secció 3. Infermera responsable d'atencions generals.

Article 43. Formació en infermeria responsable d'atencions generals.

Article 44. Drets adquirits específics de les infermeres responsables d'atencions generals.

Article 45. Drets adquirits específics de les infermeres responsables d'atencions generals titulades a Polònia.

Article 46. Drets adquirits específics de les infermeres d'atencions generals adquirits a Romania.

Secció 4. Odontòleg.

Article 47. Formació en odontologia.

Article 48. Exercici de les activitats professionals d'odontòleg.

Article 49. Drets adquirits específics dels odontòlegs.

Article 50. Drets adquirits específics dels odontòlegs a Itàlia.

Secció 5. Veterinari.

Article 51. Formació bàsica en veterinària.

Article 52. Drets adquirits específics dels veterinaris a Estònia.

Secció 6. Llevadora.

Article 53. Formació de llevadora.

Article 54. Modalitats de reconeixement dels títols de formació de llevadora.

Article 55. Exercici de les activitats professionals d'infermera especialista obstetricoginecològica (llevadora).

Article 56. Drets adquirits específics de les llevadores.

Article 57. Drets adquirits específics de les llevadores a la República Democràtica Alemanya.

Article 58. Drets adquirits específics de les llevadores a Polònia.

Article 59. Drets adquirits específics de les llevadores a Romania.

Secció 7. Farmacèutic.

Article 60. Formació bàsica en farmàcia.

Article 61. Exercici de les activitats professionals de farmacèutic.

Secció 8. Arquitecte.

Article 62. Formació bàsica en arquitectura.

- Article 63. Excepcions a les condicions de la formació d'arquitecte.
- Article 64. Exercici de les activitats professionals d'arquitecte.
- Article 65. Drets adquirits específics dels arquitectes per l'existència d'un títol de formació.
- Article 66. Drets adquirits específics dels arquitectes per l'existència d'un certificat professional.
- Capítol IV. Disposicions comunes sobre establiment.
- Article 67. Documentació i formalitats.
- Article 68. Jurament o promesa professional.
- Article 69. Procediment de reconeixement de qualificacions professionals.
- Article 70. Ús del títol professional espanyol i obligacions del professional reconegut.
- Títol IV. Modalitats d'exercici de la professió.
- Article 71. Coneixements lingüístics.
- Article 72. Ús de títols acadèmics atorgats per l'Estat membre d'origen.
- Títol V. Competències d'execució i cooperació administrativa.
- Article 73. Autoritats competents.
- Article 74. Coordinació de les activitats de les autoritats competents.
- Article 75. Punt de contacte.
- Article 76. Comitè per al reconeixement de qualificacions professionals.
- Disposició addicional primera. Mecanismes de cooperació.
- Disposició addicional segona. Prevenció del frau i altres pràctiques il·lícites.
- Disposició addicional tercera. Registres de professionals sanitaris.
- Disposició addicional quarta. Espai Econòmic Europeu.
- Disposició addicional cinquena. Accés a l'ocupació pública.
- Disposició addicional sisena. Designació d'autoritats competents.
- Disposició transitòria primera. Procediments en tramitació.
- Disposició transitòria segona. Auditoria de comptes.
- Disposició derogatòria única.
- Disposició final primera. Modificació del Reial decret 607/1986, de 21 de març, per a l'exercici efectiu de la lliure prestació de serveis dels advocats.
- Disposició final segona. Modificació del Reial decret 936/2001, de 3 d'agost, pel qual es regula l'exercici permanent a Espanya de la professió d'advocat amb títol professional obtingut en un altre Estat membre de la Unió Europea.
- Disposició final tercera. Incorporació de dret de la Unió Europea.
- Disposició final quarta. Desplegament normatiu.
- Disposició final cinquena. Actualització dels annexos.
- Disposició final sisena. Entrada en vigor.
- Annexos:
- Annex I. Llista d'associacions i organitzacions professionals que reuneixen les condicions de l'article 4.3.
- Annex II. Llista de les formacions d'estructura específica a què es refereix l'article 19.3.b).
- Annex III. Llista de les formacions regulades a què es refereix l'article 21, apartat 2, tercer paràgraf.
- Annex IV. Activitats relacionades amb les categories d'experiència professional a què es refereixen els articles 27, 28 i 29.
- Annex V. Reconeixement basat en la coordinació de les condicions mínimes de formació.
- Annex VI. Drets adquirits aplicables a les professions reconegudes sobre la base de la coordinació de les condicions mínimes de formació.

- Annex VII. Documents i certificats exigibles d'acord amb l'article 67.
- Annex VIII. Relació de professions i activitats professionals regulades a Espanya, als efectes de l'aplicació del present Reial decret.
- Annex IX. Relació de professions per a l'exercici de les quals s'exigeix un coneixement precís del dret nacional.
- Annex X. Autoritats competents espanyoles.
- Annex XI. Model de declaració prèvia en cas de desplaçament del prestador de serveis.

La supressió dels obstacles a la lliure circulació de persones i serveis entre els estats membres constitueix un dels objectius de la Comunitat Europea, tal com es consagra a l'article 3.1.c) del Tractat constitutiu. Aquesta supressió suposa, per als nacionals dels estats membres, la facultat d'exercir una professió, per compte propi o d'altri, en un Estat membre diferent d'aquell en què hagin adquirit les qualificacions professionals. Amb aquesta finalitat, l'article 47.1 del Tractat estableix que s'han d'adoptar directives per al reconeixement mutu de diplomes, certificats i altres títols de formació.

Històricament, les primeres directives que van existir per al reconeixement de qualificacions professionals van ser les dictades en el període transitori, després de la formació de la Comunitat Econòmica Europea: una sèrie de directives de liberalització i de mesures transitòries, referides principalment a activitats artesanals i comercials, adoptades la major part els anys seixanta. No establien pròpiament un mecanisme de reconeixement de títols, sinó que es basaven en l'acreditació d'un període d'experiència professional prèvia. Aquestes directives van ser refoses, unes, i derogades, unes altres, per la Directiva 1999/42/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de juny de 1999, per la qual s'estableix un mecanisme de reconeixement de títols respecte de les activitats professionals a què es refereixen les directives de liberalització i de mesures transitòries, que va ser incorporada a l'ordenament espanyol pel Reial decret 253/2003, de 28 de febrer.

En una segona etapa, les institucions comunitàries van abordar l'esforç d'harmonitzar i coordinar les condicions mínimes de formació dels títols conduents a l'exercici de determinades professions, de manera que els títols de cada Estat membre que complissin aquestes condicions poguessin figurar en una llista, i el seu reconeixement pels altres estats membres fos automàtic. Així, els anys setanta i vuitanta, es van dictar una sèrie de directives conegudes com a «sectorials» que es referien a les professions de metge, metge especialista, infermera responsable d'atencions generals, odontòleg, odontòleg especialista, veterinari, llevadora, farmacèutic i arquitecte. Per a aquestes professions, es van adoptar les directives respectives que harmonitzaven les condicions de formació requerides per a l'obtenció del títol que permetia el seu exercici i regulaven un reconeixement automàtic, basat en una llista dels títols que complien les condicions de formació esmentades.

Tanmateix, no hauria resultat viable estendre aquest enfocament «sectorial» a la totalitat de les professions regulades en els estats membres de la Comunitat Europea. D'aquesta manera, les institucions comunitàries van passar a adoptar una nova perspectiva, per establir un «sistema general» que fos aplicable a totes les professions sense directiva «sectorial». Ja no es tractava d'harmonitzar les condicions de formació, cosa que hauria revestit una gran complexitat. Com a conseqüència, tampoc no es podia aplicar un automatisme en el reconeixement.

Les directives del «sistema general» es van basar en un principi de confiança mútua entre els estats membres, que suposa que el professional que està plenament qualificat per exercir una professió al seu Estat membre d'origen també ha d'estar qualificat per exercir la mateixa professió a l'Estat membre d'acollida. Tanmateix, a falta d'harmonització de les condicions de formació, hi ha la possibilitat que l'Estat d'acollida imposi mesures compensatòries (un període de pràctiques o una prova d'aptitud) quan hi hagi diferències substancials entre la formació acreditada i l'exigida per l'Estat d'acollida per a l'exercici de l'activitat professional de què es tracta. El concepte clau del «sistema general» és el de «professió regulada», és a dir, aquella l'exercici de la qual estigui supeditat a posseir una determinada qualificació.

La primera directiva del «sistema general» va ser la Directiva 89/48/CEE, del Consell, de 21 de desembre de 1988, que es referia a les professions regulades l'exercici de les quals exigia posseir un «títol» acreditatiu d'una formació postsecundària d'almenys tres anys de durada, cursada en una universitat o establiment d'ensenyament superior. Aquest «sistema general» va ser completat per una segona directiva, la Directiva 92/51/CEE, del Consell, de 18 de juny de 1992, que establia tres nivells de qualificació denominats «títol» (formació postsecundària d'un o dos anys de formació), «certificat» (formacions postsecundàries o secundàries que no arriben a la categoria de «títol», tal com es definia aquest) i «certificat de competència» (resta d'acreditacions que possibiliten l'accés a determinades activitats regulades). Les dues directives del «sistema general» van ser incorporades a l'ordenament espanyol, respectivament, pels reials decrets 1665/1991, de 25 d'octubre, i 1396/1995, de 4 d'agost, amb les seves modificacions posteriors.

Entre les diverses modificacions puntuals experimentades posteriorment pel sistema comunitari de reconeixement de qualificacions professionals cal destacar la Directiva 2001/19/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de maig de 2001, que va afectar els dos sistemes llavors vigents. En el «sistema general», va incorporar a la Directiva 89/48/CEE el concepte de «formació regulada», que s'havia introduït a la Directiva 92/51/CEE. En el sistema «sectorial», es van actualitzar les llistes de títols i diplomes, es va establir la validesa d'altres títols i diplomes sobre la base de certificacions de les autoritats competents i, com a novetat principal, es va introduir una obligació de prendre en consideració els títols i diplomes obtinguts en tercers països, però reconeguts per algun Estat membre.

La nova Directiva 2005/36/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de setembre de 2005, la transposició de la qual s'efectua per mitjà del present Reial decret, es va proposar amb dos objectius principals. D'una banda, es tractava de refondre tota la legislació comunitària sobre reconeixement de qualificacions professionals per acabar amb la dispersió anterior i recollir tota la normativa en un únic text. D'altra banda, tot i que es mantenen els fonaments essencials del sistema anterior, inclosa la distinció entre un règim general i un reconeixement basat en la coordinació de les condicions mínimes de formació, la Directiva incorpora importants elements nous i principis establerts per la jurisprudència del Tribunal de Justícia.

De conformitat amb els objectius de la Directiva que es transposa, el present Reial decret pretén recollir en un sol text, sense perjudici del seu desplegament necessari perquè sigui aplicat pels diversos ministeris i comunitats autònomes, la totalitat de la regulació del reconeixement de qualificacions professionals de la Unió Europea. Per tant, aquest Reial decret deroga tots els reials decrets dictats per a la transposició de les antigues directives «sectorials» i del «sistema general», que al seu torn han quedat derogades per la Directiva 2005/36/CE.

En canvi, es mantenen vigents els reials decrets d'incorporació de directives no afectades per la 2005/36/CE. És el cas de la Directiva 77/249/CEE, adreçada a facilitar l'exercici efectiu de la lliure prestació de serveis pels advocats, i de la Directiva 98/5/CE, destinada a facilitar l'exercici permanent de la professió d'advocat en un Estat membre diferent d'aquell en el qual s'hagi obtingut el títol, incorporades a l'ordenament espanyol pels reials decrets 607/1986, de 21 de març, i 936/2001, de 3 d'agost, respectivament. Aquestes directives es refereixen a la lliure prestació de serveis i l'exercici de la professió, i no al reconeixement de qualificacions professionals per a l'establiment sota el títol professional de l'Estat membre d'acollida, el qual sí que queda cobert per la Directiva 2005/36/CE i per aquest Reial decret.

Tanmateix, les directives 77/249/CEE i 98/5/CE esmentades sí que s'han vist afectades per la Directiva 2006/100/CE, del Consell, de 20 de novembre de 2006, que adapta determinades directives en l'àmbit de la lliure circulació de persones, amb motiu de l'adhesió de Bulgària i Romania a la Unió Europea. La dita Directiva 2006/100/CE també s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol mitjançant el present Reial decret. D'una banda, a través de les modificacions que realitza en la Directiva 2005/36/CE. D'altra banda,

modificant els reials decrets 607/1986 i 936/2001, que van incorporar les directives 77/249/CEE i 98/5/CE.

En l'estructura del present Reial decret s'ha optat per conservar la sistemàtica de la mateixa Directiva 2005/36/CE, de manera que els títols, capítols i seccions coincideixin amb els d'aquesta. Es considera que aquesta opció facilita la interpretació i aplicació del Reial decret, ja que resulta més senzill trobar el seu referent a la mateixa Directiva, i també en facilita la lectura als principals destinataris de la norma, ciutadans d'altres estats membres de la Unió Europea, ja que es remet a una estructura comuna.

A més, en transposar el text, ha estat necessari adaptar-lo a l'ordenament espanyol, però conservant tota la complexitat de la Directiva, resultat de les deliberacions realitzades en el procés legislatiu entre el Parlament Europeu i el Consell. Cada incís respon a un propòsit i pretén reflectir una situació o problema d'algun Estat membre o donar-hi una solució. Per tant, més enllà d'algunes reformulacions puntuals, no és possible «simplificar», més que no ho fa la present norma, un text que és necessàriament complex.

El títol I conté les disposicions generals. D'una banda, quant a l'objecte, àmbit d'aplicació i efectes del reconeixement. D'altra banda, es defineixen els conceptes de «professió regulada», «qualificació professional», «títol de formació», «autoritat competent», «formació regulada», «experiència professional», «període de pràctiques», «prova d'aptitud» i «directiu d'empresa», als efectes del que preveu aquest Reial decret. És important subratllar aquesta última matisació, ja que es tracta de definicions que serveixen al funcionament del sistema comunitari de reconeixement i, per tant, han de ser comunes a tota la Unió Europea. D'aquesta manera, per exemple, el concepte de «qualificació professional» de la Directiva és, bàsicament, un terme genèric que agrupa títol, certificat, certificat de competència o experiència professional. No coincideix completament, per tant, amb el concepte espanyol que estableix la Llei orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional. També passa el mateix amb el concepte de «formació professional», que en la Directiva és un concepte ampli que engloba qualsevol formació que serveixi per al desenvolupament d'una professió i, per tant, no coincideix amb la idea més específica de «formació professional» que figura a l'esmentada Llei orgànica 5/2002 i a la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació.

El títol II es refereix a la lliure prestació de serveis, referida a una prestació temporal o ocasional realitzada a Espanya per un prestador establert legalment en un altre Estat membre. Aquesta és una de les principals novetats que introdueix la Directiva 2005/36/CE, ja que, en el sistema anterior, només es regulava la prestació de serveis per a les professions «sectorials». La nova Directiva l'estén a tot el sistema, i es basa en una declaració prèvia a l'autoritat competent, acompanyada de determinats documents, sense que hagi d'existir cap reconeixement de qualificacions professionals. Únicament quan es tracti de professions relacionades amb la salut o la seguretat, que no es beneficiïn del reconeixement automàtic en virtut de l'harmonització prèvia de les formacions, s'ha de fer una verificació prèvia de les qualificacions, en supòsits i terminis taxats.

Als efectes de la prestació de serveis, el que disposa la Directiva 2005/36/CE no es veu afectat per la Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior, atès que aquesta tracta qüestions diferents de les relatives a les qualificacions professionals. Respecte a la prestació de serveis temporals transfronterers, una excepció a la disposició sobre la lliure prestació de serveis en la Directiva 2006/123/CE garanteix que no afecti el títol II (Lliure prestació de serveis) de la Directiva 2005/36/CE. A més, l'article 3.1 de la Directiva 2006/123/CE assenyala expressament que, si sorgeix un conflicte entre una de les seves disposicions i una disposició de la Directiva 2005/36/CE, referit a aspectes concrets relacionats amb l'accés a l'activitat d'un servei o el seu exercici en sectors concrets o en relació amb professions concretes, prevalen les normes que conté la Directiva 2005/36/CE.

El títol III, el més extens, es refereix a la llibertat d'establiment, i regula en el capítol I el règim general (antic «sistema general» de reconeixement de les directives 89/48/CEE i 92/51/CEE), en el capítol II el reconeixement en funció de l'experiència professional (antic

sistema de les directives del període transitori refoses en la Directiva 1999/42/CE), en el capítol III el reconeixement automàtic basat en la coordinació de les condicions mínimes de formació (antigues directives «sectorials»), i en el capítol IV les disposicions generals sobre documentació, formalitats i procediment de reconeixement.

Quant al règim general, la principal novetat és la consagració explícita, recollint la doctrina del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, de l'aplicació del sistema general per a tots els supòsits de les professions «sectorials» en què no es compleixin els requisits per al reconeixement automàtic. D'aquesta manera, quan no es compleixin els requisits per a un reconeixement automàtic pel capítol III del títol III, mai no es pot denegar, sense més, el reconeixement, sinó que s'ha de considerar d'acord amb el règim general. Fora d'això, no canvien els principis essencials d'aquest règim (nivells de qualificació professional, condicions per al reconeixement, mesures compensatòries –període de pràctiques o prova d'aptitud), per bé que és necessari assenyalar la introducció del nou concepte de «plataformes comunes» (article 25).

El reconeixement de qualificacions professionals en funció de l'experiència professional (capítol II del títol III) no inclou variacions substancials en relació amb la regulació anterior, ja que es refereix a activitats artesanals i comercials per a l'exercici de les quals es disposen únicament exigències d'experiència professional, de durada diferent en funció de l'activitat.

El reconeixement automàtic basat en la coordinació de les condicions mínimes de formació (capítol III del títol III) també manté els elements essencials del sistema de les antigues directives «sectorials», referits a les professions de metge, metge especialista, infermera responsable d'atencions generals, odontòleg, veterinari, llevadora, farmacèutic i arquitecte. Per a cada professió, s'estableixen aquestes condicions mínimes de formació i a l'annex corresponent figuren els títols que són objecte de reconeixement automàtic. Les ampliacions recents de la Unió Europea (deu nous membres el 2004 i dos el 2007) obliguen a introduir nombroses prescripcions sobre drets adquirits, especialment, referides a títols dels nous estats membres.

Quant als farmacèutics, la Directiva 2005/36/CE no coordina totes les condicions d'accés a les activitats de l'àmbit farmacèutic i el seu exercici. En concret, la distribució geogràfica de les farmàcies i el monopoli de dispensació de medicaments segueixen sent competència dels estats membres. La Directiva no altera les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres que prohibeixen a les empreses la pràctica de certes activitats farmacèutiques o imposen certes condicions a aquesta pràctica.

El títol IV es refereix a modalitats de l'exercici de la professió. Les persones beneficiàries del reconeixement han de tenir els coneixements lingüístics necessaris per a l'exercici de la professió, però aquests coneixements no es poden imposar, amb caràcter general, com a requisit previ per al reconeixement. També es preveu l'ús de títols acadèmics atorgats per l'Estat membre d'origen.

El títol V tracta de la cooperació administrativa i les mesures d'execució. La Directiva 2005/36/CE fa atenció especialment al reforç de la cooperació administrativa entre els estats membres i entre les autoritats competents. A banda de consagrar-se com a principi general, es creen tres figures per garantir-la. En primer lloc, el coordinador de les activitats de les autoritats competents: una persona física, que ha de designar cada Estat membre amb la finalitat de promoure l'aplicació uniforme del sistema per totes les autoritats competents. En el règim anterior, hi havia la figura del coordinador, però només per al «sistema general»; amb la nova Directiva, la seva competència abraça tot el sistema. En segon lloc, cada Estat membre ha d'establir un punt de contacte amb la finalitat d'informar i ajudar els ciutadans per al reconeixement de les seves qualificacions professionals. I, en tercer lloc, s'estableix un únic Comitè per al Reconeixement de Qualificacions Professionals, que substitueix els diversos comitès sectorials del sistema anterior, per exercir les competències de «comitologia» que li atribueix la Directiva.

En l'exercici de les funcions de les autoritats competents, en el desenvolupament de les tasques de coordinació i en la configuració de la delegació espanyola en el Comitè

s'han de tenir en compte els principis que estableix la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes.

Els annexos I a VII recullen el contingut dels annexos corresponents de la Directiva que es transposa: llista d'associacions i organitzacions professionals per a les quals la professió exercida pels seus membres s'equipara a una professió regulada, llista de formacions d'estructura específica, llista de formacions regulades, activitats relacionades amb les categories d'experiència professional, reconeixement basat en la coordinació de les condicions mínimes de formació, drets adquirits aplicables a les professions reconegudes sobre la base de la coordinació de les condicions mínimes de formació, documents i certificats exigibles.

L'annex VIII recull la relació de professions i activitats regulades a Espanya, als efectes de l'aplicació del present Reial decret. Com s'ha assenyalat, el de «professió regulada» és el concepte central del sistema, ja que les professions i activitats no regulades s'entén que són d'exercici lliure i, per tant, no requereixen cap reconeixement. També s'ha d'assenyalar que, d'acord amb l'article 45 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea, el present Reial decret no és aplicable a les professions i activitats que participin en l'exercici de l'autoritat pública, com els notaris.

A l'annex IX es recullen les professions regulades per a l'exercici de les quals s'exigeix un coneixement precís del dret nacional i en què, per tant, no és possible l'opció de la persona sol·licitant del reconeixement entre prova d'aptitud i període de pràctiques. I a l'annex X, d'acord amb l'article 73, es designen les autoritats competents espanyoles, en relació amb les diferents professions regulades.

Aquest Reial decret es limita a recollir, als annexos VIII, IX i X esmentats, les professions i activitats que, amb el suport d'una casuística normativa diversa, es poden considerar regulades als efectes de la seva inclusió en l'àmbit d'aplicació del sistema de reconeixement de qualificacions que estableix la present norma. Com tothom sap, la regulació professional és competència exclusiva dels estats membres. En el cas d'Espanya, l'article 36 de la Constitució estableix una reserva de llei que s'ha d'entendre sense perjudici de la vigència, si s'escau, de les regulacions professionals preconstitucionals materialitzades a través d'instruments normatius de rang inferior. La mera creació d'un títol oficial relacionat amb un determinat àmbit professional, o fins i tot l'existència, en aquest àmbit, d'un col·legi professional, no ha d'implicar per si sola que aquesta professió s'hagi de considerar regulada.

Quan raons d'interès social aconsellin emprendre la regulació i ordenació d'una determinada professió o activitat professional, és el legislador el que ha de delimitar les diferents atribucions que li són pròpies i, si s'escau, la seva vinculació amb la possessió d'un determinat títol oficial. Com ha assenyalat el Tribunal Constitucional, competeix en exclusiva al legislador, atenent les exigències de l'interès públic i les dades produïdes per la vida social, considerar quan una professió ha de deixar de ser completament lliure per passar a ser professió regulada.

Com que el conjunt de professions i activitats considerades regulades als annexos VIII, IX i X, ho són únicament als efectes de l'aplicació del sistema de reconeixement de qualificacions, aquesta declaració no té altres efectes fora d'aquest àmbit. Així, són plenament aplicables a aquestes activitats i professions els instruments de liberalització de les activitats de serveis, com la Directiva 2006/123/CE, relativa als serveis en el mercat interior, en tot el que es refereixi a la regulació de l'activitat, però que no constitueixi una reserva d'activitat a determinats titulats. Així mateix, la inclusió en el llistat no pot ni ha de servir de base a reivindicacions de regulació de les condicions bàsiques dels títols universitaris.

D'altra banda, cal tenir en compte que el llistat de professions regulades als efectes d'aquest Reial decret inclou tant professions en sentit estricte com activitats regulades, d'acord amb la distinció precisada pel Tribunal Constitucional en la Sentència 386/1993.

Finalment, l'annex XI recull un model de declaració prèvia per als casos de desplaçament del prestador de serveis, que es basa en una proposta de model comú per a tota la Unió

Europea, estudiada en el Comitè per al Reconeixement de Qualificacions Professionals creat per l'article 58 de la Directiva 2005/36/CE.

Cal tenir present que el sistema comunitari de reconeixement de qualificacions professionals, al qual es refereix el present Reial decret, coexisteix a Espanya amb els procediments d'homologació i convalidació de títols i estudis estrangers, regulats actualment pel Reial decret 285/2004, de 20 de febrer, pel qual es regulen les condicions d'homologació i convalidació de títols i estudis estrangers d'educació superior, i pel Reial decret 104/1988, de 29 de gener, sobre homologació i convalidació de títols i estudis estrangers d'educació no universitària. A diferència del sistema comunitari recollit en el present Reial decret, el fonament i efectes del qual són professionals, i que es basa en les llibertats de circulació, establiment i prestació de serveis, dins de l'objectiu d'un mercat únic, l'homologació es basa en una comparació acadèmica, però els seus efectes són tant acadèmics com professionals, ja que l'homologació atribueix la plenitud d'efectes, acadèmics i professionals, si s'escau, del títol espanyol amb el que s'homologa.

En tot cas, la normativa espanyola sobre homologació troba l'encaix a l'article 2.2 de la Directiva 2005/36/CE, que assenyalava que els estats membres poden permetre al seu territori, segons la seva normativa, l'exercici d'una professió regulada als nacionals dels estats membres que posseeixin qualificacions professionals no obtingudes en un Estat membre. Per a les professions corresponents al títol III, capítol III, aquest primer reconeixement s'ha de fer complint les condicions mínimes de formació que estableix el capítol esmentat, un requisit que la normativa espanyola sobre homologació recull expressament a l'article 9.3 del Reial decret 285/2004.

La Directiva 2006/100/CE, del Consell, de 20 de novembre de 2006, adapta determinades directives en l'àmbit de la lliure circulació de persones, amb motiu de l'adhesió de Bulgària i Romania a la Unió Europea. D'una banda, es modifica la Directiva 2005/36/CE, de manera que el present Reial decret la incorpora a l'ordenament espanyol en la versió ja modificada.

D'altra banda, la Directiva 2006/100/CE també ha modificat la Directiva 77/249/CEE, del Consell, de 22 de març de 1977, adreçada a facilitar l'exercici efectiu de la lliure prestació de serveis pels advocats, i la Directiva 98/5/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de febrer, destinada a facilitar l'exercici permanent de la professió d'advocat en un Estat membre diferent d'aquell en el qual s'hagi obtingut el títol. Aquestes dues directives, que van ser incorporades a l'ordenament espanyol pels reials decrets 607/1986, de 21 de març, i 936/2001, de 3 d'agost, respectivament, no són derogades per la Directiva 2005/36/CE, el considerant 42 de la qual assenyalava expressament que no les afecta. Així, sembla adequat incloure en el present Reial decret les modificacions necessàries dels reials decrets 607/1986 i 936/2001, per completar la incorporació de la Directiva 2006/100/CE.

En conseqüència, el present Reial decret es dicta per incorporar a l'ordenament espanyol tant la Directiva 2005/36/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de setembre de 2005, relativa al reconeixement de qualificacions professionals, com la Directiva 2006/100/CE, del Consell, de 20 de novembre de 2006, per la qual s'adapten determinades directives en l'àmbit de la lliure circulació de persones, amb motiu de l'adhesió de Bulgària i Romania. A més, s'hi han incorporat les modificacions dels annexos II i III de la Directiva 2005/36/CE, efectuades pel Reglament (CE) núm. 1430/2007, de la Comissió, de 5 de desembre de 2007.

En la seva tramitació, s'han consultat les comunitats autònomes, el Consell Econòmic i Social i les corporacions professionals.

En virtut d'això, a proposta dels ministres de Ciència i Innovació, d'Afers Exteriors i de Cooperació, de Justícia, de Defensa, d'Economia i Hisenda, de l'Interior, de Foment, d'Educació, Política Social i Esport, de Treball i Immigració, d'Indústria, Turisme i Comerç, de Medi Ambient i Medi Rural i Marí, de la Presidència, de Cultura, de Sanitat i Consum i d'Habitatge, amb l'autorització prèvia de la ministra d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 8 de novembre de 2008,

DISPOSO:

TÍTOL I

Disposicions generals

CAPÍTOL I

Objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte establir les normes per permetre l'accés i l'exercici d'una professió regulada a Espanya, mitjançant el reconeixement de les qualificacions professionals adquirides en un altre o uns altres estats membres de la Unió Europea i que permetin al titular exercir en aquell Estat la mateixa professió.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Les normes que estableix aquest Reial decret s'apliquen als nacionals d'estats membres de la Unió Europea, inclosos els que pertanyen a professions liberals, que pretenguin exercir, per compte propi o d'altri, una professió regulada a Espanya a través del reconeixement de les seves qualificacions professionals obtingudes en un altre o uns altres estats membres.

2. Aquest Reial decret no és aplicable quan, per a una determinada professió regulada, existeixin normes dictades en aplicació d'instruments legislatius comunitaris independents que estableixin mecanismes específics per al reconeixement de determinades qualificacions professionals.

3. D'acord amb l'article 45 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea, el present Reial decret tampoc no és aplicable a les professions i activitats que participin en l'exercici de l'autoritat pública.

Article 3. *Efectes del reconeixement.*

1. El reconeixement de les qualificacions professionals per l'autoritat competent espanyola permet a la persona beneficiària accedir a Espanya a la mateixa professió que aquella per a la qual està qualificada a l'Estat membre d'origen i exercir-la amb els mateixos drets que els nacionals espanyols.

2. Als efectes d'aquest Reial decret, s'entén que la professió que es proposa exercir la persona sol·licitant a Espanya és la mateixa que aquella per a la qual està qualificada al seu Estat membre d'origen, quan les activitats cobertes per aquesta qualificació siguin similars.

CAPÍTOL II

Definicions als efectes del present Reial decret

Article 4. *Professió regulada.*

1. Exclusivament als efectes de l'aplicació del sistema de reconeixement de qualificacions que regula aquest Reial decret, s'entén per «professió regulada» l'activitat o conjunt d'activitats professionals per a l'accés, l'exercici o la modalitat d'exercici de la qual s'exigeixi, de manera directa o indirecta, posseir determinades qualificacions professionals, en virtut de disposicions legals, reglamentàries o administratives.

A aquests efectes, les professions i les activitats que entren dins l'àmbit d'aplicació del sistema de reconeixement de qualificacions segons la definició anterior són les que s'especifiquen a l'annex VIII, sense que d'aquesta inclusió en puguin derivar altres efectes fora d'aquest àmbit.

2. Es considera «modalitat d'exercici» l'ús d'un títol professional limitat per disposicions legals, reglamentàries o administratives a qui tingui una determinada qualificació professional.

3. Igualment, queda equiparada a una professió regulada, quan els apartats anteriors no siguin aplicables, la professió exercida pels membres d'una associació o organització de les que s'esmenten a l'annex I. Es tracta d'entitats que gaudeixen d'un reconeixement especial per part d'un Estat membre de la Unió Europea, que expedeixen als seus membres un títol de formació, garantint que compleixen normes professionals dictades per aquestes i els atorguen el dret a utilitzar professionalment un diploma, una abreviatura o un rang corresponent al títol de formació.

Es produeix una equiparació idèntica quan un Estat membre atorga el reconeixement a una associació o organització d'aquest tipus, sempre que aquest Estat n'informi la Comissió Europea i aquesta ho faci públic de la manera que sigui procedent en el «Diari Oficial de la Unió Europea».

Article 5. *Qualificació professional.*

La «qualificació professional» és la capacitat per accedir a una determinada professió, o al seu exercici, que està acreditada oficialment per un títol de formació, per un certificat de competència tal com es defineix a l'article 19.1.a), per una experiència professional formalment reconeguda, o bé pel concurs de més d'una d'aquestes circumstàncies.

Article 6. *Títol de formació.*

1. S'entén per «títol de formació» tot diploma, certificat i un altre títol expedit per una autoritat d'un Estat membre de la Unió Europea, competent en la matèria, que sancioni oficialment una formació professional adquirida de manera preponderant a la Comunitat.

2. Així mateix, queda equiparat a un títol de formació qualsevol títol de formació expedit en un tercer país, sempre que el seu titular tingui, en la professió de què es tracti, una experiència professional de tres anys en el territori de l'Estat membre que hagi reconegut aquest títol de formació i sigui certificada per aquest. Per a les professions regulades que preveu el capítol III del títol III, aquest primer reconeixement s'ha d'haver realitzat complint les condicions mínimes de formació que estableix el dit capítol.

Article 7. *Autoritat competent.*

S'entén per «autoritat competent» tota autoritat o organisme investit d'autoritat pels estats membres, habilitat per expedir o rebre títols de formació i altres documents o informació, així com per rebre sol·licituds i prendre les decisions que preveu la Directiva 2005/36/CE i, en el cas d'Espanya, aquest Reial decret.

Article 8. *Formació regulada.*

1. S'entén per «formació regulada» tota formació orientada específicament a l'exercici d'una professió determinada i que consisteixi en un cicle d'estudis completat, si s'escau, per una formació professional, un període de pràctiques professional o una pràctica professional. L'estructura i el nivell de la formació professional, del període de pràctiques professionals o de la pràctica professional s'han de determinar mitjançant les disposicions legals, reglamentàries o administratives de l'Estat membre corresponent o han de ser objecte de control o aprovació per l'autoritat que es determini amb aquest fi.

2. Tenen la consideració d'educació i formació regulada a Espanya els ensenyaments que, complint els requisits esmentats, condueixen a l'obtenció d'un títol oficial amb valor en tot el territori nacional, en els nivells corresponents del sistema educatiu espanyol.

Article 9. *Experiència professional.*

S'entén per «experiència professional» l'exercici efectiu i legal, en un Estat membre de la Unió Europea, de la professió de què es tracti.

Article 10. *Període de pràctiques i prova d'aptitud.*

1. S'entén per «període de pràctiques» l'exercici a Espanya d'una professió regulada efectuat sota la responsabilitat d'un professional qualificat, que pot anar acompanyat d'una formació complementària. Aquest període de pràctiques supervisades ha de ser objecte d'una avaluació. Les modalitats del període de pràctiques i de la seva avaluació s'han de determinar en les normes a què es refereix la disposició final quarta.

2. S'entén per «prova d'aptitud» l'examen realitzat exclusivament sobre els coneixements professionals de la persona sol·licitant, efectuat per l'autoritat competent espanyola, i que té per objecte apreciar la seva aptitud per exercir a Espanya una professió regulada.

3. Les autoritats competents espanyoles han d'establir l'estatut a Espanya de les persones en pràctiques i dels sol·licitants que es vulguin preparar per a la prova d'aptitud, pel que es refereix al dret de residència, obligacions, drets i beneficis socials, dietes i remuneració, si s'escau, d'acord amb el que estableix la normativa comunitària aplicable.

Article 11. *Personal directiu d'empresa.*

S'entén per «personal directiu d'empresa» tota persona que, en una empresa del sector professional corresponent, hagi exercit la funció de directiu d'una empresa o d'una sucursal d'una empresa, o la funció d'adjunt al propietari o al directiu d'una empresa si aquesta funció implica una responsabilitat equivalent a la del propietari o directiu representat, o la funció d'executiu encarregat de tasques comercials o tècniques i responsable d'un o diversos departaments de l'empresa.

TÍTOL II

Lliure prestació de serveis

Article 12. *Principi de lliure prestació de serveis.*

1. Les disposicions del present títol únicament s'apliquen quan el prestador es desplaça al territori espanyol per exercir, de manera temporal o ocasional, una professió regulada.

2. El caràcter temporal i ocasional de la prestació de serveis propis de la professió regulada s'ha d'avaluar en cada cas per separat, atenent, en particular, la durada de la mateixa prestació, la freqüència, la periodicitat i la continuïtat.

3. Els professionals d'estats membres de la Unió Europea poden prestar lliurement els seus serveis a Espanya, sense que aquesta prestació es pugui impedir o restringir per raons de qualificació professional, sempre que compleixin els requisits següents:

a) Que estiguin establerts legalment en un altre Estat membre, per exercir-hi la mateixa professió que pretenguin exercir a Espanya.

b) En cas de desplaçament del prestador, que hagi exercit aquesta professió durant dos anys com a mínim, en el curs dels deu anys anteriors a la prestació, a l'Estat membre d'establiment, quan la professió no estigui regulada en el dit Estat. La condició dels dos

anys de pràctica no s'aplica quan la professió o la formació que porta a la professió està regulada.

4. En cas de desplaçament, el prestador de serveis està subjecte a les normes professionals espanyoles de caràcter professional, jurídic o administratiu que estiguin directament relacionades amb les qualificacions professionals, inclosa la definició de la professió, l'ús de títols i la negligència professional greu que estigui directament i específicament relacionada amb la protecció i la seguretat del consumidor, així com les disposicions disciplinàries aplicables a Espanya als professionals que exerceixin la mateixa professió.

5. Les autoritats competents a Espanya per rebre les declaracions, realitzar les actuacions i adoptar les resolucions a què es refereixen els articles 13 a 16 següents són les que es designen a l'annex X, en relació amb cada professió o activitat regulada.

6. En el cas de desplaçament de treballadors per compte d'altri, el que preveu aquest Reial decret s'entén sense perjudici del que estableix la Llei 45/1999, de 29 de novembre, sobre desplaçament de treballadors en el marc d'una prestació de serveis transnacional.

Article 13. *Declaració prèvia en els casos de desplaçament.*

1. Amb caràcter previ al primer desplaçament, el prestador de serveis ha d'informar de la prestació que pretén realitzar mitjançant la presentació d'una declaració per escrit a l'autoritat competent espanyola.

2. La declaració prèvia de prestació de serveis ha de complir els requisits següents:

a) S'ha de fer per escrit, segons el model que es publica com a annex XI d'aquest Reial decret, i es pot presentar per qualsevol dels mitjans i en els llocs que preveu l'article 38 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

b) La persona interessada ha de fer una descripció dels serveis que ha de prestar, fent especial menció a la durada dels serveis, la continuïtat i la periodicitat.

c) Ha d'incloure informació sobre garanties d'assegurances o mitjans similars de protecció personal o col·lectiva de què pugui disposar en relació amb la seva responsabilitat professional.

3. La declaració s'ha de renovar anualment, en el supòsit en què el prestador de serveis tingui la intenció de continuar la prestació de serveis temporalment o ocasionalment a Espanya en períodes anuals successius, i ho comuniqui així a l'autoritat esmentada.

4. En la primera prestació de serveis, a la declaració a la qual es refereix el present article s'hi han d'adjuntar els documents següents:

a) Documentació que acrediti la nacionalitat del prestador de serveis.

b) Certificat acreditatiu que el declarant està establert legalment en un Estat de la Unió Europea per exercir-hi les activitats de què es tracti, així com de la inexistència de cap prohibició, en el moment de formular la declaració, que li impedeixi exercir la professió a l'Estat d'origen, ni tan sols temporalment, expedit per l'autoritat competent del país de procedència.

c) Prova de les qualificacions professionals.

d) Si s'escau, document acreditatiu de la prestació de serveis a la qual es refereix l'article 12.3.b), durant dos anys com a mínim en el curs dels deu anteriors.

e) En el cas de les professions del sector de la seguretat, certificat d'antecedents penals o document anàleg.

5. En el cas de modificació substancial de les situacions o circumstàncies recollides en els documents assenyalats a l'apartat anterior, el prestador de serveis ha de remetre a l'autoritat competent únicament els documents referits a la modificació.

6. La prestació de serveis s'ha de dur a terme a l'empara del títol professional de l'Estat membre d'establiment, en cas que aquest títol existeixi en aquest Estat per a l'activitat professional corresponent. El títol s'ha d'indicar en la llengua oficial o en una de

les llengües oficials de l'Estat membre de la Unió Europea en què estigui establert el prestador de serveis, amb la finalitat d'evitar qualsevol confusió amb el títol professional espanyol. En els casos en què no existeixi el dit títol professional a l'Estat membre d'establiment, el prestador ha de citar el seu títol de formació en la llengua oficial o en una de les llengües oficials de l'Estat membre esmentat. De manera excepcional, el servei es pot prestar a l'empara d'un títol professional espanyol en els supòsits que preveu el capítol III del títol III.

Article 14. *Dispenses.*

1. Es dispensa el prestador de serveis de les obligacions imposades als professionals establerts en territori espanyol relatives a l'autorització, inscripció, col·legiació o adhesió a una organització o col·legi professional, en els termes que preveu el present article.

2. L'autoritat competent ha de trametre una còpia de la declaració prèvia i, si s'escau, de la renovació, regulades a l'article anterior, a l'organització col·legial que correspongui. La tramesa d'aquesta documentació per l'autoritat competent constitueix, a aquests efectes, una inscripció temporal automàtica, i suposa la submissió de la persona interessada a les disposicions disciplinàries vigents. Quan l'autoritat esmentada entengui que no es compleixen els requisits que estableix l'article 12.3, ha de comunicar a la persona interessada, mitjançant una resolució motivada, la impossibilitat de verificar la prestació de serveis. Aquesta resolució s'ha de comunicar a l'organització col·legial corresponent.

3. En els casos de les professions relacionades amb la salut i la seguretat públiques indicades a l'article 15, o que es beneficiïn del reconeixement automàtic en virtut del que disposa el capítol III del títol III, l'autoritat competent ha d'enviar a l'organització col·legial corresponent una còpia dels documents que especifica l'article 13.4.

4. No és exigible la inscripció en un organisme de Seguretat Social de dret públic, amb la finalitat de liquidar amb un organisme assegurador els comptes relacionats amb les activitats exercides en benefici d'assegurats socials. No obstant això, el prestador de serveis ha d'informar aquest organisme prèviament o, en cas d'urgència, posteriorment, de la seva prestació de serveis.

Article 15. *Verificació prèvia en professions que tinguin implicacions per a la salut o seguretat pública.*

1. En el cas de les professions regulades que estiguin relacionades amb la salut o la seguretat públiques i que no es beneficiïn del règim de reconeixement automàtic d'acord amb el que preveu el capítol III del títol III, l'autoritat competent ha de fer una verificació de la qualificació professional del prestador abans de la primera prestació de serveis.

2. Aquesta verificació, de caràcter previ a la primera prestació, únicament és possible quan el seu objecte és el d'evitar danys greus a la salut o a la seguretat dels receptors del servei, com a conseqüència de la manca de qualificació professional del prestador del servei, i quan no s'extralimiti del que sigui necessari per a aquest fi.

3. L'autoritat competent disposa d'un termini màxim d'un mes, des de la recepció de la declaració i els documents a què es refereix l'article 13, per notificar al prestador el resultat de la verificació. En cas que es presenti una dificultat que pugui retardar la verificació, l'autoritat competent ha de notificar al prestador, dins el termini assenyalat d'un mes, el motiu del retard i el termini necessari estimat per dictar una resolució, el qual ha de finalitzar dins del segon mes des de la recepció de la documentació completa. La resolució que es dicti també s'ha de notificar a l'organització col·legial corresponent.

4. En els casos en què la verificació prèvia tingui un resultat negatiu, per l'existència d'una diferència substancial entre les qualificacions professionals del prestador i la formació exigida a Espanya, i pel fet de tractar-se d'una diferència perjudicial per a la salut o la seguretat públiques, la resolució de l'autoritat competent ha d'oferir al prestador la possibilitat de demostrar que ha adquirit els coneixements i les competències de què mancava, mitjançant una prova d'aptitud.

5. La prova d'aptitud a què fa referència l'apartat anterior s'ha de poder realitzar, i el seu resultat s'ha de poder conèixer, en el termini màxim d'un mes des de l'adopció de la resolució a què es refereix l'apartat 4.

6. En cas que l'autoritat competent no dicti resolució dins els terminis que estableixen els apartats anteriors, la persona interessada pot iniciar la prestació de serveis. Sense perjudici d'això, l'autoritat competent ha de comunicar aquesta circumstància a l'organització col·legial corresponent enviant una còpia de la declaració.

7. En els casos en què les qualificacions s'hagin verificat d'acord amb el present article, la prestació de serveis s'ha de dur a terme a l'empara del títol professional espanyol.

Article 16. *Cooperació administrativa.*

1. L'autoritat competent espanyola pot sol·licitar a les autoritats de l'Estat d'establiment del qual procedeixi el prestador tota la informació que estimi necessària sobre la legalitat de l'establiment i la bona conducta professional del prestador, especialment quant a la inexistència de sanció disciplinària o penal de caràcter professional, d'acord amb el procediment que estableix l'article 73.2. Igualment, les autoritats competents espanyoles han de contestar les peticions d'informació rebudes, procedents de les autoritats d'altres estats membres, en un termini de temps raonable i compatible amb el funcionament correcte del sistema.

2. L'autoritat competent ha de garantir l'intercanvi de la informació necessària per tramitar les reclamacions presentades pels receptors dels serveis contra els seus prestadors. S'ha d'informar els destinataris del resultat de la reclamació.

Article 17. *Informació de caràcter suplementari per als destinataris del servei.*

En els supòsits que preveuen els articles anteriors, en què la prestació de serveis es realitzi amb el títol professional de l'Estat membre d'establiment o amb el títol de formació del prestador, a més de la informació que estableix la normativa comunitària, el prestador de serveis ha de facilitar al destinatari del servei, si aquest la sol·licita, la informació següent:

a) En els casos en què el prestador estigui inscrit en un registre mercantil o un altre registre públic similar, el nom del registre i el número d'inscripció assignat o, si no, qualsevol mitjà d'identificació utilitzat pel registre.

b) Quan l'activitat estigui subjecta a un règim d'autorització a l'Estat membre d'establiment, les dades de l'autoritat de supervisió competent per atorgar-la.

c) El col·legi professional o organisme similar en què estigui inscrit el prestador.

d) El títol professional, o quan aquest no existeixi, el títol de formació del prestador i l'Estat membre de la Unió Europea en què va ser obtingut.

e) En cas que el prestador exerceixi una activitat subjecta a l'impost sobre el valor afegit, el número d'identificació esmentat a l'article 22, apartat 1, de la sisena Directiva 77/388/CEE del Consell, de 17 de maig de 1977, en matèria d'harmonització de les legislacions dels estats membres relatives als impostos sobre el volum de negocis –Sistema comú de l'impost sobre el valor afegit: base imposable uniforme.

f) Les garanties d'assegurances o mitjans similars de protecció personal o col·lectiva de què disposi per cobrir la seva responsabilitat professional.

TÍTOL III

Llibertat d'establiment

CAPÍTOL I

Règim general de reconeixement de títols
de formació

Article 18. Àmbit d'aplicació.

1. Les previsions del present capítol s'apliquen a les professions que no estiguin compreses en els capítols II i III d'aquest títol, així com als supòsits, previstos a l'apartat següent, en què la persona sol·licitant, per raons particulars i excepcionals, no reuneixi les condicions exigides en els capítols esmentats.

2. Els supòsits particulars i excepcionals esmentats a l'apartat anterior comprenen:

a) Els professionals que pretenguin establir-se a l'empara d'alguna de les activitats que preveu l'annex IV, quan no compleixin els requisits d'una pràctica professional i efectiva en els termes que estableixen els articles 27, 28 i 29.

b) Sense perjudici del que disposa el capítol III del present títol, els metges amb formació bàsica, metges especialistes, infermeres responsables d'atencions generals, odontòlegs, veterinaris, llevadores, farmacèutics i arquitectes, quan no compleixin el requisit d'haver desenvolupat una pràctica professional efectiva i vàlida, en els termes a què es refereixen els articles 31, 33, 34, 35, 39, 44 a 46, 49, 50, 52, 56 a 59, i 66.

c) Els arquitectes, quan tinguin un títol de formació que no estigui recollit en el punt 5.7 de l'annex V.

d) No obstant el que disposen l'article 30.1 i els articles 31 a 35 i 39, els metges, infermeres o farmacèutics que tinguin títols de formació com a especialista i que han d'haver seguit una formació per obtenir un dels títols enumerats en els punts 5.1.1, 5.2.2 i 5.6.2 de l'annex V, únicament als efectes de reconeixement de l'especialitat corresponent.

e) Les infermeres especialistes sense formació en matèria d'atencions generals.

f) Els professionals que compleixin els requisits que estableix l'article 6.2.

Article 19. Nivells de qualificació professional.

Als efectes de l'aplicació de les condicions per al reconeixement assenyalades a l'article 21, les qualificacions professionals s'agrupen en els nivells de formació que s'indiquen, acreditats pels certificats i títols següents:

1. Certificat de competència. És l'expedit per l'autoritat competent d'un Estat membre d'origen, d'acord amb les disposicions legals, reglamentàries o administratives del mateix Estat, que sanciona:

a) O bé una formació que no formi part d'un títol o certificat, tal com es defineixen en els apartats 2, 3, 4 i 5 d'aquest article, o bé un examen específic sense formació prèvia, o bé l'exercici d'una professió a temps complet durant tres anys consecutius o durant un període equivalent a temps parcial en el transcurs dels últims deu anys.

b) O bé l'adquisició d'una formació general corresponent a un nivell d'ensenyament primari o secundari que acrediti la possessió de coneixements generals.

2. Certificat expedit per l'autoritat competent d'un Estat membre que acrediti la superació d'un cicle d'estudis secundaris. El certificat d'estudis secundaris pot acreditar:

a) O bé un cicle de caràcter general complementat amb un cicle d'estudis o de formació professional diferents dels que preveu l'apartat 3 d'aquest article i/o amb un

període de pràctiques o pràctica professional quan aquesta sigui exigible a més del cicle d'estudis.

b) O bé un cicle de caràcter tècnic o professional complementat, si s'escau, amb un cicle d'estudis o formació professional diferents dels que regula l'apartat 3 d'aquest article i/o amb un període de pràctiques o pràctica professional, a més del cicle d'estudis, quan s'exigeixi així.

3. Títol expedit per una autoritat competent d'un Estat membre que acrediti:

a) La superació d'un cicle d'estudis postsecundaris, d'una durada mínima d'un any, diferent dels esmentats en els apartats 4 i 5, o d'una durada equivalent si es tracta d'estudis seguits a temps parcial, i sempre que una de les condicions d'accés a aquest títol sigui la d'haver acabat el cicle d'estudis secundaris exigint per accedir a l'ensenyament universitari o superior, o una formació equivalent de nivell secundari, així com la formació professional exigida, si s'escau, a més del cicle d'estudis postsecundaris.

b) En el cas d'una professió regulada, les formacions d'estructura específica recollides a l'annex II del present Reial decret, equivalents al nivell de formació indicat a la lletra a) d'aquest apartat, que confereixin un nivell professional comparable i preparin per a un nivell comparable de responsabilitats i funcions.

4. Títol expedit per una autoritat competent d'un Estat membre que acrediti la superació d'un cicle d'estudis postsecundaris d'una durada mínima de tres anys i no superior a quatre, o una durada equivalent a temps parcial, en una universitat, en un centre d'ensenyament superior o en un altre centre del mateix nivell de formació, així com la formació professional exigida, si s'escau, a més del cicle d'estudis postsecundaris.

5. Títol expedit per l'autoritat competent d'un Estat membre que acrediti que el titular ha superat un cicle d'estudis postsecundaris d'una durada mínima de quatre anys, o d'una durada equivalent si es tracta d'estudis seguits a temps parcial, en una universitat, en un centre d'ensenyament superior o en una altra institució de nivell equivalent i, si s'escau, que ha superat la formació professional que sigui exigible a més del cicle d'estudis postsecundaris.

Article 20. *Formacions equiparades.*

1. Queden equiparats als títols de formació que acreditin la superació de les formacions descrites a l'article anterior, inclòs el nivell corresponent, tots els títols de formació o conjunt de títols de formació expedits per una autoritat competent d'un Estat membre, sempre que acreditin una formació completa adquirida a la Unió Europea, reconeguda per aquest Estat membre com de nivell equivalent, i que atorgui els mateixos drets d'accés a una professió, o al seu exercici, o que preparin per a l'exercici de la professió esmentada.

2. Queden equiparades a un títol de formació, en els mateixos termes que els assenyalats al paràgraf anterior, totes les qualificacions professionals que, fins i tot sense satisfer les exigències establertes en virtut de les disposicions legals, reglamentàries o administratives de l'Estat membre d'origen per accedir a una professió o el seu exercici, confereixin al seu titular drets adquirits d'acord amb les disposicions esmentades.

3. El que regula l'apartat anterior s'aplica, en particular, en el supòsit que l'Estat membre d'origen elevi el nivell de formació exigint per a l'admissió a una professió i al seu exercici, per al cas de les persones que hagin rebut una formació prèvia que no compleixi els requisits de la nova qualificació i es beneficiïn de drets adquirits en virtut de disposicions legislatives, reglamentàries o administratives nacionals. En aquests casos, a l'efecte d'aplicar el que disposa l'article següent sobre condicions per al reconeixement, es considera que la formació prèvia de la persona sol·licitant correspon al nivell de la nova formació.

Article 21. Condicions per al reconeixement.

1. En els supòsits de les professions regulades a Espanya, l'accés i l'exercici de les quals estiguin supeditats a la possessió de determinades qualificacions professionals, l'autoritat competent espanyola ha de concedir l'accés a aquesta professió i el seu exercici, en les mateixes condicions que als espanyols, als sol·licitants que posseeixin el certificat de competència o títol de formació exigits per un altre Estat membre per accedir a aquesta mateixa professió en el seu territori o exercir-la al mateix territori.

2. Els certificats de competència i els títols de formació han de complir les condicions següents:

a) Haver estat expedits per una autoritat competent d'un Estat membre, designada d'acord amb les disposicions legals, reglamentàries o administratives d'aquest Estat.

b) Acreditar un nivell de qualificació professional equivalent, com a mínim, al nivell immediatament anterior a l'exigit a Espanya, d'acord amb els nivells de qualificació que estableix l'article 19.

c) Acreditar la preparació del titular per a l'exercici de la professió corresponent.

3. L'accés a la professió i el seu exercici, a què es refereix l'apartat anterior, s'han de concedir igualment a les persones sol·licitants que hagin exercit a temps complet la professió a la qual es refereix l'esmentat apartat durant dos anys, en el transcurs dels deu anys anteriors, en un altre Estat membre en què aquesta professió no estigui regulada, sempre que posseeixi un o diversos certificats de competència o un o diversos títols de formació.

4. En tot cas, els dos anys d'experiència a què al·ludeix l'apartat 3 anterior no es poden exigir quan la persona sol·licitant acrediti una qualificació professional adquirida a través de la superació d'una formació regulada de les definides a l'article 8, i que correspongui als nivells de qualificació que preveuen els apartats 2, 3, 4 i 5 de l'article 19.

5. Es consideren formacions regulades corresponents al nivell recollit a l'apartat 3 de l'article 19 les que figuren a l'annex III. L'annex III ha de ser actualitzat per incloure-hi les formacions regulades que confereixin un nivell professional comparable i preparin així mateix per a un nivell comparable de responsabilitats i funcions, en virtut de les modificacions que hagin estat adoptades per la Comissió Europea d'acord amb el procediment que assenyalava l'article 58.2 de la Directiva 2005/36/CE.

6. L'autoritat competent espanyola ha de concedir l'accés i permetre l'exercici d'una professió regulada quan l'accés estigui supeditat a la possessió d'un títol que sancioni una formació d'ensenyament superior o universitari d'una durada de quatre anys, i la persona sol·licitant posseeixi un títol de formació previst a l'article 19.3.

Article 22. Mesures compensatòries.

1. No obstant el que disposa l'article anterior, l'autoritat competent espanyola pot exigir a la persona sol·licitant la realització d'un període de pràctiques de tres anys com a màxim o la superació prèvia d'una prova d'aptitud, en qualsevol dels casos següents:

a) Quan la formació acreditada pel títol de formació presentat conforme als apartats 1 i 3 de l'article 21 sigui inferior en un any, com a mínim, a l'exigida a Espanya per accedir a la professió regulada.

b) Quan la formació rebuda correspongui a matèries substancialment diferents de les superades per obtenir el títol de formació exigit a Espanya.

c) Quan la professió regulada a Espanya compregui una o diverses activitats professionals regulades que no existeixin en la professió corresponent a l'Estat membre d'origen, d'acord amb l'article 3, apartat 2, i aquesta diferència estigui caracteritzada per una formació específica exigida a Espanya i relativa a matèries substancialment diferents de les cobertes pel certificat de competència o el títol de formació que al·legui la part sol·licitant.

2. Quan l'autoritat competent espanyola opti per exigir les possibilitats que preveu l'apartat 1, correspon a la persona sol·licitant elegir entre el període de pràctiques i la prova d'aptitud.

Si l'autoritat competent espanyola considera que, per a una professió determinada, és necessari establir una excepció a la possibilitat d'elecció de la persona sol·licitant prevista en el primer paràgraf d'aquest apartat, ho ha de comunicar al coordinador a què es refereix l'article 74, el qual ha d'instar la Representació Permanent d'Espanya davant la Unió Europea perquè se n'informi els altres estats membres i la Comissió, justificant degudament aquesta proposta d'excepció. Si, transcorreguts tres mesos, la Comissió no s'hi ha pronunciat, l'autoritat competent espanyola pot aplicar l'excepció.

3. No obstant el que disposa el paràgraf primer de l'apartat anterior, correspon a l'autoritat competent espanyola prescriure, o bé un període de pràctiques o bé una prova d'aptitud, en aquelles professions l'exercici de les quals exigeixi un coneixement precís del dret positiu espanyol, i en les quals, en el desenvolupament de les seves activitats, sigui un element essencial i constant emetre dictàmens, consells o assistència sobre el dret positiu espanyol. A Espanya, aquestes professions són les que s'especifiquen a l'annex IX.

El que disposa el paràgraf anterior també és aplicable als casos que preveu l'article 18.2, lletres b), c), e) i f), així com la lletra d) pel que fa als metges.

En els supòsits a què es refereix l'article 18.2.a), l'autoritat competent espanyola pot exigir un període de pràctiques o una prova d'aptitud quan la persona sol·licitant pretengui exercir activitats professionals, per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa, que exigeixin el coneixement i l'aplicació de disposicions espanyoles específiques vigents, sempre que a Espanya s'exigeixi als nacionals el coneixement i l'aplicació de les normes esmentades per accedir a aquestes activitats.

Quan es pretengui exercir les professions d'advocat i procurador, la persona sol·licitant ha de superar en tot cas una prova prèvia d'aptitud.

4. Als efectes de l'aplicació del que disposa l'apartat 1 d'aquest article, lletres b) i c), s'entén per «matèries substancialment diferents» aquelles el coneixement de les quals sigui fonamental per a l'exercici d'una professió i en les quals la formació rebuda pel migrant presenti diferències importants de durada o de contingut respecte a la formació exigida per a l'exercici de la professió regulada a Espanya.

5. L'autoritat competent, abans d'imposar les mesures compensatòries que regula l'apartat 1, ha de comprovar, en aplicació del principi de proporcionalitat, si els coneixements adquirits per la persona sol·licitant al llarg de la seva experiència professional en un Estat membre o en un tercer país poden compensar, totalment o parcialment, les diferències substancials de formació a què es refereix l'apartat anterior.

Article 23. Prova d'aptitud.

1. La prova d'aptitud a què es refereix l'article anterior s'ha de dur a terme de conformitat amb els criteris generals dictats a l'efecte per l'autoritat competent que correspongui.

2. A l'efecte de realitzar la prova d'aptitud, l'autoritat competent ha de comparar la formació exigida a Espanya i la que correspon al títol o certificat aportat per la persona sol·licitant i ha d'establir una llista de les matèries que no estiguin cobertes pel diploma o altres títols de formació que tingui el sol·licitant, i el coneixement de les quals sigui una condició essencial per poder exercir la professió a Espanya, sobre les quals ha de versar la prova. La prova d'aptitud ha de prendre en consideració el fet que la persona sol·licitant és un professional qualificat a l'Estat membre d'origen o de procedència.

3. El resultat de la prova l'ha de valorar una comissió d'avaluació els criteris de composició i funcionament de la qual són determinats, així mateix, per l'autoritat competent.

Article 24. Període de pràctiques.

1. El període de pràctiques s'ha de desenvolupar d'acord amb un programa les modalitats, la durada i els criteris d'avaluació del qual són determinats per l'autoritat competent per a l'accés a la professió regulada.

2. Durant el període de pràctiques s'ha de garantir l'assistència sanitària pel Sistema Nacional de Salut quan el professional sigui titular o beneficiari al seu propi país del corresponent sistema de seguretat social, i, en conseqüència, s'han d'aplicar el Reglament comunitari núm. 1612/68 del Consell, de 15 d'octubre de 1968, relatiu a la lliure circulació dels treballadors dins de la Comunitat; el Reglament comunitari núm. 1408/71 del Consell, de 14 de juny de 1971, relatiu a l'aplicació dels règims de seguretat social als treballadors per compte d'altri i a les seves famílies que es desplacen dins de la Comunitat, i el Reglament comunitari núm. 574/72 del Consell, de 21 de març de 1972, pel qual s'estableixen les modalitats d'aplicació de l'anterior.

3. Quan no sigui aplicable el sistema de sanitat públic en el període de pràctiques, la corporació professional corresponent ha d'adoptar les mesures oportunes perquè la persona interessada pugui accedir a l'assistència sanitària a què tinguin dret els associats o col·legiats en condicions anàlogues a aquests. De la mateixa manera, el professional sol·licitant, abans de començar el període de pràctiques, ha de subscriure una pòlissa d'accidents amb la mutualitat professional corresponent o, si no, amb una entitat d'assegurances.

4. La persona interessada pot percebre retribució durant el període de pràctiques, segons correspongui a la naturalesa de la seva activitat i a la relació jurídica que s'estableixi.

Article 25. Dispensa de mesures compensatòries en virtut de plataformes comunes.

1. L'autoritat competent espanyola no aplica les mesures compensatòries que estableixen els articles 22, 23 i 24 si les qualificacions professionals de la persona sol·licitant satisfan els criteris determinats en una plataforma comuna per a la professió de què es tracti.

2. S'entén per «plataforma comuna» un conjunt de criteris de qualificacions professionals idonis per pal·liar les diferències substancials que s'hagin observat entre els requisits de formació existents en els diferents estats membres, en relació amb una professió determinada.

3. Per a la seva aplicació als efectes del present article, les plataformes comunes s'han d'haver adoptat d'acord amb el que estableix l'article 15 de la Directiva 2005/36/CE. Tota plataforma comuna aprovada així en l'àmbit de la Unió Europea ha de ser publicada a Espanya en el «Butlletí Oficial de l'Estat» mitjançant una ordre del Ministeri de la Presidència, a proposta conjunta del ministre o ministres competents per raó de la matèria i del ministre d'Economia i Hisenda.

4. Els apartats anteriors no afecten la competència de l'Estat espanyol per determinar les qualificacions professionals requerides per a l'exercici de les professions en el territori espanyol, ni el contingut i l'organització del seu sistema d'ensenyament i formació professional.

CAPÍTOL II**Reconeixement de qualificacions professionals en funció de l'experiència professional adquirida en un altre Estat membre***Article 26. Exigències relatives a l'experiència professional.*

Quan l'accés a una de les activitats enumerades a l'annex IV o el seu exercici estiguin supeditats a la possessió de coneixements i aptituds generals, comercials o professionals, les autoritats competents han de reconèixer com a prova suficient dels coneixements i aptituds l'exercici efectiu previ de l'activitat en qüestió en un altre Estat membre de la Unió

Europea, sempre que aquest exercici s'hagi desenvolupat de conformitat amb el que disposen els articles 27, 28 i 29.

Article 27. Activitats esmentades a la llista I de l'annex IV.

1. Per accedir a les activitats incloses a la llista I de l'annex IV, l'exercici previ de l'activitat de què es tracti s'ha d'haver efectuat:

a) O bé durant sis anys consecutius per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa.

b) O bé durant tres anys consecutius per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa, quan la persona interessada provi que ha rebut, per a l'activitat de què es tracti, una formació prèvia de tres anys com a mínim, sancionada per un certificat reconegut per l'Estat membre de què es tracti o declarada plenament vàlida per un organisme professional competent.

c) O bé durant quatre anys consecutius per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa, quan la persona interessada provi que ha rebut, per a l'activitat de què es tracti, una formació prèvia de dos anys com a mínim, sancionada per un certificat reconegut per l'Estat membre de què es tracti o declarada plenament vàlida per un organisme professional competent.

d) O bé durant tres anys consecutius per compte propi, quan la persona interessada acrediti que ha exercit per compte d'altri l'activitat de què es tracti durant cinc anys com a mínim.

e) O bé durant cinc anys consecutius en un lloc directiu, dels quals com a mínim tres s'hagin dedicat a funcions de caràcter tècnic, amb responsabilitat sobre almenys un departament de l'empresa, sempre que la persona interessada provi que ha rebut, per a l'activitat de què es tracti, una formació prèvia de tres anys com a mínim, sancionada per un certificat reconegut per l'Estat membre de la Unió Europea de què es tracti o declarada plenament vàlida per un organisme professional competent.

2. En els casos a què es refereixen les lletres a) i d), no han d'haver transcorregut més de deu anys entre la data de cessament de l'activitat i la data de presentació de la sol·licitud davant les autoritats competents.

3. La lletra e) de l'apartat 1 no és aplicable a les activitats del grup ex 855, «Perruqueries», de la nomenclatura CITI.

Article 28. Activitats esmentades a la llista II de l'annex IV.

1. Per accedir a les activitats incloses a la llista II de l'annex IV, l'exercici previ de l'activitat de què es tracti s'ha d'haver efectuat:

a) O bé durant cinc anys consecutius per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa.

b) O bé durant tres anys consecutius per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa, sempre que la persona interessada provi que ha rebut, per a l'activitat de què es tracti, una formació prèvia de tres anys com a mínim, sancionada per un certificat reconegut per un Estat membre o declarada plenament vàlida per un organisme professional competent.

c) O bé durant quatre anys consecutius per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa, sempre que la persona interessada provi que ha rebut, per a l'activitat de què es tracti, una formació prèvia de dos anys com a mínim, sancionada per un certificat reconegut per un Estat membre o declarada plenament vàlida per un organisme professional competent.

d) O bé durant tres anys consecutius per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa, quan la persona interessada provi que ha exercit per compte d'altri l'activitat de què es tracti durant cinc anys com a mínim.

e) O bé durant cinc anys consecutius per compte d'altri, quan la persona interessada provi que ha rebut, per a l'activitat de què es tracti, una formació prèvia de tres anys com a mínim, sancionada per un certificat reconegut per un Estat membre o declarada plenament vàlida per un organisme professional competent.

f) O bé durant sis anys consecutius per compte d'altri, quan la persona interessada provi que ha rebut, per a l'activitat de què es tracti, una formació prèvia de dos anys com a mínim, sancionada per un certificat reconegut per l'Estat membre o declarada plenament vàlida per un organisme professional competent.

2. En els supòsits a què es refereixen les lletres a) i d), no han d'haver transcorregut més de deu anys entre la data de cessament de l'activitat i la data de presentació de la sol·licitud davant les autoritats competents.

Article 29. Activitats esmentades a la llista III de l'annex IV.

1. Per accedir a les activitats incloses a la llista III de l'annex IV, l'exercici previ de l'activitat de què es tracti s'ha d'haver efectuat:

a) O bé durant tres anys consecutius per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa.

b) O bé durant dos anys consecutius per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa, quan la persona interessada provi que ha rebut, per a l'activitat de què es tracti, una formació prèvia sancionada per un certificat reconegut per l'Estat membre o declarada plenament vàlida per un organisme professional competent.

c) O bé durant dos anys consecutius per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa, quan la persona interessada provi que ha exercit per compte d'altri l'activitat de què es tracti durant tres anys com a mínim.

d) O bé durant tres anys consecutius per compte d'altri, quan la persona interessada provi que ha rebut, per a l'activitat de què es tracti, una formació prèvia sancionada per un certificat reconegut per l'Estat membre o declarada plenament vàlida per un organisme professional competent.

2. En els supòsits a què es refereixen les lletres a) i c), no han d'haver transcorregut més de deu anys entre la data de cessament de l'activitat professional i la data de presentació de la sol·licitud.

CAPÍTOL III

Reconeixement basat en la coordinació de les condicions mínimes de formació

SECCIÓ 1a DISPOSICIONS GENERALS

Article 30. Reconeixement automàtic de qualificacions professionals. Marc general.

1. L'autoritat competent espanyola reconeix els títols de formació de metge, de metge especialista, d'infermera responsable d'atencions generals, d'odontòleg, de veterinari, de farmacèutic i d'arquitecte esmentats, respectivament, en els punts 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.6.2 i 5.7.1 de l'annex V, sempre que reuneixin les condicions mínimes de formació que preveuen els articles 36, 37, 43, 47, 51, 60 i 62. El reconeixement per a l'accés a aquestes activitats professionals i el seu exercici produeix els mateixos efectes que els conferits als títols de formació expedits a Espanya.

Els títols de formació han d'haver estat expedits per una autoritat competent d'un Estat membre i, si s'escau, han d'anar acompanyats d'un certificat d'acord amb el que disposen els punts 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.6.2 i 5.7.1 de l'annex V.

El que disposen els dos paràgrafs anteriors s'entén sense perjudici dels drets adquirits recollits als articles 31 a 35, 39, 41, 44 a 46, 49, 50, 52 i 66.

2. Es reconeixen, per a l'exercici i l'acompliment de les places de medicina de família del Sistema Nacional de Salut, regulades pels reials decrets 3303/1978, de 29 de desembre, i 1753/1998, de 31 de juliol, els títols de formació esmentats en el punt 5.1.4 de l'annex V expedits a nacionals dels estats membres d'acord amb les condicions mínimes de formació estipulades a l'article 40.

El que disposa el paràgraf anterior s'entén sense perjudici dels drets adquirits a què es refereix l'article 42.

3. L'autoritat competent espanyola reconeix els títols de formació de llevadora expedits a nacionals dels estats membres pels altres estats membres, que s'esmenten en el punt 5.5.2 de l'annex V, sempre que s'ajustin a les condicions mínimes de formació que regula l'article 53 i responguin a una de les modalitats assenyalades a l'article 54. El reconeixement per a l'accés a les activitats professionals i el seu exercici té el mateix efecte que els títols de formació expedits a Espanya. Tot això sense perjudici dels drets adquirits a què es refereixen els articles 31 a 35, i 56 a 59.

4. Els títols de formació d'arquitecte enumerats en el punt 5.7.1 de l'annex V només poden ser objecte de reconeixement automàtic, d'acord amb el que disposa l'apartat 1, quan responguin a una formació que s'hagi iniciat a partir del curs acadèmic de referència assenyalat al mateix annex.

5. L'autoritat competent espanyola supedita l'accés a les activitats professionals de metge, infermera responsable d'atencions generals, odontòleg, veterinari, llevadora i farmacèutic, i el seu exercici, a la possessió d'un títol de formació esmentat, respectivament, en els punts 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2 de l'annex V que garanteixi, si s'escau, que la persona interessada ha adquirit, durant el període total de la seva formació, els coneixements i les competències esmentats als articles 36.3, 43.3, 47.3, 51.5, 53.3 i 60.3.

6. No poden obtenir el reconeixement professional a Espanya, ni com a metges ni com a infermeres responsables d'atencions generals, les persones que posseeixin el títol búlgar de «фелдшер» («feldsher»), a què es refereix l'article 23 bis de la Directiva 2005/36/CE, afegit per la Directiva 2006/100/CE, sense perjudici del dret que els atorga la mateixa Directiva per continuar exercint la seva professió a Bulgària.

Article 31. *Drets adquirits. Disposicions generals.*

1. Sense perjudici dels drets adquirits específics de les professions corresponents, en els casos en què els títols de formació de metge que donin accés a les activitats professionals de metge amb formació bàsica i metge especialista, d'infermera responsable d'atencions generals, d'odontòleg, de veterinari, de llevadora i de farmacèutic, que posseeixin els nacionals dels estats membres, no responguin a la totalitat de les exigències de formació que preveuen els articles 36, 37, 43, 47, 51, 53 i 60, l'autoritat competent ha de reconèixer com a prova suficient els títols de formació expedits per aquests estats membres quan concorrin els requisits següents:

a) Que els títols sancionin una formació iniciada abans de les dates de referència que figuren en els punts 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2 de l'annex V.

b) Que aquests títols vagin acompanyats d'una certificació que acrediti que el titular s'ha dedicat efectivament i lícitament a les activitats de què es tracti durant, almenys, tres anys consecutius en el transcurs dels cinc anys anteriors a l'expedició de la certificació.

2. L'autoritat competent reconeix com a prova suficient per als nacionals dels estats membres els títols dels quals de formació de metge, infermera responsable d'atencions generals, odontòleg, veterinari, llevadora i farmacèutic no responguin a les denominacions que s'estableixen per als esmentats estats membres en els punts 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2 de l'annex V, els títols de formació expedits per aquests estats membres, acompanyats d'un certificat expedit per les autoritats o organismes competents en què s'acrediti que els títols de formació sancionen una formació conforme, respectivament, amb els articles 36, 37, 43, 47, 51, 53 i 60 i són assimilats per l'Estat

membre que els hagi expedit a aquells les denominacions dels quals figuren en els punts 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2 de l'annex V.

3. Quan escaigui, l'autoritat competent espanyola ha d'expedir el certificat que preveu l'article 23.6 de la Directiva 2005/36/CE als posseïdors de qualificacions espanyoles de metge, infermera responsable d'atencions generals, odontòleg, veterinari, llevadora i farmacèutic, que no responguin a les denominacions que s'estableixen per a Espanya en els punts 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2 de l'annex V, que acrediti que els títols esmentats sancionen una formació conforme, respectivament, amb els articles 36, 37, 43, 47, 51, 53 i 60 i són assimilats per Espanya a aquells les denominacions dels quals figuren al dit annex V.

Quan els titulars de les qualificacions a què es refereix el paràgraf anterior d'aquest apartat hagin d'acreditar, per poder establir-se en un altre Estat membre, l'exercici efectiu i legal de la professió, l'autoritat competent ha d'expedir l'acreditació sobre la base de les certificacions emeses per l'organització col·legial corresponent, en el cas d'exercici lliure o per compte d'altri en el sector privat, o de l'òrgan administratiu corresponent, quan es tracti d'exercici professional en el sector públic.

Article 32. *Drets adquirits a la República Democràtica Alemanya.*

Es reconeixen els mateixos drets adquirits que preveu el punt 1 de l'article anterior a les persones sol·licitants que posseeixin un títol obtingut a l'antiga República Democràtica Alemanya que no compleixi totes les exigències mínimes de formació que indiquen els articles 36, 37, 43, 47, 51, 53 i 60 en cas que aquests títols sancionin una formació iniciada abans de les dates següents:

- a) El 3 d'octubre de 1990, per als metges amb formació bàsica, infermeres responsables d'atencions generals, odontòlegs amb formació bàsica, veterinaris, llevadores i farmacèutics.
- b) El 3 d'abril de 1992, per als metges especialistes.

Article 33. *Drets adquirits a Txecoslovàquia, República Txeca i República Eslovaca.*

No obstant el que disposa l'article 49, l'autoritat competent reconeix els títols de formació de metge que donin accés a les activitats professionals de metge amb formació bàsica i metge especialista, d'infermera responsable d'atencions generals, de veterinari, de llevadora, de farmacèutic i d'arquitecte que posseeixin nacionals dels estats membres i que hagin estat expedits a l'antiga Txecoslovàquia, o la formació dels quals hagi començat, pel que fa a la República Txeca i la República Eslovaca, abans de l'1 de gener de 1993, si es compleixen els requisits següents:

a) Que les autoritats de la República Txeca o de la República Eslovaca donin fe que aquests títols de formació tenen als seus territoris respectius la mateixa validesa legal que els títols de formació que aquestes expedeixen i, per als arquitectes, que els títols de formació que figuren per als esmentats estats membres en el punt 6 de l'annex VI, pel que fa a l'accés a les activitats professionals de metge amb formació bàsica, metge especialista, infermera responsable d'atencions generals, veterinari, llevadora i farmacèutic quant a les activitats indicades a l'article 61.2 i d'arquitecte per a les activitats recollides a l'article 64, i al seu exercici.

b) Que la persona sol·licitant posseeixi un certificat, expedit per l'autoritat competent de qualsevol dels dos estats, que acrediti una experiència professional de, com a mínim, tres anys consecutius durant els cinc anys previs a la seva expedició, en les activitats pròpies de la professió regulada.

Article 34. *Drets adquirits a la Unió Soviètica, Estònia, Letònia i Lituània.*

1. L'autoritat competent reconeix, sempre que es compleixin els requisits que regula l'apartat següent, els títols de formació de metge que donin accés a les activitats

professionals de metge amb formació bàsica i metge especialista, d'infermera responsable d'atencions generals, d'odontòleg, de veterinar, de llevadora, de farmacèutic i d'arquitecte que posseeixin nacionals dels estats membres de la Unió Europea i que hagin estat expedits a l'antiga Unió Soviètica, o la formació dels quals hagi començat:

- a) Pel que fa a Estònia, abans del 20 d'agost de 1991.
- b) Pel que fa a Letònia, abans del 21 d'agost de 1991.
- c) Pel que fa a Lituània, abans de l'11 de març de 1990.

2. El reconeixement a què es refereix l'apartat anterior es produeix si es compleixen els requisits següents:

a) Que les autoritats d'Estònia, Letònia o Lituània donin fe que aquests títols de formació tenen als seus territoris respectius la mateixa validesa legal que els títols de formació que aquestes expedeixen i, per als arquitectes, que els títols que figuren en el punt 6 de l'annex VI, quant a l'accés a les activitats professionals de metge amb formació bàsica, metge especialista, infermera responsable d'atencions generals, odontòleg, veterinar, llevadora i farmacèutic, pel que fa a les activitats considerades a l'article 61.2, i d'arquitecte per a les activitats recollides a l'article 64, i al seu exercici.

b) Que la persona sol·licitant posseeixi un certificat, expedit per l'autoritat competent de qualsevol dels estats esmentats, que acrediti que ha exercit efectivament i lícitament al seu territori les activitats de què es tracti durant almenys tres anys consecutius en el transcurs dels cinc anys anteriors a la data d'expedició del certificat.

3. Per als títols de formació de veterinar expedits a l'antiga Unió Soviètica o la formació dels quals hagi començat, pel que fa a Estònia, abans del 20 d'agost de 1991, el certificat a què es refereix la lletra b) de l'apartat anterior l'han d'expedir les autoritats estonianes i ha d'acreditar que la persona sol·licitant ha exercit efectivament i lícitament al seu territori les activitats pròpies de la professió de veterinar durant almenys cinc anys consecutius en el transcurs dels set anys anteriors a la data d'expedició del certificat.

Article 35. *Drets adquirits a l'antiga Iugoslàvia.*

L'autoritat competent reconeix els títols de formació de metge que donin accés a les activitats professionals de metge amb formació bàsica i metge especialista, d'infermera responsable d'atencions generals, d'odontòleg, de veterinar, de llevadora, de farmacèutic i d'arquitecte que posseeixin nacionals dels estats membres i que hagin estat expedits a l'antiga Iugoslàvia, o la formació dels quals hagi començat, pel que fa a Eslovènia, abans del 25 de juny de 1991, si es compleixen els requisits següents:

a) Que l'autoritat competent d'Eslovènia doni fe que aquests títols de formació tenen al seu territori la mateixa validesa legal que els títols de formació que s'expedeixen i, per als arquitectes, que els títols que figuren en el punt 6 de l'annex VI per a Eslovènia, pel que fa a l'accés a les activitats professionals de metge amb formació bàsica, metge especialista, infermera responsable d'atencions generals, odontòleg, veterinar, llevadora i farmacèutic quant a les activitats indicades a l'article 61.2, i d'arquitecte per a les activitats recollides a l'article 64, i al seu exercici.

b) Que la persona sol·licitant posseeixi un certificat, expedit per l'autoritat competent d'Eslovènia, que acrediti que ha exercit efectivament i lícitament al seu territori les activitats de què es tracti durant almenys tres anys consecutius en el transcurs dels cinc anys anteriors a la data d'expedició del certificat.

SECCIÓ 2a METGE

Article 36. *Formació bàsica en medicina.*

1. A Espanya, la formació bàsica de metge és la que condueix a l'obtenció del títol universitari oficial de llicenciat en medicina, establert pel Reial decret 1417/1990, de 26

d'octubre, o a l'obtenció del títol de grau establert d'acord amb les previsions que conté l'Ordre ECI/332/2008, de 13 de febrer, conforme a les condicions de l'Acord de Consell de Ministres de 14 de desembre de 2007. Aquests títols permeten l'exercici de les activitats professionals a què es refereix l'article 6.2.a) de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries.

2. Per al seu reconeixement a Espanya, als efectes de l'accés a les activitats professionals de metge, els títols de formació a què es refereix l'article 30.1 han d'acreditar una formació que compleixi els requisits que consten en els apartats següents:

- a) Posseir el títol que permeti l'accés als estudis universitaris.
- b) Els plans d'estudis per a la formació bàsica de metge han de comprendre com a mínim sis anys d'estudis o 5.500 hores d'ensenyament teòric i pràctic impartides en una universitat o sota el control d'una universitat.

2. Per a les persones que hagin iniciat els estudis abans de l'1 de gener de 1972, la formació a què es refereix la lletra b) del primer apartat pot incloure una formació pràctica de nivell universitari de sis mesos, realitzada a temps complet sota el control de les autoritats competents.

3. La formació bàsica de metge ha de garantir que la persona sol·licitant ha adquirit els següents coneixements i competències professionals:

- a) Un coneixement adequat de les ciències en les quals es basa la medicina, així com una bona comprensió dels mètodes científics, inclosos els principis de mesura de les funcions biològiques, d'avaluació de fets científicament demostrats i d'anàlisi de dades.
- b) Un coneixement adequat de l'estructura, de les funcions i del comportament dels éssers humans, sans i malalts, així com de les relacions entre l'estat de salut de l'ésser humà i el seu entorn físic i social.
- c) Un coneixement adequat de les matèries i de les pràctiques clíniques que li proporcionin una visió coherent de les malalties mentals i físiques, de la medicina en els aspectes preventiu, diagnòstic i terapèutic, com també de la reproducció humana.
- d) Una experiència clínica adequada adquirida en hospitals i centres d'atenció primària sota la supervisió oportuna.

Article 37. *Formació mèdica especialitzada.*

1. La formació mèdica especialitzada a Espanya és la que preveu el capítol III del títol II de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries, i es regula en el Reial decret 183/2008, de 8 de febrer, pel qual es determinen i es classifiquen les especialitats en ciències de la salut i es desenvolupen determinats aspectes del sistema de formació sanitària especialitzada.

2. Per al seu reconeixement a Espanya, als efectes de l'exercici de les activitats professionals de metge especialista, els títols de formació a què es refereix l'article 30.1 han d'acreditar una formació que compleixi els requisits següents:

- a) Estar supeditada a la superació de sis anys d'estudis, o 5.500 hores d'ensenyament teòric i pràctic d'acord amb la formació bàsica de metge regulada a l'article anterior.
- b) Comprendre un ensenyament teòric i pràctic, realitzat en un centre universitari, un centre hospitalari docent o, si s'escau, un centre sanitari acreditat per a aquest fi per les autoritats o organismes competents; que la formació s'hagi dut a terme sota el control de les autoritats o organismes competents; i que hagi implicat la participació personal del metge candidat a especialista en l'activitat i en les responsabilitats dels serveis de què es tracti.
- c) La durada mínima de la formació és la que s'esmenta per a cada especialitat en el punt 5.1.3 de l'annex V.
- d) Que la formació s'hagi fet a temps complet en centres específics reconeguts per les autoritats competents. Aquesta formació ha de suposar la participació en la totalitat de les activitats mèdiques del departament on es realitzi la formació, incloses les guàrdies, de manera que l'especialista en formació hagi dedicat a aquesta formació pràctica i teòrica

tota la seva activitat professional durant tota la setmana de treball i durant tot l'any, segons les normes establertes per les autoritats competents. En conseqüència, aquests llocs han de ser objecte d'una retribució apropiada.

e) L'expedició d'un títol de formació mèdica especialitzada està supeditada a la possessió d'un dels títols de formació bàsica de metge esmentats en el punt 5.1.1 de l'annex V.

Article 38. Denominacions de les formacions mèdiques especialitzades.

Els títols de formació de metge especialista a què es refereix l'article 30.1 són els que, expedits per l'autoritat competent indicada en el punt 5.1.2 de l'annex V, corresponguin, per a la formació especialitzada de què es tracti, a les denominacions enumerades en el punt 5.1.3 de l'annex V.

Article 39. Drets adquirits específics dels metges especialistes.

L'autoritat competent espanyola ha d'exigir als metges especialistes dels altres estats membres, la formació mèdica especialitzada a temps parcial dels quals estigui regulada per les disposicions legals, reglamentàries i administratives existents en data de 20 de juny de 1975, i que hagin iniciat la seva formació d'especialista com a molt tard el 31 de desembre de 1983, que els seus títols de formació vagin acompanyats d'una certificació que acrediti que s'han dedicat efectivament i lícitament a les activitats de què es tracti durant, almenys, tres anys consecutius al llarg dels cinc anys anteriors a l'expedició de la certificació.

Article 40. Formació específica en medicina general.

1. La formació específica en medicina general, a Espanya, és la que condueix a l'obtenció del títol de metge especialista en medicina familiar i comunitària, regulat pels reials decrets 3303/1978, de 29 de desembre; 1753/1998, de 31 de juliol, i 183/2008, de 8 de febrer.

2. Per al seu reconeixement, als efectes de l'accés a les activitats professionals de metge de capçalera a Espanya, la formació conduent a l'obtenció dels títols a què es refereix l'article 30.1 ha de complir els requisits que es recullen en els apartats següents:

a) Estar supeditada a la superació de sis anys d'estudis en el marc del cicle de formació a què es refereix l'article 36 d'aquest Reial decret.

b) La formació específica en medicina general que permeti l'obtenció de títols de formació ha de tenir, com a mínim, la durada que estableix l'apartat 2 de l'article 28 de la Directiva 2005/36/CE.

c) Quan el cicle de formació a què es refereix l'article 36 compregui una formació pràctica dispensada en un medi hospitalari homologat que disposi d'equips i serveis apropiats en medicina general o en el marc d'un consultori de medicina general homologat o d'un centre homologat d'atenció primària de salut, la durada d'aquesta formació pràctica es pot incloure, amb el límit d'un any, en la durada prevista en el primer paràgraf per als títols de formació expedits a partir de l'1 de gener de 2006. Aquesta facultat només es reconeix als estats membres en què la durada de la formació específica en medicina general sigui de dos anys l'1 de gener de 2001.

d) La formació específica en medicina general s'ha d'haver efectuat a temps complet sota el control de les autoritats o organismes competents i amb un caràcter més pràctic que teòric.

e) La formació pràctica s'ha d'haver impartit, d'una banda, durant almenys sis mesos en un medi hospitalari reconegut que disposi de l'equip i els serveis adequats i, d'altra banda, durant almenys sis mesos en un consultori de medicina general homologat o en un centre homologat d'atenció mèdica primària. La formació pràctica s'ha d'haver desenvolupat en connexió amb altres centres o estructures sanitaris que es dediquin a la medicina

general. Tanmateix, sense perjudici dels períodes esmentats, la formació pràctica es pot haver impartit durant un període de sis mesos com a màxim en altres centres o estructures sanitaris reconeguts que es dediquin a la medicina general. La formació ha de suposar la participació personal del candidat en l'activitat professional i en les responsabilitats de les persones amb qui treballi.

f) L'expedició d'un títol de formació específica en medicina general està supeditada a la possessió prèvia d'un dels títols de formació bàsica de metge esmentats en el punt 5.1.1 de l'annex V.

g) Es reconeixen els títols de formació esmentats en el punt 5.1.4 de l'annex V, expedits pels altres estats membres a un metge que no hagi realitzat la formació que preveu el present article, però que tingui una altra formació complementària sancionada per un títol de formació expedit per les autoritats competents d'un Estat membre. No obstant això, només es pot expedir l'esmentat títol de formació si aquest confirma coneixements d'un nivell qualitativament equivalent als que resultin de la formació a la qual es refereix el present article. Els estats membres han de determinar, en particular, en quina mesura es poden tenir en compte la formació complementària ja adquirida per la persona sol·licitant i la seva experiència professional per substituir la formació a què es refereix el present article. Els estats membres només poden expedir el títol de formació indicat en el punt 5.1.4 de l'annex V si la persona sol·licitant ha adquirit una experiència de medicina general de sis mesos, com a mínim, en un consultori de medicina general o en un centre d'atenció mèdica primària dels esmentats a l'apartat e) del present article.

Article 41. *Reconeixement de la qualificació professional de metge general.*

Sense perjudici de les disposicions sobre drets adquirits, per ocupar places de medicina de família en centres i serveis sanitaris integrats en el Sistema Nacional de Salut és necessari posseir algun dels títols o diplomes següents:

a) El títol de metge especialista en medicina familiar i comunitària o la certificació que preveu l'article 3 del Reial decret 853/1993, de 4 de juny.

b) Un dels títols de formació esmentats en el punt 5.1.4 de l'annex V, amb el reconeixement previ per l'autoritat competent espanyola, d'acord amb el present Reial decret.

Article 42. *Drets adquirits específics dels metges generals.*

L'autoritat competent espanyola reconeix, com a dret adquirit, el dret a exercir les activitats de metge de capçalera en el marc del Sistema Nacional de Salut sense el títol de formació esmentat en el punt 5.1.4 de l'annex V, a tots els metges que tinguin aquest dret en la data de referència esmentada al mateix punt, i que estiguin establerts en la data esmentada en el seu territori, havent-se beneficiat del que disposen els articles 30, o 31 a 35, sempre que aquestes circumstàncies quedin acreditades mitjançant un certificat expedit per l'autoritat competent d'un Estat membre que acrediti el dret a exercir les activitats de metge general en l'àmbit del seu règim nacional de seguretat social en virtut dels drets adquirits als quals fa referència aquest article.

SECCIÓ 3a INFERMERA RESPONSABLE D'ATENCIIONS GENERALS

Article 43. *Formació en infermeria responsable d'atencions generals.*

1. A Espanya, la formació bàsica d'infermera responsable d'atencions generals és la que condueix a l'obtenció del títol universitari oficial de diplomada en infermeria, establert pel Reial decret 1466/1990, de 26 d'octubre, o a l'obtenció del títol de grau establert d'acord amb les previsions que conté l'Ordre CIN/2134/2008, de 3 de juliol, conforme a les condicions de l'Acord de Consell de Ministres de 8 de febrer de 2008. Aquests títols

permeten l'exercici de les activitats professionals a què es refereix l'article 7.2.a) de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries.

2. Per al seu reconeixement, als efectes de l'accés a les activitats professionals d'infermera responsable d'atencions generals, la formació que condueix a l'obtenció dels títols a què es refereix l'article 30 ha de complir els requisits que recullen els apartats següents:

a) L'admissió a la formació està supeditada a la possessió d'un diploma, certificat o títol que acrediti una formació d'ensenyament bàsic de deu anys com a mínim, o d'un certificat que acrediti la superació d'un examen d'admissió de nivell equivalent en escoles professionals d'infermeres.

b) S'ha de fer a temps complet i s'ha de referir, com a mínim, al programa que figura en el punt 5.2.1 de l'annex V.

c) Ha de comprendre, almenys, tres anys d'estudis o 4.600 hores de formació teòrica i clínica, de manera que la durada de la formació teòrica representi com a mínim un terç, i la formació clínica almenys la meitat, de la durada mínima de la formació.

d) Ha d'haver estat impartida per personal docent d'infermeria, com també per altres persones competents, i la formació clínica s'ha d'impartir en hospitals i altres centres sanitaris.

3. La formació acreditada ha d'implicar que la persona sol·licitant ha adquirit els coneixements i les competències següents:

a) Un coneixement adequat de les ciències en què es basa la infermeria general, inclosa una comprensió suficient de l'estructura, funcions fisiològiques i comportament de les persones, tant sanes com malaltes, i de la relació existent entre l'estat de salut i l'entorn físic i social de l'ésser humà.

b) Un coneixement suficient de la naturalesa i de l'ètica de la professió, així com dels principis generals de la salut i de la infermeria.

c) Una experiència clínica adequada, adquirida sota la supervisió de personal d'infermeria qualificat i en els llocs on la importància del personal qualificat i els equips siguin adequats per a la prestació de les atencions d'infermeria.

d) La possibilitat de participar en la formació pràctica del personal sanitari i l'experiència de treballar amb aquest personal.

e) L'experiència de treballar amb membres d'altres professions del sector sanitari.

4. Als efectes del present Reial decret, les activitats professionals d'infermera responsable d'atencions generals són les que s'exerceixen amb caràcter professional amb els títols que figuren en el punt 5.2.2 de l'annex V.

Article 44. Drets adquirits específics de les infermeres responsables d'atencions generals.

A l'efecte de reconèixer drets adquirits a les infermeres responsables d'atencions generals, les activitats esmentades en els articles 31 a 35 han d'haver inclòs responsabilitat plena en la programació, l'organització i l'administració de les atencions d'infermeria al pacient.

Article 45. Drets adquirits específics de les infermeres responsables d'atencions generals titulades a Polònia.

1. Pel que respecta als títols polonesos de formació d'infermera responsable d'atencions generals, s'apliquen únicament les normes sobre drets adquirits que figuren en el present article.

2. En el cas de nacionals dels estats membres el títol de formació d'infermera responsable d'atencions generals dels quals hagi estat expedit a Polònia, o la formació dels quals hagi començat en l'Estat esmentat abans de l'1 de maig de 2004, i no compleixi

els requisits mínims en matèria de formació que estableix l'article 43, només es pot reconèixer el seu títol en els supòsits següents:

a) Que el títol de formació sigui d'un nivell equivalent a una diplomatura («dyplom licencjata pielegniarstwa») i vagi acompanyat d'un certificat acreditatiu d'experiència professional lícita i efectiva a Polònia d'almenys tres anys consecutius en el transcurs dels cinc anys anteriors a la data d'expedició del certificat.

b) Que el títol de formació d'infermera que acrediti estudis postsecundaris hagi estat expedit per una escola professional mèdica («dyplom pielegniarki albo pielegniarki dyplomowane») i vagi acompanyat d'un certificat acreditatiu d'experiència professional lícita i efectiva a Polònia d'almenys cinc anys consecutius en el transcurs dels set anteriors a la data d'expedició del certificat.

L'experiència professional damunt esmentada ha d'haver inclòs una responsabilitat plena en la programació, l'organització i l'administració de les atencions d'infermeria prestades al pacient.

3. Es reconeixen els títols d'infermeria expedits a Polònia, als sol·licitants que van completar la seva formació abans de l'1 de maig de 2004, sancionada amb un títol de diplomad obtingut sobre la base d'un programa especial de revaloració que conté l'article 11 de la Llei polonesa de 20 d'abril de 2004, per la qual es modifica la Llei sobre les professions d'infermera i llevadora i d'alguns altres actes jurídics i el Reglament del ministre polonès de Sanitat d'11 de maig de 2004 sobre les condicions detallades dels estudis d'infermeria general i infermeria obstetricoginecològica, sempre que posseeixin un certificat d'escola secundària (examen final/maduresa) i s'hagin graduat en liceus mèdics i escoles professionals mèdiques que imparteixin la formació d'infermera i llevadora, amb la finalitat de verificar que la persona en qüestió té un nivell de coneixements i competències comparable al de les infermeres en poder dels títols que, en el cas de Polònia, es preveuen en el punt 5.2.2 de l'annex V.

Article 46. *Drets adquirits específics de les infermeres d'atencions generals adquirits a Romania.*

1. Pel que respecta als títols romanesos de formació d'infermera responsable d'atencions generals, s'apliquen únicament les normes sobre drets adquirits que figuren a continuació.

2. En el cas de nacionals dels estats membres els títols de formació d'infermera responsable d'atencions generals dels quals hagin estat expedits a Romania o la formació dels quals hagi començat a l'Estat esmentat abans de l'1 de gener de 2007, data de la seva adhesió a la Unió Europea, i que no compleixin els requisits mínims en matèria de formació que estableix l'article 43, es reconeixen els títols de formació d'infermera responsable d'atencions generals («Certificat de competente profesional de asistent medical generalist»), amb titulació d'ensenyament postsecundari atorgada per una «sócala postliceala», si van acompanyats d'un certificat que acrediti que aquestes persones han exercit efectivament i lícitament a Romania les activitats d'infermera, dispensant atencions generals, durant almenys cinc anys consecutius en el transcurs dels set anys anteriors a la data d'expedició del certificat.

3. Les activitats damunt esmentades han d'haver inclòs una responsabilitat plena en la programació, l'organització i l'administració de les atencions d'infermeria prestades al pacient.

SECCIÓ 4a ODONTÒLEG

Article 47. *Formació en odontologia.*

1. A Espanya, la formació d'odontòleg és la que condueix a l'obtenció del títol universitari oficial de llicenciat en odontologia, establert pel Reial decret 1418/1990, de 26

d'octubre, o a l'obtenció del títol de grau establert d'acord amb les previsions que conté l'Ordre CIN/2136/2008, de 3 de juliol, conforme a les condicions de l'Acord de Consell de Ministres de 8 de febrer de 2008. Aquests títols permeten l'exercici de la professió de dentista a què es refereix l'article 6.2.c) de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries.

2. Per al seu reconeixement a Espanya, als efectes de l'accés a les activitats professionals d'odontòleg, els títols de formació a què es refereix l'article 30 han d'acreditar una formació que compleixi els requisits que recullen els apartats següents:

- a) Posseir el títol que permeti l'accés als estudis universitaris.
- b) Haver-se desenvolupat en una universitat, en un institut superior amb nivell reconegut com a equivalent o sota el control d'una universitat.
- c) Comprendre, en total, com a mínim cinc anys d'estudis teòrics i pràctics a temps complet.
- d) Posseir uns continguts formatius que responguin, almenys, al programa que figura en el punt 5.3.1 de l'annex V.

3. La formació de l'odontòleg ha de garantir que la persona sol·licitant ha adquirit les competències necessàries per portar a terme totes les activitats relacionades amb la prevenció, el diagnòstic i el tractament de les anomalies i malalties de les dents, la boca, les mandíbules i els teixits corresponents, i, concretament, coneixements i competències professionals adequats sobre les matèries següents:

- a) Les ciències en què es basa l'odontologia, així com una bona comprensió dels mètodes científics, inclosos els principis de mesurament de les funcions biològiques, l'avaluació dels fets científicament demostrats i l'anàlisi de les dades.
- b) Constitució, psicologia i comportament de les persones, tant sanes com malaltes, així com la influència de l'entorn natural i social en l'estat de salut de l'ésser humà, en la mesura que aquests factors afecten l'odontologia.
- c) Estructura i funcions de les dents, la boca, les mandíbules i els teixits corresponents, tant sans com malalts, i de la relació existent entre aquests i l'estat general de salut i benestar físic i social del pacient.
- d) Disciplines i mètodes clínics que poden donar a l'odontòleg un panorama coherent de les anomalies, lesions i malalties de les dents, la boca, les mandíbules i els teixits corresponents, així com de l'odontologia preventiva, diagnòstica i terapèutica.
- e) Experiència clínica adequada, sota la supervisió apropiada.

Article 48. *Exercici de les activitats professionals d'odontòleg.*

1. A Espanya, corresponen als odontòlegs, que constitueixen una professió específica i diferenciada de la de metge, les funcions relatives a la promoció de la salut bucodental i a la prevenció, diagnòstic i tractament que assenyalen la Llei 10/1986, de 17 de març, sobre odontòlegs i altres professionals relacionats amb la salut bucodental, i la Llei 44/2003, de 21 d'octubre, d'ordenació de les professions sanitàries. Tot això sense perjudici de les funcions dels metges especialistes en cirurgia oral i maxil·lofacial, i de l'exercici de la professió de dentista pels metges especialistes en estomatologia, d'acord amb l'article 6.2.a) de la dita Llei 44/2003.

2. L'exercici de les activitats professionals d'odontòleg suposa posseir un títol de formació dels esmentats en el punt 5.3.2 de l'annex V. Queden equiparats als posseïdors d'aquests títols de formació els beneficiaris dels drets adquirits que es reconeixen en els articles 31 a 36, 49 i 50.

Article 49. *Drets adquirits específics dels odontòlegs.*

1. Correspon a l'autoritat competent espanyola, als efectes de l'exercici de la professió d'odontòleg, el reconeixement automàtic dels títols de formació de metge expedits a Itàlia, Àustria, la República Txeca, Eslovàquia i Romania, a persones que van iniciar la seva

formació de metge en una data no posterior a la data de referència indicada a l'annex V per a cadascun dels estats membres esmentats.

2. Juntament amb el títol de formació a què es refereix l'apartat anterior, el sol·licitant ha d'aportar un certificat expedit per les autoritats competents de l'Estat corresponent, que ha d'acreditar el compliment de les dues condicions següents:

a) Que els posseïdors del títol de metge estan autoritzats a exercir les activitats pròpies de la professió d'odontòleg en les mateixes condicions que les persones que tenen el títol de formació que figura en el punt 5.3.2 de l'annex V per a l'Estat expenedor.

b) Que la persona sol·licitant s'ha dedicat a l'esmentat Estat membre efectivament i lícitament i de manera principal a les activitats detallades a l'article 48 durant, com a mínim, tres anys consecutius en el transcurs dels cinc anys anteriors a l'expedició del certificat.

3. Es dispensa del requisit de l'experiència professional que preveu la lletra b) de l'apartat anterior els sol·licitants que hagin superat, almenys, tres cursos d'estudis equivalents, segons l'autoritat competent, a la formació bàsica d'odontòleg.

4. Els títols de formació obtinguts a l'antiga Txecoslovàquia són reconeguts de la mateixa manera que els títols de formació txecs o eslovacs i en les mateixes condicions que les estipulades en els paràgrafs anteriors.

Article 50. *Drets adquirits específics dels odontòlegs a Itàlia.*

1. Correspon a l'autoritat competent espanyola, als efectes de l'exercici de la professió d'odontòleg, el reconeixement automàtic dels títols de formació de metge expedits a Itàlia a les persones que hagin iniciat la formació universitària de metge entre el 28 de gener de 1980 i el 31 de desembre de 1984.

2. Juntament amb el títol de formació a què es refereix l'apartat anterior, la persona sol·licitant ha d'aportar un certificat que acrediti:

a) La superació de la prova d'aptitud específica organitzada per les autoritats competents italianes a fi de comprovar la possessió d'un nivell de coneixements i de competències comparable al de les persones que posseeixen el títol de formació que figura per a Itàlia en el punt 5.3.2 de l'annex V.

b) Que els posseïdors del títol de metge estan autoritzats a exercir o exerceixen efectivament i lícitament les activitats pròpies de la professió d'odontòleg amb caràcter principal i en les mateixes condicions que les persones que posseeixen el títol de formació que figura per a Itàlia en el punt 5.3.2 de l'annex V.

c) Que la persona sol·licitant s'ha dedicat a Itàlia efectivament i lícitament i amb caràcter principal a les activitats a què es refereix l'article 48 durant, almenys, tres anys consecutius en el transcurs dels cinc anys anteriors a l'expedició del certificat.

3. Es dispensa del requisit de la prova d'aptitud que preveu la lletra a) de l'apartat anterior els sol·licitants que hagin superat almenys tres anys d'estudis equivalents, segons l'autoritat competent, a la formació bàsica d'odontòleg.

4. Les persones que hagin iniciat la formació universitària de metge després del 31 de desembre de 1984 han de rebre el mateix tracte que les esmentades a l'apartat anterior, sempre que els tres anys d'estudis s'hagin iniciat abans del 31 de desembre de 1994.

SECCIÓ 5a VETERINARI

Article 51. *Formació bàsica en veterinària.*

1. A Espanya, la formació de veterinari, que permet l'exercici de les activitats professionals a què es refereix l'article 6.2.d) de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries, és la que condueix a l'obtenció del títol de llicenciat en veterinària, establert pel Reial decret 1384/1991, de 30 d'agost, o a l'obtenció del títol de grau establert d'acord amb les previsions que conté l'Ordre ECI/333/2008, de

13 de febrer, conforme a les condicions de l'Acord de Consell de Ministres de 14 de desembre de 2007.

2. Per al seu reconeixement a Espanya, als efectes de l'exercici de les activitats professionals dels veterinaris, els títols de formació dels altres estats membres a què es refereix l'article 30 han d'acreditar una formació que compleixi els requisits que recullen els apartats següents.

3. L'admissió a la formació de veterinaris suposa la possessió d'un títol o certificat que permeti l'accés, per a la realització d'aquests estudis, als centres universitaris d'un Estat membre o a les seves institucions superiors de nivell reconegut com a equivalent.

4. La formació de veterinaris ha de comprendre, en total, almenys cinc anys d'estudis teòrics i pràctics a temps complet impartits en una universitat, en un institut superior amb un nivell reconegut com a equivalent o sota el control d'una universitat, que s'han de referir com a mínim al programa que figura en el punt 5.4.1 de l'annex V.

5. La formació de veterinaris acreditada ha d'implicar que la persona sol·licitant ha adquirit els coneixements i les competències professionals següents:

a) Un coneixement adequat de les ciències en què es basen les activitats de la veterinària.

b) Un coneixement adequat de l'estructura i les funcions dels animals sans, de la seva cria, reproducció i higiene en general i de la seva alimentació, inclosa la tecnologia aplicada a la fabricació i conservació dels pinsos corresponents a les seves necessitats.

c) Un coneixement adequat del comportament i la protecció dels animals.

d) Un coneixement adequat de les causes, naturalesa, curs, efectes, diagnòstic i tractament de les malalties dels animals, tant considerats individualment com en grup, inclòs un coneixement especial de les malalties que es poden transmetre als éssers humans.

e) Un coneixement adequat de la medicina preventiva.

f) Un coneixement adequat de la higiene i la tecnologia aplicades a la fabricació i comercialització dels pinsos o dels aliments d'origen animal destinats al consum humà.

g) Un coneixement adequat de la legislació, normativa i disposicions administratives relacionades amb les matèries anteriors.

h) Una experiència clínica i pràctica adequada, efectuada sota una supervisió pertinent.

Article 52. *Drets adquirits específics dels veterinaris a Estònia.*

No obstant el que disposen els articles 31 a 35, es reconeixen els títols de formació de veterinaris que hagin estat expedits a Estònia, o la formació dels quals hagi començat en aquest Estat abans de l'1 de maig de 2004, quan s'aporti un certificat que acrediti que aquestes persones han exercit efectivament i lícitament a Estònia les activitats de què es tracti durant, almenys, cinc anys consecutius en el transcurs dels set anys anteriors a la data d'expedició del certificat.

SECCIÓ 6a LLEVADORA

Article 53. *Formació de llevadora.*

1. A Espanya, la formació de llevadora, que condueix a l'obtenció del títol oficial d'infermera especialista obstetricoginecològica, és la que estableix el capítol III del títol II de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries, i es regula en el Reial decret 450/2005, de 22 d'abril, sobre especialitats d'infermeria.

2. Per al seu reconeixement a Espanya, als efectes de l'exercici de les activitats professionals d'infermera especialista obstetricoginecològica (llevadora), els títols de formació expedits pels altres estats membres a què es refereix l'article 30 han d'acreditar una formació que compleixi els requisits que es recullen en els apartats següents:

a) Posseir una formació específica a temps complet com a llevadora d'un mínim de tres anys d'estudis teòrics i pràctics (via I), referida com a mínim al programa que figura en el punt 5.5.1 de l'annex V.

b) Posseir una formació específica de llevadora de divuit mesos a temps complet (via II), referida com a mínim al programa assenyalat en el punt 5.5.1 de l'annex V i que no hagi estat objecte d'un ensenyament equivalent en el marc de la formació d'infermera responsable d'atencions generals.

c) Que l'accés a la formació de llevadora estigui subjecte a l'Estat membre de procedència a la terminació, com a mínim, dels deu primers anys de l'ensenyament general bàsic per a la via I, o a la possessió d'un títol de formació d'infermera responsable d'atencions generals dels esmentats en el punt 5.2.2. de l'annex V, per a la via II.

3. La formació de llevadora ha de garantir que la persona sol·licitant ha adquirit els coneixements i les competències següents:

a) Un coneixement adequat de les ciències en què es basen les activitats de les llevadores, en particular l'obstetrícia i la ginecologia.

b) Un coneixement adequat de l'ètica de la professió i de la legislació professional.

c) Un coneixement detallat de les funcions biològiques, de l'anatomia i de la fisiologia en el camp de l'obstetrícia i del nounat, així com un coneixement de la relació existent entre l'estat de salut i l'entorn físic i social de l'ésser humà i del seu comportament.

d) Una experiència clínica adequada, adquirida en centres acreditats, sota la supervisió de personal qualificat com a llevadores i obstetres.

e) Una comprensió adequada de la formació del personal sanitari i de l'experiència de treballar amb aquest.

Article 54. *Modalitats de reconeixement dels títols de formació de llevadora.*

1. Els títols de formació de llevadora esmentats en el punt 5.5.2 de l'annex V són objecte de reconeixement automàtic en virtut de l'article 30 si compleixen algun dels requisits següents:

a) Que acreditin una formació de llevadora de, com a mínim, tres anys a temps complet, ja sigui subordinada a la possessió d'un diploma, certificat o un altre títol que permeti l'accés als centres universitaris o d'ensenyament superior o que, a falta d'això, garanteixi un nivell equivalent de coneixements, ja sigui que hagi estat seguida d'una pràctica professional de dos anys per la qual s'ha d'expedir una certificació de conformitat amb l'apartat 2.

b) Que acreditin una formació de llevadora de, com a mínim, dos anys o 3.600 hores a temps complet, subordinada a la possessió d'un títol de formació d'infermera responsable d'atencions generals dels que figuren en el punt 5.2.2 de l'annex V.

c) Que acreditin una formació de llevadora de com a mínim divuit mesos o 3.000 hores, a temps complet, subordinada a la possessió d'un títol de formació d'infermera responsable d'atencions generals que figuri en el punt 5.2.2 de l'annex V i seguida d'una pràctica professional d'un any que ha d'anar acompanyada d'una certificació expedida d'acord amb el que disposa l'apartat 2.

2. La certificació que preveu l'apartat 1 l'han d'expedir les autoritats competents de l'Estat membre d'origen. Aquesta ha d'acreditar que la persona beneficiària, després d'haver obtingut el títol de formació de llevadora, ha exercit de manera satisfactòria en un hospital o en un centre sanitari homologat a aquest efecte totes les activitats de llevadora durant el període corresponent.

Article 55. *Exercici de les activitats professionals d'infermera especialista obstetricoginecològica (llevadora).*

A Espanya, les activitats professionals d'infermera especialista obstetricoginecològica (llevadora) són les següents:

- a) Prestar informació i assessorament adequats sobre planificació familiar.
- b) Diagnosticar l'embaràs i supervisar l'embaràs normal; realitzar els exàmens necessaris per a la supervisió del desenvolupament dels embarassos normals.
- c) Prescriure o assessorar sobre els exàmens necessaris per al diagnòstic precoç dels embarassos d'alt risc.
- d) Facilitar programes de preparació parental i preparació completa al part, inclosa la informació relacionada amb la higiene i la nutrició.
- e) Prestar atencions i assistència a la mare durant el part i supervisar la condició del fetus en l'úter mitjançant els mètodes clínics i tècnics apropiats.
- f) Atendre el part normal, quan es tracti d'una presentació de vèrtex, inclosa, si és necessari, l'episiotomia i, en cas d'urgència, atendre el part en presentació de natges.
- g) Reconèixer en la mare o en el nen els signes indicadors d'anomalies que requereixin la intervenció d'un metge i, si s'escau, assistir el metge; adoptar les mesures necessàries en absència del metge, en particular l'extracció manual de la placenta, seguida, si s'escau, del reconeixement manual de l'úter.
- h) Reconèixer el nouat i atendre'l; adoptar totes les iniciatives que calgui en cas de necessitat i practicar, si arriba el cas, la reanimació immediata.
- i) Assistir i supervisar els progressos de la mare després del part i prestar-li l'assessorament necessari en relació amb les atencions a l'infant perquè pugui garantir el progrés òptim del nouat.
- j) Realitzar el tractament prescrit pel metge.
- k) Redactar els informes que siguin necessaris.

Article 56. Drets adquirits específics de les llevadores.

En el cas dels títols dels nacionals dels altres estats membres els títols de formació de llevadora dels quals responguin a totes les exigències mínimes de formació que preveu l'article 53, però que, en virtut de l'article 54, únicament puguin ser reconeguts si van acompanyats de la certificació de pràctica professional esmentada a l'apartat 2 del dit precepte, l'autoritat competent espanyola reconeix com a prova suficient els títols de formació expedits pels dits estats membres abans de la data de referència que estableix el punt 5.5.2 de l'annex V, acompanyats d'una certificació que acrediti que aquests nacionals s'han dedicat efectivament i lícitament a les activitats de què es tracti durant, com a mínim, dos anys consecutius en el transcurs dels cinc anys anteriors a l'expedició de la certificació.

Article 57. Drets adquirits específics de les llevadores a la República Democràtica Alemanya.

S'aplica el que disposa l'article anterior als nacionals dels estats membres els títols de formació de llevadora dels quals sancionin una formació adquirida en el territori de l'antiga República Democràtica Alemanya i que respongui a totes les exigències mínimes de formació que s'estableixen a l'article 53, però que, en virtut de l'article 54, únicament poden ser reconeguts per l'autoritat competent espanyola quan vagin acompanyats de la certificació de pràctica professional esmentada a l'apartat 2 del dit precepte, en cas que sancionin una formació iniciada abans del 3 d'octubre de 1990.

Article 58. Drets adquirits específics de les llevadores a Polònia.

1. L'autoritat competent reconeix als nacionals dels estats membres els títols de formació de llevadora que hagin estat expedits a Polònia, o la formació dels quals hagi començat abans de l'1 de maig de 2004 i que no compleixin els requisits mínims en matèria de formació que estableix l'article 53, si es dona alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que es tracti d'un títol de formació de llevadora de nivell equivalent a una diplomatura («dyplom licencjata poloznictwa») i vagi acompanyat d'un certificat que acrediti

que aquestes persones han exercit efectivament i lícitament a Polònia les activitats de llevadora durant, almenys, tres anys consecutius en el transcurs dels cinc anys anteriors a la data d'expedició.

b) Que es tracti d'un títol de formació de llevadora que acrediti estudis superiors complets, expedit per una escola professional mèdica («dyplom poloznej») i vagi acompanyat d'un certificat que acrediti que aquestes persones han exercit efectivament i lícitament a Polònia les activitats de llevadora durant, almenys, cinc anys consecutius en el transcurs dels set anys anteriors a la data d'expedició.

2. Així mateix, es reconeixen els títols de llevadora expedits a Polònia a llevadores que van completar la seva formació abans de l'1 de maig de 2004, sancionada amb un títol de diplomat obtingut sobre la base d'un programa especial de revaloració contingut a l'article 11 de la Llei de 20 d'abril de 2004, relativa a la modificació de la Llei sobre les professions d'infermera i llevadora i en alguns altres actes jurídics i el Reglament del ministre de Sanitat d'11 de maig de 2004 sobre les condicions detallades dels estudis d'infermeria general i infermeria obstetricoginecològica, que posseeixin un certificat d'escola secundària i s'hagin graduat en liceus mèdics i escoles professionals mèdiques que imparteixin la formació d'infermera i llevadora, amb la finalitat de verificar que la persona en qüestió té un nivell de coneixements i competència comparable al de les infermeres en poder dels títols que, en el cas de Polònia, s'indiquen en el punt 5.5.2 de l'annex V.

Article 59. *Drets adquirits específics de les llevadores a Romania.*

1. Pel que respecta als títols romanesos de llevadora, s'apliquen únicament les normes sobre drets adquirits que figuren a continuació.

2. En el cas de nacionals dels estats membres els títols de formació de llevadora dels quals («asistent medical obstetrica-ginecologie») hagin estat expedits a Romania abans de la data d'adhesió, i que no compleixin els requisits mínims en matèria de formació que estableix l'article 53, es reconeixen els títols de formació esmentats als efectes de l'exercici de l'activitat de llevadora si van acompanyats d'un certificat que acrediti que aquestes persones han exercit efectivament i lícitament a Romania les activitats de llevadora durant almenys cinc anys consecutius en el transcurs dels set anys anteriors a la data d'expedició del certificat.

SECCIÓ 7a FARMACÈUTIC

Article 60. *Formació bàsica en farmàcia.*

1. A Espanya, la formació del farmacèutic, que permet l'exercici de les activitats professionals a què es refereix l'article 6.2.b) de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries, és la que condueix a l'obtenció del títol oficial de llicenciat en farmàcia, establert pel Reial decret 1464/1990, de 26 d'octubre, o a l'obtenció del títol de grau establert d'acord amb les previsions que conté l'Ordre CIN/2137/2008, de 3 de juliol, conforme a les condicions de l'Acord de Consell de Ministres de 8 de febrer de 2008.

2. Per al seu reconeixement a Espanya, als efectes de l'accés a les activitats professionals de farmacèutic, els títols de formació a què es refereix l'article 30 han d'acreditar una formació que compleixi els requisits següents:

a) Haver superat una formació de cinc anys com a mínim, en què s'hagin realitzat, com a mínim, quatre anys d'ensenyament teòric i pràctic a temps complet en una universitat, en un institut superior amb nivell reconegut com a equivalent o sota el control d'una universitat, i sis mesos de període de pràctiques en una farmàcia oberta al públic o en un hospital sota la supervisió del servei farmacèutic de l'hospital.

b) Que aquest cicle de formació compregui, com a mínim, el programa que figura en el punt 5.6.1 de l'annex V.

3. La formació de farmacèutic acreditada ha d'implicar que la persona sol·licitant ha adquirit els coneixements i les competències següents:

a) Un coneixement adequat dels medicaments i de les substàncies utilitzades en la seva fabricació.

b) Un coneixement adequat de la tecnologia farmacèutica i dels assajos físics, químics, biològics i microbiològics dels medicaments.

c) Un coneixement adequat del metabolisme i dels efectes dels medicaments, així com de l'acció de les substàncies tòxiques i de la utilització dels medicaments.

d) Un coneixement adequat per a l'avaluació de les dades científiques relatives als medicaments, a fi de poder facilitar la informació adequada sobre la base d'aquest coneixement.

e) Un coneixement adequat dels requisits legals i d'altra índole relacionats amb l'exercici de la farmàcia.

Article 61. *Exercici de les activitats professionals de farmacèutic.*

1. Les persones sol·licitants que presentin un títol professional dels que figuren en el punt 5.6.2 de l'annex V, una vegada reconegut per l'autoritat competent espanyola d'acord amb el que disposa el present Reial decret, poden establir-se a Espanya i exercir les activitats pròpies de la professió de farmacèutic.

2. A Espanya, la professió de farmacèutic inclou les activitats següents:

a) Preparació de la forma farmacèutica dels medicaments.

b) Fabricació i control de medicaments.

c) Control dels medicaments en un laboratori de control de medicaments.

d) Emmagatzematge, conservació i distribució de medicaments a l'engròs.

e) Preparació, control, emmagatzematge i dispensació de medicaments a les farmàcies obertes al públic.

f) Preparació, control, emmagatzematge i dispensació de medicaments als hospitals.

g) Difusió d'informació i assessorament sobre medicaments.

3. L'exercici de la professió de farmacèutic a través de la titularitat d'una oficina de farmàcia s'ha de sotmetre al que disposa la Llei 16/1997, de 25 d'abril, de regulació de serveis de les oficines de farmàcia.

4. No obstant el que disposa l'apartat primer d'aquest article, l'Administració competent pot mantenir procediments de concurrència competitiva per seleccionar, entre els titulats assenyalats al dit apartat, els que s'han de designar com a titulars de les noves farmàcies, i pot sotmetre a aquests procediments els nacionals dels estats membres que posseeixin algun dels títols de formació de farmacèutic esmentats en el punt 5.6.2 de l'annex V o que es beneficiïn del que disposen els articles 31 a 35.

SECCIÓ 8a ARQUITECTE

Article 62. *Formació bàsica en arquitectura.*

1. A Espanya la formació de l'arquitecte és la que condueix a l'obtenció del títol d'universitari oficial d'arquitecte, establert pel Reial decret 4/1994, de 14 de gener, o a l'obtenció del títol de grau establert d'acord amb les previsions que conté l'Ordre ECI/3856/2007, de 27 de desembre, conforme a les condicions de l'Acord de Consell de Ministres de 14 de desembre de 2007.

2. Per al seu reconeixement a Espanya, als efectes de l'accés a les activitats professionals dels arquitectes, els títols de formació expedits pels altres estats membres

han d'acreditar una formació que compleixi els requisits que es recullen en els apartats següents.

3. La formació d'arquitecte ha de comprendre en total, com a mínim, o bé quatre anys d'estudis a temps complet, o bé sis anys d'estudis, almenys tres d'aquests a temps complet, en una universitat o centre d'ensenyament comparable. Aquesta formació s'ha de completar amb la superació d'un examen de nivell universitari.

4. Aquest ensenyament, que ha de ser de nivell universitari i l'element principal del qual ha d'estar constituït per l'arquitectura, ha de mantenir un equilibri entre els aspectes teòrics i pràctics de la formació en arquitectura i garantir l'adquisició dels coneixements i les competències següents:

a) Aptitud per crear projectes arquitectònics que satisfacin, alhora, les exigències estètiques i les tècniques.

b) Coneixement adequat de la història i de les teories de l'arquitectura, així com de les arts, tecnologies i ciències humanes relacionades.

c) Coneixement de les belles arts com a factor que pot influir en la qualitat de la concepció arquitectònica.

d) Coneixement adequat de l'urbanisme, la planificació i les tècniques aplicades en el procés de planificació.

e) Capacitat de comprendre les relacions entre les persones i els edificis i entre aquests i el seu entorn, així com la necessitat de relacionar els edificis i els espais situats entre aquests, en funció de les necessitats i de l'escala humanes.

f) Capacitat de comprendre la professió d'arquitecte i la seva funció en la societat, en particular elaborant projectes que tinguin en compte els factors socials.

g) Coneixement dels mètodes de recerca i preparació de projectes de construcció.

h) Comprensió dels problemes de la concepció estructural, de construcció i d'enginyeria vinculats amb els projectes d'edificis.

i) Coneixement adequat dels problemes físics i de les diferents tecnologies, així com de la funció dels edificis, de manera que es dotin els edificis de condicions internes de comoditat i de protecció dels factors climàtics.

j) Capacitat de concepció necessària per satisfer els requisits dels usuaris de l'edifici, respectant els límits imposats pels factors pressupostaris i la normativa sobre construcció.

k) Coneixement adequat de les indústries, organitzacions, normatives i procediments per plasmar els projectes en edificis i per integrar els plànols en la planificació.

Article 63. *Excepcions a les condicions de la formació d'arquitecte.*

1. No obstant el que preveu l'article anterior, a l'efecte d'accedir a la professió d'arquitecte, es reconeixen els títols corresponents a una formació de tres anys, expedits per les «Fachhochschulen» de la República Federal d'Alemanya, existents des del 5 d'agost de 1985, sempre que compleixin els requisits següents:

a) Que el contingut formatiu acreditat compleixi els requisits de l'article anterior.

b) Que el títol doni accés, a Alemanya, a les activitats que preveu l'article 64, en les mateixes condicions que la resta de títols que consten per a aquest Estat en el punt 5.7.1 de l'annex V.

c) Que la persona sol·licitant aporti un certificat, expedit pel col·legi professional en què estigui inscrit com a arquitecte, pel qual s'acrediti un període d'experiència professional de quatre anys a la República Federal d'Alemanya i que s'ha aplicat en aquest període el conjunt de coneixements i competències que s'esmenten a l'article anterior.

2. No obstant el que disposa l'article anterior, a l'efecte d'accedir a la professió d'arquitecte, també es reconeix la formació que formi part d'un sistema de promoció social o d'estudis universitaris a temps parcial que compleixi els requisits següents:

a) Que compleixi les exigències quant als continguts formatius que es recullen a l'article anterior.

b) Que la persona sol·licitant hagi superat un examen de nivell universitari i que aquest sigui equivalent al que preveu l'apartat 1 de l'article anterior.

c) Que la persona sol·licitant tingui una experiència professional de, com a mínim, set anys en el sector de l'arquitectura, desenvolupant treballs sota la supervisió d'un arquitecte o un estudi d'arquitectes.

Article 64. Exercici de les activitats professionals d'arquitecte.

1. Als efectes del que disposa aquest Reial decret, les activitats professionals d'arquitecte són les exercides habitualment amb el títol professional d'arquitecte.

2. No obstant el que disposa l'article 62, es considera que reuneixen les condicions requerides per exercir les activitats d'arquitecte, amb el títol professional d'arquitecte, els nacionals d'un Estat membre autoritzats a emprar aquest títol en aplicació d'una llei que confereix a l'autoritat competent d'un Estat membre la facultat de concedir aquest títol als nacionals dels estats membres que s'hagin distingit de manera especial per la qualitat de les seves realitzacions en el camp de l'arquitectura. La qualitat d'arquitectura de les activitats de les persones interessades s'ha de provar mitjançant un certificat expedit pel seu Estat membre d'origen.

Article 65. Drets adquirits específics dels arquitectes per l'existència d'un títol de formació.

1. L'autoritat competent reconeix els títols de formació d'arquitecte esmentats a l'annex VI, expedits pels altres estats membres, que sancionin una formació iniciada en una data no posterior al curs acadèmic de referència que figura al dit annex, fins i tot si no compleixen les exigències mínimes que preveu l'article 62, amb el mateix efecte, pel que fa a l'accés a les activitats professionals d'arquitecte i el seu exercici, que els títols de formació d'arquitecte expedits a Espanya.

2. En les mateixes condicions que l'apartat anterior, es reconeixen els certificats de les autoritats competents de la República Federal d'Alemanya que sancionen l'equivalència respectiva dels títols de formació expedits a partir del 8 de maig de 1945 per les autoritats competents de la República Democràtica Alemanya, amb els títols que figuren en el punt 6 de l'annex VI.

Article 66. Drets adquirits específics dels arquitectes per l'existència d'un certificat professional.

1. Sense perjudici del que disposa l'article anterior, es reconeixen, i se'ls dona, pel que fa a l'accés a les activitats professionals d'arquitecte i al seu exercici amb el títol professional d'arquitecte, el mateix efecte que als títols de formació expedits, els certificats que expedeixen als nacionals dels estats membres de la Unió Europea els estats membres en què hi hagi una reglamentació de l'accés i de l'exercici de les activitats d'arquitecte en les dates següents:

- a) L'1 de gener de 1995, per a Àustria, Finlàndia i Suècia.
- b) L'1 de maig de 2004, per a la República Txeca, Estònia, Xipre, Letònia, Lituània, Hongria, Malta, Polònia, Eslovènia i Eslovàquia.
- c) El 5 d'agost de 1987, per als altres estats membres.

2. El certificat que preveu l'apartat anterior ha d'acreditar que el seu titular ha rebut l'autorització d'emprar el títol professional d'arquitecte abans de les dates esmentades i que s'ha dedicat de manera efectiva, en el marc de la dita reglamentació, a les activitats de què es tracta, durant almenys tres anys consecutius en el transcurs dels cinc anys anteriors a l'expedició del certificat.

CAPÍTOL IV

Disposicions comunes sobre establiment

Article 67. *Documentació i formalitats.*

1. Les sol·licituds de reconeixement per a l'exercici a Espanya d'una professió regulada, en aplicació del present títol, han d'anar acompanyades dels documents i certificats enumerats a l'annex VII.

2. Els documents esmentats a l'annex VII, punt 1, lletres d), e) i f), no poden tenir, en el moment de presentar-los davant l'autoritat competent espanyola, més de tres mesos d'antiguitat.

3. Les autoritats competents, així com els altres organismes, entitats o persones que hagin d'accedir a aquesta documentació en l'exercici de les seves funcions, han de garantir la confidencialitat de la informació rebuda, en els termes que estableixen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i la seva normativa de desplegament.

4. En cas de dubte justificat, l'autoritat competent espanyola pot sol·licitar a les autoritats competents d'un altre Estat membre:

a) Una confirmació de l'autenticitat dels títols de formació expedits en aquest altre Estat membre.

b) Per a les professions que preveu el títol III, capítol III, una confirmació oficial que la persona beneficiària reuneix les condicions mínimes de formació que preveuen els articles 36, 37, 40, 43, 47, 51, 53, 60 i 62, respectivament.

5. En cas de dubte justificat, quan una autoritat competent d'un Estat membre hagi expedit proves d'un títol de formació, tal com es defineix a l'article 6, que incloguin una formació rebuda en tot o en part en un centre establert legalment en el territori d'un altre Estat membre, l'autoritat competent espanyola pot sol·licitar a l'organisme competent de l'Estat membre d'origen que acrediti els aspectes següents:

a) Que el curs de formació en el centre que l'impartia estava legalment reconegut pel centre educatiu establert a l'Estat membre d'origen del reconeixement.

b) Que la prova del títol de formació és la mateixa que es podria haver expedit si el curs hagués seguit en la seva totalitat a l'Estat membre d'origen del reconeixement.

c) Que la prova del títol de formació confereix els mateixos drets professionals en el territori de l'Estat membre d'origen del reconeixement.

6. No és possible el reconeixement dels títols de formació a què es refereix l'apartat anterior quan el centre en què es va rebre, totalment o parcialment, la formació, situat en el territori d'un Estat membre diferent del que hagi expedit el títol de formació, no estigui establert legalment en aquest Estat membre, o quan no es compleixin els requisits que s'han d'acreditar segons les lletres a), b) i c) del mateix apartat.

7. No s'exigeix legalització per via diplomàtica ni «postil·la» del Conveni de l'Haia als documents oficials expedits per les autoritats d'altres estats membres.

Article 68. *Jurament o promesa professional.*

En els casos en què, per accedir a una professió regulada, s'exigeixi la prestació de jurament, promesa o declaració solemne, l'autoritat competent ha de vetllar perquè la persona interessada pugui utilitzar una fórmula adequada i equivalent, en els casos en què la fórmula del jurament o de la declaració no pugui ser utilitzada pels nacionals d'altres estats membres.

Article 69. Procediment de reconeixement de qualificacions professionals.

1. El procediment de reconeixement de qualificacions professionals se subjecta a les previsions que conté la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en tot el que es refereix a la seva iniciació, ordenació, instrucció, finalització i terminació, amb l'excepció que s'assenyala a l'apartat següent.

2. El termini per dictar i notificar la resolució que escaigui és de tres mesos, a partir de l'entrada de la sol·licitud en el registre de l'òrgan competent per a la tramitació. Aquest termini és de quatre mesos en els casos coberts pels capítols I i II del present títol.

En els casos en què l'expedient no estigui complet i s'hagi de requerir a l'interessat que porti els documents necessaris, s'ha de suspendre el còmput del termini màxim que preveu el paràgraf anterior, i es torna a reprendre a partir de la presentació dels documents que suposin que l'expedient es troba complet.

3. La resolució del procediment ha de ser motivada, i contra aquesta, així com contra la manca de resolució expressa en el termini establert, es poden interposar els recursos procedents en via administrativa i contenciosa administrativa, d'acord amb la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 70. Ús del títol professional espanyol i obligacions del professional reconegut.

1. En els casos en què estigui regulat a Espanya l'ús del títol professional relatiu a alguna de les activitats de la professió de què es tracti, els nacionals dels altres estats membres que estiguin autoritzats a exercir una professió regulada d'acord amb el títol III han d'utilitzar el títol professional espanyol que correspongui a aquesta professió, i poden fer ús de la seva abreviatura, si en té.

2. La persona beneficiària del reconeixement està subjecta, per exercir la professió, a les normes professionals espanyoles de caràcter professional, jurídic o administratiu que estiguin directament relacionades amb les qualificacions professionals, incloent-hi la definició i l'ordenació de la professió, la col·legiació, l'ús de títols i la negligència professional greu que estigui directament i específicament relacionada amb la protecció i la seguretat del consumidor, així com les disposicions disciplinàries aplicables a Espanya als professionals que exerceixin la mateixa professió.

TÍTOL IV

Modalitats d'exercici de la professió*Article 71. Coneixements lingüístics.*

Les persones beneficiàries del reconeixement de les seves qualificacions professionals han de posseir els coneixements lingüístics de l'idioma castellà i, si s'escau, de les altres llengües oficials pròpies de les comunitats autònomes, necessaris per exercir la professió a Espanya, d'acord amb la legislació vigent.

Article 72. Ús de títols acadèmics atorgats per l'Estat membre d'origen.

1. Sense perjudici del que disposen els articles 13 i 70, es reconeix a les persones interessades el dret a fer ús dels títols acadèmics atorgats per l'Estat membre d'origen i, si s'escau, de la seva abreviatura, en la llengua de l'Estat membre d'origen. El títol ha d'anar seguit del nom i la seu del centre o tribunal examinador que l'hagi expedit.

2. Quan el títol acadèmic de l'Estat membre d'origen es pugui confondre amb un títol que exigeixi a Espanya una formació complementària no adquirida per la persona

beneficiària, el títol acadèmic de l'Estat membre d'origen es pot utilitzar únicament de manera que no indueixi a confusió.

TÍTOL V

Competències d'execució i cooperació administrativa

Article 73. *Autoritats competents.*

1. Es designen com a autoritats competents espanyoles els departaments ministerials de l'Administració General de l'Estat i els òrgans designats per les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves respectives competències, que figuren a l'annex X, en relació amb les diferents professions i activitats regulades a Espanya que es recullen a l'annex VIII.

2. Les autoritats competents espanyoles han de col·laborar estretament i s'han de prestar assistència recíproca amb les dels altres estats membres, amb la finalitat de facilitar l'aplicació del sistema de reconeixement de qualificacions professionals a què es refereix el present Reial decret. En especial, han d'intercanviar informació relativa a l'acció disciplinària o a les sancions penals adoptades o a qualsevol altra circumstància greu i concreta que puguin tenir conseqüències per a l'exercici d'activitats d'acord amb el present Reial decret. Aquesta col·laboració també s'ha de dur a terme, si s'escau, a través dels instruments que estableixi la Comissió Europea.

3. Quan l'autoritat competent espanyola rebí un requeriment d'informació de la naturalesa ressenyada a l'apartat anterior, ha d'examinar la veracitat dels fets i decidir sobre la naturalesa i l'abast de les investigacions que s'hagin de dur a terme, i ha de comunicar a l'Estat membre que hagi sol·licitat la informació les conclusions que hagi extret en relació amb la informació transmesa.

4. Qualsevol intercanvi d'informació queda sotmès al que estableixen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i la seva normativa de desplegament, així com, si s'escau, a la normativa comunitària que sigui aplicable.

Article 74. *Coordinació de les activitats de les autoritats competents.*

1. S'ha de designar la persona coordinadora de les activitats de les autoritats competents i notificar la designació a través de la Representació Permanent d'Espanya davant la Unió Europea als altres estats membres i a la Comissió.

2. Les funcions de coordinació són les següents:

- a) Promoure una aplicació uniforme del present Reial decret.
- b) Recopilar tota la informació necessària per a l'aplicació del present Reial decret, especialment la relativa a les condicions d'accés a les professions regulades en els estats membres. Per complir aquesta funció pot sol·licitar l'ajuda dels punts de contacte designats pels estats membres d'acord amb l'article 57 de la Directiva 2005/36/CE.

3. Amb la finalitat d'afavorir una aplicació uniforme i harmònica del present Reial decret, de resoldre els dubtes que sorgeixin en aquesta aplicació i d'establir criteris comuns en els casos en què sigui necessari, la persona coordinadora s'ha de reunir, almenys, un cop l'any amb les autoritats competents a què es refereix l'apartat 1 de l'article anterior, sense perjudici de mantenir un contacte permanent. A més, ha de mantenir els contactes necessaris amb les organitzacions col·legials corresponents.

4. La persona coordinadora, en col·laboració amb les autoritats competents, és responsable d'elaborar l'informe sobre l'aplicació del sistema, incloent-hi un resum estadístic de les decisions adoptades i una descripció dels principals problemes detectats, que s'ha de trametre a la Comissió cada dos anys, d'acord amb el que estableix l'article 60.1 de la Directiva 2005/36/CE.

Article 75. Punt de contacte.

1. S'ha d'establir un punt de contacte amb la comesa d'informar sobre el reconeixement de qualificacions professionals i garantir la transparència del sistema, i ho ha de comunicar als altres estats membres i a la Comissió.

2. El punt de contacte ha de dur a terme les funcions següents:

a) Subministrar als ciutadans i als punts de contacte dels altres estats membres tota la informació necessària per al reconeixement de les qualificacions professionals que s'indica en el present Reial decret i, en tot cas, la informació sobre la legislació nacional espanyola que regula les professions i el seu exercici, inclosa la legislació social, així com, si s'escau, les normes de deontologia. La informació ha d'estar disponible, en tot cas, per mitjans telemàtics.

b) Ajudar els ciutadans a l'exercici efectiu dels drets que els confereix el present Reial decret, fins i tot, si s'escau, mitjançant la cooperació amb els altres punts de contacte i les autoritats competents.

3. Quan ho sol·liciti la Comissió, el punt de contacte l'ha d'informar dels resultats dels casos tractats en virtut de la lletra b) de l'apartat anterior, en un termini de dos mesos a comptar del moment en què se'n va fer càrrec.

Article 76. Comitè per al reconeixement de qualificacions professionals.

1. S'han de designar els representants que integrin la delegació espanyola en el Comitè per al Reconeixement de Qualificacions Professionals a què es refereix l'article 58 de la Directiva 2005/36/CE.

2. És responsabilitat d'aquests representants la coordinació amb les diferents autoritats competents espanyoles i, si s'escau, la consulta a les organitzacions col·legials corresponents, quan sigui necessari en funció dels temes a tractar pel Comitè, per establir les intervencions, les posicions o el sentit del vot, si s'escau, de la delegació espanyola en el Comitè. Excepcionalment, i amb l'autorització prèvia del president del Comitè en els termes previstos en el seu reglament intern, la delegació espanyola pot anar acompanyada d'algun expert en la matèria de què es tracti.

Disposició addicional primera. Mecanismes de cooperació.

L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes poden establir mecanismes de cooperació per harmonitzar l'aplicació del sistema de reconeixement de qualificacions professionals que regula el present Reial decret, així com perquè les resolucions de reconeixement de qualificacions professionals adoptades per les autoritats competents de les comunitats autònomes puguin produir efectes en tot el territori nacional.

Disposició addicional segona. Prevenció del frau i altres pràctiques il·lícites.

1. Les autoritats competents han d'adoptar les mesures adequades per prevenir el frau i altres pràctiques il·lícites relacionades amb el procés de titulació o expedició de títols, sense que en cap cas puguin produir efectes, en aplicació del present Reial decret, els títols espanyols o d'altres estats membres obtinguts en frau de llei o mitjançant pràctiques il·lícites.

2. Les autoritats competents han de vetllar per evitar que les disposicions del present Reial decret puguin ser utilitzades per ciutadans espanyols per sostreure's d'una manera abusiva de l'aplicació del dret nacional en matèria de professions.

3. Les persones les qualificacions professionals espanyoles de les quals hagin estat reconegudes en un altre Estat membre no poden fer valer aquest reconeixement per obtenir a Espanya altres drets diferents dels que els confereix la qualificació professional

obtinguda a Espanya, llevat que acreditin que han obtingut, a més a més, altres qualificacions professionals en l'altre Estat membre.

Disposició addicional tercera. *Registres de professionals sanitaris.*

Les disposicions de desplegament a què es refereix la disposició final quarta han d'establir els mecanismes necessaris per incloure, en el Registre de professionals sanitaris del Sistema Nacional de Salut i en els registres de professionals sanitaris de les comunitats autònomes, les dades corresponents als reconeixements concedits per a l'exercici de professions sanitàries.

Disposició addicional quarta. *Espai Econòmic Europeu.*

L'expressió «Estat(s) membre(s) de la Unió Europea» que figura al llarg de l'articulat d'aquest Reial decret inclou els estats signataris de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, subscrit a Porto el 2 de maig de 1992 i ratificat per Espanya el 26 de novembre de 1993, en els termes establerts a la modificació que s'efectuï en l'Acord esmentat per incorporar la Directiva 2005/36/CE.

Disposició addicional cinquena. *Accés a l'ocupació pública.*

L'accés a l'ocupació pública a Espanya dels nacionals d'altres estats membres de la Unió Europea es regeix per la normativa general en matèria de funció pública: article 57 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, i les seves normes de desplegament.

Disposició addicional sisena. *Designació d'autoritats competents.*

La designació de les autoritats competents a què es refereixen els articles 74, 75 i 76 correspon a la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, prèvia consulta amb els ministeris que tinguin assignades professions previstes als annexos d'aquest Reial decret.

Disposició transitòria primera. *Procediments en tramitació.*

1. Els procediments de reconeixement de qualificacions professionals iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret han de continuar la seva tramitació i s'han de resoldre d'acord amb la normativa vigent en el moment de la seva iniciació.

2. Fins que no es dictin les normes de desplegament d'aquest Reial decret a què es refereix la disposició final quarta, han de seguir aplicant-se, amb el seu propi rang i en el que no s'hi oposin, les disposicions dictades per al desplegament i l'aplicació dels reials decrets que es deroguen.

Disposició transitòria segona. *Auditoria de comptes.*

Mentre no es produeixi la incorporació a l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva 2006/43/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de maig de 2006, relativa a l'auditoria legal dels comptes anuals i dels comptes consolidats, el reconeixement per a l'exercici de l'activitat d'auditoria de comptes es regeix pel que disposa el present Reial decret. L'autoritat competent per fer el dit reconeixement és el Ministeri d'Economia i Hisenda.

Disposició derogatòria única.

1. Queden derogats els reials decrets següents:

Reial decret 331/1989, de 17 de març, pel qual es regula el reconeixement de títols, diplomes i certificats de veterinaris dels estats membres de la Unió Europea, l'exercici efectiu del dret d'establiment i la lliure prestació de serveis, modificat i ampliat pel Reial decret 335/1992, de 3 d'abril, i modificat pel Reial decret 1171/2003, de 12 de setembre.

Reial decret 1081/1989, de 28 d'agost, pel qual es regula el reconeixement de certificats, diplomes i altres títols del sector de l'arquitectura dels estats membres de la Unió Europea, així com l'exercici efectiu del dret d'establiment i la lliure prestació de serveis, modificat pels reials decrets 314/1996, de 23 de febrer, 905/2001, de 27 de juliol, i 1171/2003, de 12 de setembre.

Reial decret 1667/1989, de 22 de desembre, pel qual es regula el reconeixement de diplomes, certificats i altres títols de farmàcia dels estats membres de la Unió Europea, així com l'exercici efectiu del dret d'establiment, modificat i ampliat pel Reial decret 1595/1992, de 23 de desembre, i modificat pel Reial decret 1171/2003, de 12 de setembre.

Reial decret 1691/1989, de 29 de desembre, pel qual es regula el reconeixement de diplomes, certificats i altres títols de metge i de metge especialista dels estats membres de la Unió Europea, l'exercici efectiu del dret d'establiment i la lliure prestació de serveis, modificat pels reials decrets 2072/1995, de 22 de desembre; 326/2000, de 3 de març, i 1171/2003, de 12 de setembre.

Reial decret 305/1990, de 23 de febrer, pel qual es regula el reconeixement de diplomes, certificats i altres títols d'infermers responsables d'atencions generals dels estats membres de la Unió Europea, l'exercici efectiu del dret d'establiment i la lliure prestació de serveis, modificat i ampliat pel Reial decret 1275/1992, de 23 d'octubre, i modificat pel Reial decret 1171/2003, de 12 de setembre.

Reial decret 1017/1991, de 28 de juny, pel qual es regula el reconeixement de diplomes, certificats i altres títols de llevadora o assistent obstètric dels estats membres de la Comunitat Europea, així com l'exercici efectiu del dret d'establiment i de lliure prestació de serveis, modificat pels reials decrets 279/1994, de 18 de febrer, i 1171/2003, de 12 de setembre.

Reial decret 1665/1991, de 25 d'octubre, pel qual es regula el sistema general de reconeixement de títols d'ensenyament superior dels estats membres de la Unió Europea, i altres Estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, que exigeixen una formació mínima de tres anys de durada, modificat pels reials decrets 767/1992, de 26 de juny; 2073/1995, de 22 de desembre; 1754/1998, de 31 de juliol; 411/2001, de 20 d'abril; 253/2003, de 28 de febrer, i 1171/2003, de 12 de setembre.

Reial decret 675/1992, de 19 de juny, pel qual es regula el reconeixement de diplomes, certificats i altres títols d'odontòleg dels estats membres de la Unió Europea, així com l'exercici efectiu del dret d'establiment i de lliure prestació de serveis, modificat pel Reial decret 1171/2003, de 12 de setembre.

Reial decret 1396/1995, de 4 d'agost, pel qual es regula un segon sistema general de reconeixement de formacions professionals dels estats membres de la Unió Europea i dels altres Estats signataris de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, modificat pels reials decrets 1754/1998, de 31 de juliol; 784/2001, de 6 de juliol; 253/2003, de 28 de febrer, i 1171/2003, de 12 de setembre.

Reial decret 253/2003, de 28 de febrer, pel qual s'incorpora a l'ordenament espanyol la Directiva 1999/42/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de juny de 1999, per la qual s'estableix un mecanisme de reconeixement de títols respecte a les activitats professionals a què es refereixen les directives de liberalització i de mesures transitòries.

2. Igualment, queden derogades les disposicions dictades en desplegament i aplicació dels reials decrets esmentats, amb l'excepció a què es refereix el segon apartat de la disposició transitòria primera, com també totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa el present Reial decret.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 607/1986, de 21 de març, per a l'exercici efectiu de la lliure prestació de serveis dels advocats.*

Es modifica l'article 2 del Reial decret 607/1986, de 21 de març, per a l'exercici efectiu de la lliure prestació de serveis dels advocats, que queda redactat de la manera següent:

«Per "advocat" s'entén tota persona facultada per exercir les seves activitats professionals sota alguna de les denominacions següents:

Alemanya: Rechtsanwalt.
Àustria: Rechtsanwalt.
Bèlgica: Avocat / Advocaat / Rechtsanwalt.
Bulgària: Адвокат.
Dinamarca: Advokat.
Eslovàquia: Advokát / Komerčný právnik.
Eslovènia: Odvetnik / Odvetnica.
Estònia: Vandeadvokaat.
Finlàndia: Asianajaja / Advokat.
França: Avocat.
Grècia: Δικηγόρος.
Hongria: Ügyvéd.
Irlanda: Barrister / Solicitor.
Islàndia: Lögmaour.
Itàlia: Avvocato.
Letònia: Zverina'ts advoka-ts.
Liechtenstein: Rechtsanwalt.
Lituània: Advokatas.
Luxemburg: Avocat.
Malta: Avukat / Prokuratur Legali.
Noruega: Advokat.
Països Baixos: Advocaat.
Polònia: Adwokat / Radca prawny.
Portugal: Advogado.
Regne Unit: Advocate / Barrister / Solicitor.
República Txeca: Advokát.
Romania: Avocat.
Suècia: Advokat.
Xipre: Δικηγόρος.»

Disposició final segona. *Modificació del Reial decret 936/2001, de 3 d'agost, pel qual es regula l'exercici permanent a Espanya de la professió d'advocat amb títol professional obtingut en un altre Estat membre de la Unió Europea.*

Es modifica l'article 2 del Reial decret 936/2001, de 3 d'agost, pel qual es regula l'exercici permanent a Espanya de la professió d'advocat amb títol professional obtingut en un altre Estat membre de la Unió Europea, la lletra a) del qual queda redactada de la manera següent:

«a) "Advocat": tota persona, nacional d'un Estat membre de la Unió Europea o part de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, habilitada per a l'exercici de la seva activitat professional amb un dels títols següents:

Alemanya: Rechtsanwalt.
Àustria: Rechtsanwalt.
Bèlgica: Avocat / Advocaat / Rechtsanwalt.
Bulgària: Адвокат.
Dinamarca: Advokat.
Eslovàquia: Advokát / Komerčný právnik.

Eslovènia: Odvetnik / Odvetnica.
Estònia: Vandeadvokaat.
Finlàndia: Asianajaja / Advokat.
França: Avocat.
Grècia: Δικηγόρος.
Hongria: Ügyvéd.
Irlanda: Barrister / Solicitor.
Islàndia: Lögmaour.
Itàlia: Avvocato.
Letònia: Zve-rina-ts advoka-ts.
Liechtenstein: Rechtsanwalt.
Lituània: Advokatas.
Luxemburg: Avocat.
Malta: Avukat / Prokuratur Legali.
Noruega: Advokat.
Països Baixos: Advocaat.
Polònia: Adwokat / Radca prawny.
Portugal: Advogado.
Regne Unit: Advocate / Barrister / Solicitor.
República Txeca: Advokát.
Romania: Avocat.
Suècia: Advokat.
Xipre: Δικηγόρος.»

Disposició final tercera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorporen al dret espanyol la Directiva 2005/36/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de setembre de 2005, relativa al reconeixement de qualificacions professionals, i la Directiva 2006/100/CE, del Consell, de 20 de novembre de 2006, per la qual s'adapten determinades directives en l'àmbit de la lliure circulació de persones, amb motiu de l'adhesió de Bulgària i Romania a la Unió Europea.

Disposició final quarta. *Desplegament normatiu.*

Correspon als ministres coproponents d'aquest Reial decret, sense perjudici del que disposin les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències, dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que s'hi disposa.

Disposició final cinquena. *Actualització dels annexos.*

Els annexos del present Reial decret s'han d'actualitzar, quan sigui necessari, per ordre del ministre de la Presidència, a proposta conjunta del ministre o ministres competents per raó de la matèria i del ministre d'Economia i Hisenda, que s'ha d'adoptar amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 8 de novembre de 2008.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta primera del Govern
i ministra de la Presidència,
MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

ANNEX I

Llista d'associacions i organitzacions professionals que compleixen les condicions de l'article 4.3

IRLANDA ⁽¹⁾

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland ⁽²⁾
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland ⁽²⁾
3. The Association of Certified Accountants ⁽²⁾
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

REGNE UNIT

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy
27. Institution of Electrical Engineers
28. Institution of Gas Engineers
29. Institution of Mechanical Engineers
30. Institution of Chemical Engineers
31. Institution of Production Engineers
32. Institution of Marine Engineers

33. Royal Institution of Naval Architects
34. Royal Aeronautical Society
35. Institute of Metals
36. Chartered Institution of Building Services Engineers
37. Institute of Measurement and Control
38. British Computer Society

Notes:

(¹) Els nacionals irlandesos també poden ser membres de les associacions i organitzacions següents del Regne Unit:

- Institute of Chartered Accountants in England and Wales
- Institute of Chartered Accountants of Scotland
- Institute of Actuaries
- Faculty of Actuaries
- The Chartered Institute of Management Accountants
- Institute of Chartered Secretaries and Administrators
- Royal Town Planning Institute
- Royal Institution of Chartered Surveyors
- Chartered Institute of Building.

(²) Solament pel que fa referència a l'activitat de control de comptes.

ANNEX II

Llista de les formacions d'estructura específica a què es refereix l'article 19.3.b)*1. Àmbit paramèdic i de pedagogia social*

Les formacions de:

a Alemanya:

- infermer(a) puericultor(a) sanitari (ària) («Gesundheits- und Kinderkrankenpfleger(in)»),
- fisioterapeuta [«Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)»] ⁽¹⁾,
- terapeuta ocupacional/ergoterapeuta («Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut»),
- logopeda («Logopäde/Logopädin»),
- ortoptista [«Orthoptist(in)»],
- educador reconegut per l'Estat [«Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)»],
- educador(a) terapeuta reconegut per l'Estat [«Staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge(-in)»],
- assistent mèdic de laboratori [«medizinisch-technische(r) Laboratoriums-Assistent(in)»],
- assistent tècnic mèdic en radiologia [«medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)»],
- assistent tècnic mèdic en diagnòstics funcionals [«medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik»],
- assistent tècnic en medicina veterinària [«veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)»],
- dietista [«Diätassistent(in)»],
- tècnic farmacèutic («Pharmazieingenieur»), formació rebuda abans del 31 de març de 1994 en el territori de l'antiga República Democràtica Alemanya o en el territori dels nous estats federats,
- logoterapeuta [«Sprachtherapeut(in)»];
- cuidador(a) geriàtric (a) («Altenpflegerin und Altenpfleger»);

que representa les formacions d'una durada de tretze anys com a mínim, dels quals:

- o bé tres anys com a mínim de formació professional cursats en una escola especialitzada sancionada mitjançant un examen, completats, si s'escau, per un cicle d'especialització d'un o dos anys sancionat mitjançant un examen,
- o bé dos anys i mig com a mínim en una escola especialitzada sancionada per mitjà d'un examen i completada amb un període d'exercici professional d'un mínim de sis mesos de durada o un període de pràctiques d'un mínim de sis mesos de durada en un centre acreditat,
- o bé dos anys com a mínim en una escola especialitzada sancionada per mitjà d'un examen i completada amb un període d'exercici professional d'un mínim d'un any de durada o un període de pràctiques d'un mínim d'un any de durada en un centre acreditat;

⁽¹⁾ A partir de l'1 de juny de 1994, la titulació professional de «Krankengymnast(in)» va quedar substituïda per «Physiotherapeut(in)». No obstant això, els professionals que hagin obtingut la titulació abans d'aquesta data poden continuar fent servir, si ho volen, l'antiga titulació de «Krankengymnast(in)».

a la República Txeca:

- auxiliar d'atenció sanitària («Zdravotnický asistent»),

que representa una formació d'una durada total de tretze anys com a mínim, dels quals almenys vuit d'educació primària i quatre de formació professional secundària en una escola secundària d'estudis sanitaris, sancionada per mitjà de l'examen «maturitní zkouška»,

— auxiliar de nutrició («Nutriční asistent»),

que representa una formació d'una durada total de tretze anys com a mínim, dels quals almenys vuit d'educació primària i quatre de formació professional secundària en una escola secundària d'estudis sanitaris, sancionada per a l'examen «maturitní zkouška»;

a Itàlia:

— protèsic dental («odontotecnico»),

— òptic («ottico»);

que representa les formacions d'una durada de tretze anys com a mínim, dels quals:

- o bé tres anys com a mínim de formació professional cursats en una escola especialitzada sancionada mitjançant un examen, completats si s'escau per un cicle d'especialització d'un o dos anys sancionat mitjançant un examen,
- o bé dos anys i mig com a mínim en una escola especialitzada sancionada mitjançant un examen i completada amb un període d'exercici professional d'un mínim de sis mesos de durada o un període de pràctiques d'un mínim de sis mesos de durada en un centre acreditat,
- o bé dos anys com a mínim en una escola especialitzada sancionada mitjançant un examen i completada amb un període d'exercici professional d'un mínim d'un any de durada o un període de pràctiques d'un mínim d'un any de durada en un centre acreditat;

a Xipre:

— protèsic dental («ὀδοντοτεχνίτης»),

que representa una formació d'una durada total de catorze anys com a mínim, dels quals almenys sis d'educació primària, sis d'ensenyament secundari i dos de formació professional postsecundària, completada amb un any d'experiència professional,

— òptic («τεχνικός οπτικός»),

que representa una formació d'una durada total de catorze anys com a mínim, dels quals almenys sis d'educació primària, sis d'ensenyament secundari i dos d'ensenyament postsecundari, completada amb un any d'experiència professional;

a Letònia:

— infermera dentista («zobārstniecības māsa»),

que representa una formació d'una durada total de tretze anys com a mínim, dels quals almenys deu d'ensenyament escolar general i dos de formació professional en una escola d'estudis sanitaris, completada amb tres anys d'experiència professional al cap dels quals s'ha de superar un examen per obtenir el certificat de l'especialització,

— auxiliar de laboratori biomèdic («biomedicīnas laborants»),

que representa una formació d'una durada total de dotze anys com a mínim, dels quals almenys deu d'ensenyament escolar general i dos de formació professional en una escola d'estudis sanitaris, completada amb dos anys d'experiència professional al cap dels quals s'ha de superar un examen per obtenir el certificat d'especialització,

— protèsic dental («zobu tehniķis»),

que representa una formació d'una durada total de dotze anys com a mínim, dels quals almenys deu d'ensenyament escolar general i dos de formació professional en una escola d'estudis sanitaris, completada amb dos anys d'experiència professional al cap dels quals s'ha de superar un examen per obtenir el certificat d'especialització,

— auxiliar fisioterapeuta («fizioterapeita asistents»),

que representa una formació d'una durada total de tretze anys com a mínim, dels quals almenys deu d'ensenyament escolar general i tres de formació professional en una escola d'estudis sanitaris, completada amb dos anys d'experiència professional al cap dels quals s'ha de superar un examen per obtenir el certificat d'especialització;

a Luxemburg:

- assistant tècnic mèdic en radiologia [«assistant(e) technique médical(e) en radiologie»],
- assistant tècnic mèdic en laboratori [«assistant(e) technique médical(e) de laboratoire»],
- infermer(a) psiquiàtric(a) («infirmier/ière psychiatrique»),
- assistant tècnic mèdic en cirurgia [«assistant(e) technique médical(e) en chirurgie»],
- infermer(a) pediàtric(a) [«infirmier(ère) en pédiatrie»],
- infermer(a) d'anestèsia i reanimació [«infirmier(ère) en anesthésie et en réanimation»],
- massatgista («masseur»),
- educador(a) («éducateur/trice»),

que representa les formacions d'una durada de tretze anys com a mínim, dels quals:

- o bé tres anys com a mínim de formació professional cursats en una escola especialitzada sancionada mitjançant un examen, completats si s'escau per un cicle d'especialització d'un o dos anys sancionat amb un examen,
- o bé dos anys i mig com a mínim en una escola especialitzada sancionada amb un examen i completada amb un període d'exercici professional d'un mínim de sis mesos de durada o un període de pràctiques d'un mínim de sis mesos de durada en un centre acreditat,
- o bé dos anys com a mínim en una escola especialitzada sancionada mitjançant un examen i completada amb un període d'exercici professional d'un mínim d'un any de durada o un període de pràctiques d'un mínim d'un any de durada en un centre acreditat;

als Països Baixos:

- assistent en medicina veterinària («dierenartsassistent»),

que representa les formacions d'una durada de tretze anys com a mínim, dels quals tres anys de formació professional en una escola especialitzada ("MBO") o bé tres anys de formació professional en el sistema d'aprenentatge DUAL ("LLW"), totes dues sancionades per mitjà d'un examen;

a Àustria:

- formació bàsica especialitzada en infermeria pediàtrica («spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege»),

que representa un cicle d'estudis i de formació d'una durada total de 13 anys com a mínim, dels quals almenys deu anys d'ensenyament escolar general i tres de formació professional en una escola d'infermeria, acreditat mitjançant la superació d'un examen per a l'obtenció del títol;

- formació bàsica especialitzada en infermeria psiquiàtrica («spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege»),

que representa un cicle d'estudis i de formació d'una durada total de 13 anys com a mínim, dels quals almenys deu anys d'ensenyament escolar general i tres de formació professional en una escola d'infermeria, acreditat mitjançant la superació d'un examen per a l'obtenció del títol;

- òptic de lents de contacte («Kontaktlinsenoptiker»),
- podòleg («Fußpfleger»),
- audioprotetista («Hörgeräteakustiker»),
- auxiliar de farmàcia («Drogist»),

que representen formacions d'una durada total de catorze anys com a mínim, dels quals cinc anys com a mínim de formació realitzada seguint un programa estructurat, dividida en un aprenentatge d'almenys tres anys de durada, que inclogui una formació adquirida en part a l'empresa i en part en un centre d'ensenyament professional, i un període de pràctica i formació professionals, sancionada mitjançant un examen professional que doni dret a exercir la professió i a formar aprenents,

— massatgista («Masseur»),

que representa les formacions d'una durada total de catorze anys, dels quals cinc anys de formació realitzada seguint un programa estructurat, que compregui un aprenentatge de dos anys de durada, un període de pràctica i formació professionals de dos anys de durada i una formació d'un any sancionada per mitjà d'un examen professional que doni dret a exercir la professió i a formar aprenents,

— educador(a) de llar d'infants («Kindergärtner/in»),

— educador(a) («Erzieher»),

que representen les formacions d'una durada total de tretze anys, dels quals cinc anys de formació professional en una escola especialitzada, sancionada per mitjà d'un examen;

a Eslovàquia:

— professor en l'àmbit de la dansa en escoles elementals de belles arts («učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách»),

que representa una formació d'una durada total de catorze anys i mig com a mínim, dels quals vuit d'educació primària, quatre de formació en un centre d'ensenyament secundari especialitzat i una formació de cinc semestres de durada en pedagogia de la dansa,

— educador en establiments d'educació especial o de servei social («vychovávateľ v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb»),

que representa una formació d'una durada total de catorze anys com a mínim, dels quals vuit o nou d'educació primària, quatre de formació en un centre d'ensenyament secundari especialitzat o una altra escola d'ensenyament secundari i una formació addicional de dos anys d'especialització a temps parcial.

2. Sector dels mestres artesans («Mester/Meister/Maitre»), que es refereix a formacions relatives a activitats artesanals no cobertes pel títol III, capítol III, de la present Directiva

Les formacions de:

a Dinamarca:

— òptic («optometrist»),

aquest cicle de formació té una durada total de catorze anys, dels quals cinc anys corresponen a una formació professional, repartida entre una formació teòrica de dos anys i mig, adquirida en un centre d'ensenyament professional, i una formació pràctica de dos anys i mig, adquirida en una empresa, sancionada mitjançant un examen reconegut sobre l'activitat artesanal i que dona dret a utilitzar el títol de «Mester»,

— ortoptista, protetista («ortopædimekaniker»),

aquest cicle de formació té una durada total de dotze anys i mig, dels quals tres anys i mig corresponen a una formació professional, repartida entre una formació teòrica d'un semestre, realitzada en un centre d'ensenyament professional, i una formació pràctica de tres anys, adquirida en una empresa, sancionada mitjançant un examen reconegut sobre l'activitat artesanal i que dona dret a utilitzar el títol de «Mester»,

— tècnic en calçat ortopèdic («ortopædiskomager»),

aquest cicle de formació té una durada total de tretze anys i mig, dels quals quatre anys i mig corresponen a una formació professional, repartida entre una formació teòrica de dos anys, realitzada en un centre d'ensenyament professional, i una formació pràctica de dos anys i mig, adquirida en una empresa, sancionada mitjançant un examen reconegut que dona dret a utilitzar el títol de «Mester»;

a Alemanya:

— òptic («Augenoptiker»),

— protetista dental («Zahntechniker»),

— tècnic protesista («Orthopädietechniker»),

— audioprotetista («Hörgeräte-Akustiker»),

— tècnic en calçat ortopèdic («Orthopädieschuhmacher»);

a Luxemburg:

- òptic («opticien»),
- protetista dental («mécanicien dentaire»),
- audioprotesista («audioprothésiste»),
- protesista tècnic en confecció d'embenats («mécanicien orthopédiste/bandagiste»),
- tècnic en calçat ortopèdic («orthopédiste-cordonnier»),

aquests cicles de formació tenen una durada total de catorze anys, dels quals almenys cinc han de correspondre a una formació realitzada en un marc estructurat, adquirida parcialment a l'empresa i parcialment al centre d'ensenyament professional i sancionada per mitjà d'un examen que s'ha de superar per poder exercir, de manera autònoma o com a treballador per compte d'altri amb un nivell comparable de responsabilitat, una activitat considerada artesanal;

a Àustria:

- tècnic en confecció d'embenats («Bandagist»),
- tècnic en cotilles («Miederwarenerzeuger»),
- òptic («Optiker»),
- tècnic en calçat ortopèdic («Orthopädienschuhmacher»),
- protetista («Orthopädietechniker»),
- protetista dental («Zahntechniker»),
- jardiner («Gärtner»),

que representen les formacions d'una durada total de catorze anys com a mínim, dels quals almenys cinc anys de formació realitzada seguint un programa estructurat, i dividida en un aprenentatge d'almenys tres anys de durada, que inclogui formació adquirida en part a l'empresa i en part en un centre d'ensenyament professional, i un període de pràctica i formació professionals de dos anys de durada com a mínim sancionada per mitjà d'un examen de mestratge que dóna dret a exercir la professió, a formar aprenents i a utilitzar el títol de «Meister»;

les formacions per a mestres artesans en l'àmbit de la producció agrària i de la silvicultura, especialment:

- mestre en producció agrària («Meister in der Landwirtschaft»),
- mestre en economia domèstica agrària («Meister in der ländlichen Hauswirtschaft»),
- mestre en horticultura («Meister im Gartenbau»),
- mestre en jardineria de mercat («Meister im Feldgemüsebau»),
- mestre en pomologia i transformació de fruites («Meister im Obstbau und in der Obstverwertung»),
- mestre en vinicultura i producció de vins («Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft»),
- mestre en productes lactis («Meister in der Molkerei- und Käsewirtschaft»),
- mestre en cria de cavalls («Meister in der Pferdewirtschaft»),
- mestre en pesca («Meister in der Fischereiwirtschaft»),
- mestre en cria d'ocells de corral («Meister in der Geflügelwirtschaft»),
- mestre en apicultura («Meister in der Bienenwirtschaft»),
- mestre en silvicultura («Meister in der Forstwirtschaft»),
- mestre en plantació de boscos i en gestió de boscos («Meister in der Forstgarten- und Forstpflégewirtschaft»),

— mestre en emmagatzematge agrícola («Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung»),

que representen les formacions d'una durada total de quinze anys com a mínim, dels quals sis anys com a mínim de formació realitzada seguint un programa estructurat i dividida en un aprenentatge d'almenys tres anys de durada, que inclogui formació adquirida en part a l'empresa i en part en un centre d'ensenyament professional, i un període de pràctiques de tres anys de durada sancionades per un examen de mestratge que doni dret a exercir la professió, a formar aprenents i a utilitzar el títol de «Meister»;

a Polònia:

— professor de formació pràctica centrada en l'exercici de la professió («Nauczyciel praktycznej nauki zawodu»), que representa una formació de:

- i) una durada de vuit anys d'educació primària i cinc anys de formació professional de nivell secundari o d'ensenyament secundari equivalent en un àmbit determinat, completada amb una formació pedagògica d'una durada total de 150 hores com a mínim, una formació en seguretat i higiene del treball i un període de dos anys d'experiència professional en la professió que s'hagi d'ensenyar,
- ii) una durada de vuit anys d'educació primària i cinc anys de formació professional de nivell secundari i certificat d'estudis d'una escola tècnica de pedagogia de nivell postsecundari,
- iii) una durada de vuit anys d'educació primària, dos o tres anys de formació professional bàsica de nivell secundari i tres anys com a mínim d'experiència professional, sancionada per mitjà del títol de mestratge en la professió de què es tracti i completada amb una formació pedagògica d'una durada mínima de 150 hores;

a Eslovàquia:

— mestre de formació professional («majster odbornej výchovy»),

que representa una formació d'una durada total de dotze anys com a mínim, dels quals vuit d'educació primària, quatre anys de formació professional [formació professional completa de nivell secundari o aprenentatge en la formació professional corresponent (similar) o formació d'aprenentatge], experiència professional d'una durada total de tres anys com a mínim en l'àmbit de la formació o de l'aprenentatge adquirits i estudis pedagògics complementaris en la facultat de pedagogia o en les universitats tècniques, o educació secundària completa i aprenentatge en la formació professional corresponent (similar) o formació d'aprenentatge, experiència professional d'una durada total de tres anys com a mínim en l'àmbit de la formació o de l'aprenentatge adquirits i estudis pedagògics complementaris en la facultat de pedagogia, o, a partir de l'1 de setembre de 2005, formació especialitzada en l'àmbit de la pedagogia especial proporcionada en centres de metodologia als mestres de formació professional d'escoles especials sense estudis pedagògics complementaris.

2 bis. Mestre artesà “Meister/Maitre” (formació escolar i professional que dona accés al títol de “Meister/Maitre”) en les professions següents:

a Alemanya:

- metal·lista (“Metallbauer”),
- tècnic d'instrumental quirúrgic (“Chirurgiemechaniker”),
- carrosser i muntador de vehicles (“Karosserie- und Fahrzeugbauer”),
- mecànic d'automòbils (“Kraftfahrzeugtechniker”),
- mecànic de ciclomotors i motocicletes (“Zweiradmechaniker”),
- frigorista (“Kälteanlagenbauer”),
- informàtic (“Informationstechniker”),
- mecànic agrícola (“Landmaschinenmechaniker”),
- armer (“Büchsenmacher”),
- llauner (“Klempner”),
- lampista i tècnic de calefacció (“Installateur und Heizungsbauer”),
- tècnic electricista (“Elektrotechniker”),
- tècnic de construcció de maquinària elèctrica (“Elektromaschinenbauer”),
- tècnic de la construcció naval (“Boots- und Schiffbauer”),
- paleta i encofrador (“Maurer und Betonbauer”)

- tècnic de construcció d'estufes i d'equips de calefacció per aire ("Ofen- und Luftheizungsbauer"),
- fuster d'obra ("Zimmerer"),
- ensostrador (Dachdecker"),
- tècnic de construcció de carreteres ("Strassenbauer"),
- tècnic d'aïllament tèrmic i acústic ("Wärme-, Kälte- und Schallschutzisolierer"),
- pouaire ("Brunnenbauer"),
- picapedrer i escultor de pedra ("Steinmetz und Steinbildhauer"),
- estucador ("Stuckateur"),
- pintor i envernissador ("Maler und Lackierer"),
- muntador de bastides ("Gerüstbauer"),
- escura-xemeneies ("Schornsteinfeger"),
- mecànic de precisió ("Feinwerkmechaniker"),
- fuster ("Tischler"),
- corder ("Seiler"),
- forner ("Bäcker"),
- pastisser ("Konditor"),
- carnisser ("Fleischer"),
- perruquer ("Frisör"),
- vidrier ("Glaser"),
- bufador de vidre i fabricant d'aparells de cristall ("Glasbläser und Glasapparatebauer"),
- vulcanizador i reparador de pneumàtics ("Vulkaniseur und Reifenmechaniker");

a Luxemburg:

- forner pastisser ("boulangier-pâtissier"),
- pastisser, xocolater, confiter, gelater ("pâtissier-chocolatier-confiseur-glacier"),
- carnisser xarcuter ("boucher-charcutier-chevalin"),
- elaborador de plats preparats (« traiteur »),
- moliner ("meunier"),
- sastre modista ("tailleur-couturier"),
- barretaire (« modiste-chapelier »),
- pelleter ("fourreur"),
- sabater ("boitier-cordonnier"),
- rellotger (« horloger »),
- joier orfebre (« bijoutier-orfèvre »),
- perruquer (« coiffeur »),
- esteticista (« esthéticien »),
- mecànic general (« mécanicien en mécanique générale »),
- instal·lador d'ascensors, muntacàrregues, escales mecàniques i de material de mantenició ("installateur d'ascenseurs, de montecharges, d'escaliers mécaniques et de matériel de manutention"),
- armer ("armurier"),

- ferrer (“forgeron”),
- mecànic de màquines i d'equips industrials i de construcció (“mécanicien de machines et de matériels industriels et de la construction”),
- mecànic electrònic especialista en automòbils i motos (“mécanicien-électronicien d’autos et de motos”),
- tècnic de construcció i reparació de carrosseries (“constructeur réparateur de carrosseries”),
- planxista i pintor de vehicles de motor (“débossleur-peintre de véhicules automoteurs”),
- bobinador (“bobineur”),
- electrònic d'instal·lacions i aparells audiovisuals (“électronicien d’installations et d’appareils audiovisuels”),
- tècnic de construcció i reparació de xarxes de teledistribució (“constructeur réparateur de réseaux de télédistribution”),
- tècnic electrònic especialista en ofimàtica i informàtica (“électronicien en bureautique et en informatique”),
- mecànic de màquines i d'equips agraris i vitivinícoles (“mécanicien de machines et de matériel agricoles et viticoles”),
- calderer (“chaudronnier”),
- galvanitzador (“galvaniseur”),
- expert en automòbils (“expert en automobiles”),
- contractista de construcció (“entrepreneur de construction”),
- contractista de pavimentació i asfaltatge (“entrepreneur de voirie et de pavage”),
- planxista (“confectionneur de chapes”),
- contractista d'obres d'aïllament tèrmic, acústic i d'estanquitat (“entrepreneur d’isolations thermiques, acoustiques et d’étanchéité”),
- instal·lador de calefacció i sanitaris (“installateur de chauffage-sanitaire”),
- instal·lador frigorista (« installateur frigoriste »),
- electricista (« électricien »),
- instal·lador d'anuncis lluminosos (« installateur d’enseignes lumineuses »),
- tècnic electrònic de comunicacions i informàtica (“électronicien en communication et en informatique”),
- instal·lador de sistemes d'alarma i de seguretat (“installateur de systèmes d’alarmes et de sécurité”),
- fuster-ebenista (“menuisier-ébéniste”),
- instal·lador de parquet (“parqueteur”),
- instal·lador d'elements prefabricats (“poseur d’éléments préfabriqués”),
- fabricant i instal·lador de persianes, gelosies, tendals i estors (“fabricant poseur de volets, de jalousies, de marquises et de store”),
- constructor d'estructures metàl·liques (“entrepreneur de constructions métalliques”),
- constructor de forns (“constructeur de fours”),
- ensostrador ferrallista (“couvreur-feblantier”),
- fuster d'obra (“charpentier”),
- marbrista-picapedrer (“marbrier-tailleur de pierres”),
- soldador enrajolador (“carreleur”),
- estucador de sostres i façanes (“plafonneur-façadier”),
- pintor decorador (“peintre-décorateur”),
- vidrier i miraller (“vitrier-miroitier”),

- tapisser decorador (“tapissier-décorateur”)
- tècnic de construcció i instal·lació de xemeneies i d'estufes de ceràmica (“constructeur poseur de cheminées et de poêles en faïence”),
- impressor (“imprimeur”),
- operador de mitjans de comunicació (“opérateur média”),
- serígraf (“sérigraph”),
- enquadernador (“relieur”),
- tècnic d'instrumental mèdic quirúrgic (“mécanicien de matériel médico-chirurgical”),
- instructor de conducció d'automòbils (“instructeur de conducteurs de véhicules automoteurs”),
- fabricant i instal·lador de revestiments de fusta i de teulades metàl·liques (“fabricant poseur de bardages et toitures métalliques”),
- fotògraf (“photographe”),
- fabricant i reparador d'instruments musicals (« fabricant réparateur d'instruments de musique”),
- instructor de natació (“instructeur de natation”);

a Àustria:

- mestre d'obres (“Baumeister hinsichtl. der ausführenden Tätigkeiten”),
- forner (“Backer”),
- pouaire (“Brunnenmeister”),
- ensostrador (“Dachdecker”),
- tècnic electricista (“Elektrotechnik”),
- carnisser (“Fleischer”),
- perruquer i fabricant de perruques (estilista) [“Friseur und Peückenmacher (Stylist)”,
- tècnic d'instal·lació de sanitari i de gas (“Gas- und Sanitärtechnik”),
- vidrier (“Glaser”),
- instal·lador de revestiments de vidre i polidor de vidre pla (“Glasbelger und Flachglasschleifer”),
- bufador de vidre i fabricant d'instruments de vidre (“Glasbläser und Glasinstrumentenerzeugung”),
- modelador i polidor de vidre buit (activitats artesanals connexes) [“Hohlglasschleifer und Hohlglasveredler (verbundenes Handwerk)”],
- fumista (“Hafner”),
- tècnic de calefacció (“Heizungstechnik”),
- tècnic de ventilació (activitats artesanals connexes) [“Lüftungstechnik (verbundenes Handwerk)”],
- tècnic de fred i climatització (“Kälte- und Klimatechnik”),
- tècnic electrònic de comunicacions (“Kommunikationselektronik”),
- pastisser, incloses les activitats de confiter, gelater i xocolater [“Konditor (“Zuckerbäcker”) einschl. der Lebzelter und der Kanditen- Gefrorenes- und –Schokoladewarenerzeugung”],
- mecànic d'automòbils (“Kraftfahrzeugtechnik”),
- carrosser, inclosos els planxistes i pintors de carrosseria (activitats artesanals connexes) [“Karosserie- bauer einschl. Karosseriespengler u. –lackierer (verbundenes Handwerk)”],
- transformador de plàstics (“Kunststoffverarbeitung”),
- pintor d'edificis i construccions (“Maler und Anstreicher”),
- envernissador (“Lackierer”),

- daurador i estucador (“Vergolder und Staffierer”),
- fabricant de plaques i rètols (activitats artesanals connexes) [“Schilderherstellung (verbundenes Handwerk)”],
- tècnic de construcció de maquinària elèctrica i d'automatització (“Mechatroniker f. Elektromaschinenbau u. Automatisierung”),
- tècnic d'electrònica (“Mechatroniker f. Elektronik”),
- tècnic d'ofimàtica i sistemes informàtics (“Büro- und EDV-Systemtechnik”),
- tècnic de màquines i tècniques de fabricació (“Mechatroniker f. Maschinen- und Fertigungstechnik”),
- tècnic d'equips mèdics (activitats artesanals connexes) [“Mechatroniker f. Medizingerätetechnik” (verbundenes Handwerk)],
- tècnic d'enginyeria de superfícies (“Oberflächentechnik”),
- dissenyador d'elements de construcció en metall (activitats artesanals connexes) [“Metalldesign (verbundenes Handwerk)”],
- manyà (“Schlosser”),
- ferrer (“Schmied”),
- tècnic de maquinària agrícola (“Landmaschinentechnik”),
- lampista (“Spengler”),
- calderer (activitats artesanals connexes) [“Kupferschmied (verbundenes Handwerk)”],
- mestre marbrista, inclosos els fabricants de pedra artificial i de terratzo (“Steinmetzmeister einsch. Kunststeinerzeugung und Terrazzomacher”),
- estucador i guixaire (“Stukkateur und Trockenausbauer”),
- fuster (“Tischler”),
- maquetista (“Modellbauer”),
- boter (“Binder”),
- torner de fusta (“Drechsler”),
- tècnic de construcció naval (“Bootsbauer”),
- escultor (activitats artesanals connexes) [“Bildhauer (verbundenes Handwerk)”],
- vulcanizador (“Vulkaniseur”),
- armer (inclòs el comerç d'armes) [“Waffengewerbe (“Büchsenmacher”) einschl. des Waffenhandels”],
- tècnic d'aïllament tèrmic, acústic i ignífug (“Wärme- Kälte- Schall und Branddämmer”),
- mestre fuster d'obres (“Zimmermeister hinsichtl. der ausführenden Tätigkeiten”),

que representen un cicle d'estudis i de formació d'una durada total de com a mínim 13 anys, dels quals almenys tres de formació realitzada seguint un programa estructurat, adquirida en part a l'empresa i en part en un centre de formació professional, acreditada mitjançant examen, així com una formació teòrica i pràctica de mestre artesà d'un any com a mínim. La superació de l'examen de mestratge artesanal dona dret a exercir la professió en qualitat de treballador independent, a formar aprenents i a utilitzar el títol de “Meister/Maître”.

3. Sector marítim

a) Navegació marítima

Les formacions de:

a la República Txeca:

- auxiliar de pont («palubní asistent»),
- oficial encarregat de la guàrdia de la navegació («námořní poručík»),
- pilot de primera («první palubní důstojník»),

- capità («kapitán»),
- auxiliar de màquines («strojní asistent»),
- oficial encarregat de vigilància de màquines («strojní důstojník»),
- primer oficial de màquines («druhý strojní důstojník»),
- cap de màquines («první strojní důstojník»),
- electricista («elektrotechnik»),
- oficial electricista en cap («elektrodůstojník»);

a Dinamarca:

- capità de la marina mercant («skibsfører»),
- segon («overstyrmand»),
- timoner, patró de cabotatge («enestyrmand, vagthavende styrmand»),
- patró de cabotatge («vagthavende styrmand»),
- mecànic naval («maskinchef»),
- mecànic naval major («l. Maskinmester»),
- mecànic naval major/mecànic naval de segona classe («l. maskinmester/vagthavende maskinmester»);

a Alemanya:

- patró major de cabotatge («Kapitän AM»),
- patró de cabotatge («Kapitän AK»),
- patró de cabotatge («Nautischer Schiffsoffizier AMW»),
- patró subaltern («Nautischer Schiffsoffizier AKW»),
- mecànic naval major — cap de màquines («Schiffsbetriebstechniker CT — Leiter von Maschinenanlagen»),
- cap mecànic naval de primera classe — cap de màquines («Schiffsmaschinist CMa — Leiter von Maschinenanlagen»),
- mecànic naval de segona classe («Schiffsbetriebstechniker CTW»),
- cap motorista naval — mecànic naval únic («Schiffsmaschinist CMaW — Technischer Alleinoffizier»);

a Itàlia:

- oficial de pont («ufficiale di coperta»),
- oficial mecànic («ufficiale di macchina»);

a Letònia:

- oficial enginyer elèctric naval («Kuģu elektromehāniķis»),
- operador de màquines de refrigeració («Kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists»);

als Països Baixos:

- cap de cabotatge (amb formació complementària) [«stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)»],
- motorista naval diplomata («diploma motordrijver»),
- oficial VTS («VTS-functionaris»);

a Romania:

- timoner marítim del grau especificat en la secció II/4 del Codi STCW («timonier maritim»);

que representen formacions:

— a la República Txeca:

i) per a auxiliar de pont («palubní asistent»),

1. Edat mínima: 20 anys.

2. a) Escola naval o facultat d'estudis marítims — departament de navegació; les dues formacions han de ser sancionades per mitjà de l'examen «maturitní zkouška» i completades amb un període d'embarcament acreditat durant el període d'estudis d'una durada no inferior a sis mesos, o bé

b) un període d'embarcament acreditat no inferior a dos anys com a mariner integrant, en qualitat d'ajudant, d'una guàrdia de navegació en vaixells, i una formació homologada que satisfaci el grau de competència especificat en la secció A-II/1 del Codi STCW (Codi de formació del Conveni internacional sobre normes de formació, titulació i guàrdia per a la gent de mar) i que hagi estat impartida per una escola naval o facultat de nàutica d'un país part del Conveni STCW, així com la superació d'un examen davant un tribunal examinador reconegut pel Comitè de Transport Marítim de la República Txeca,

ii) per a oficial encarregat de la guàrdia de navegació («námořní poručík»),

1. Un període d'embarcament acreditat en qualitat d'auxiliar de pont en vaixells d'arqueig brut de 500 tones com a mínim durant un període no inferior a sis mesos per als qui hagin finalitzat els seus estudis en una escola naval o facultat d'estudis marítims, o d'un any per als que hagin finalitzat una formació homologada; en aquest últim període s'inclouen sis mesos com a mínim en qualitat de mariner integrant d'una guàrdia de navegació.

2. Registre de formació a bord per als cadets de pont degudament emplenat i ratificat,

iii) per a pilot de primera («první palubní důstojník»),

Certificació d'aptitud d'oficial encarregat de la guàrdia de navegació en vaixells d'arqueig brut de 500 tones com a mínim i un període d'embarcament acreditat no inferior a dotze mesos exercint la dita funció,

iv) per a capità («kapitán»),

= Certificat que habiliti per al comandament com a capità de vaixells d'arqueig brut comprès entre 50 i 3.000 tones,

= Certificació d'aptitud com a pilot de primera en vaixells d'arqueig brut de 3.000 tones com a mínim i un període d'embarcament acreditat en qualitat de pilot de primera en vaixells d'arqueig brut de 500 tones com a mínim, la durada del qual no sigui inferior a sis mesos, així com un període d'embarcament acreditat en qualitat de pilot de primera en vaixells d'arqueig brut de 3.000 tones com a mínim, la durada del qual no sigui inferior a sis mesos,

v) per a auxiliar de màquines («strojní asistent»),

1. Edat mínima: 20 anys.

2. Escola naval o facultat d'estudis marítims — departament d'enginyeria naval, i realització d'un període d'embarcament acreditat no inferior a sis mesos en vaixells durant els estudis,

vi) per a oficial encarregat de la guàrdia de màquines («strojní důstojník»),

realització d'un període d'embarcament acreditat en qualitat d'auxiliar de màquines durant sis mesos com a mínim per als que hagin acabat els estudis en una facultat o escola naval,

vii) per a primer oficial de màquines («druhý strojní důstojník»),

realització d'un període d'embarcament acreditat no inferior a dotze mesos en qualitat de segon oficial de màquines en vaixells amb una potència propulsora principal igual o superior a 750 kW,

viii) per a cap de màquines («první strojní důstojník»),

títol idoni que habiliti per prestar servei com a primer oficial de màquines en vaixells amb una potència propulsora principal igual o superior a 3.000 kW i un període d'embarcament acreditat no inferior a sis mesos amb el càrrec esmentat,

ix) per a electricista («elektrotechnik»),

1. Edat mínima: 18 anys.

2. Escola naval o d'un altre tipus, facultat d'enginyeria elèctrica, escola tècnica o escola tècnica superior d'enginyeria electrotècnica, les formacions de les quals han de ser sancionades per mitjà de l'examen «maturitní zkouška»; també s'ha de fer un període de pràctiques acreditat no inferior a dotze mesos en l'àmbit de l'enginyeria elèctrica,

x) per a cap electricista («elektrodůstojník»),

1. Escola naval o facultat de nàutica, facultat d'enginyeria elèctrica naval o una altra escola o centre d'ensenyament secundari en l'àmbit de l'enginyeria elèctrica; totes les formacions han de ser sancionades per mitjà de l'examen «maturitní zkouška» o un examen d'Estat.

2. Període d'embarcament acreditat en qualitat d'electricista durant un període mínim de dotze mesos per als titulats per una escola naval o facultat, o de 24 mesos per als titulats per un centre d'ensenyament secundari;

— a Dinamarca, nou anys d'educació primària, seguits d'un curs bàsic de formació bàsica i/o de servei marítim d'una durada que pot variar entre disset i trenta-sis mesos i completades:

i) per al patró subaltern, amb un any de formació professional especialitzada, ii) per als altres, amb tres anys de formació professional especialitzada;

— a Alemanya, una durada total que pot variar entre catorze i divuit anys, entre els quals hi ha de constar un cicle de formació professional bàsica de tres anys i una pràctica de servei marítim d'un any, seguit d'una formació professional especialitzada d'un a dos anys completada, si s'escau, amb una pràctica professional de navegació de dos anys;

— a Letònia:

i) per a l'oficial enginyer elèctric naval («kuģu elektromehāniķis»),

1. Edat mínima: 18 anys.

2. Representa una formació d'una durada total de dotze anys i mig com a mínim, dels quals almenys nou anys d'ensenyament elemental i tres de formació professional. A més, servei de navegació de no menys de sis mesos com a electricista naval o ajudant de l'enginyer elèctric en arcs amb una potència de més de 750 kW. La formació professional culmina amb un examen especial de les autoritats competents d'acord amb el programa de formació aprovat pel Ministeri de Transport,

ii) per a l'operador de maquinària de refrigeració («kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists»),

1. Edat mínima: 18 anys.

2. Representa una formació d'una durada total de tretze anys com a mínim, dels quals almenys nou anys d'ensenyament elemental i tres de formació professional. A més, servei de navegació de no menys de dotze mesos com a ajudant de l'enginyer de maquinària de refrigeració. La formació professional culmina amb un examen especial de les autoritats competents d'acord amb el programa de formació aprovat pel Ministeri de Transport;

— a Itàlia, una durada total de tretze anys, dels quals almenys cinc de formació professional sancionada per mitjà d'un examen, i completats, si s'escau, per un període de pràctiques;

— als Països Baixos:

i) per a cap de cabotatge (amb complement) [«stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)»] i per a motorista naval diplomada («diploma motordrijver»), un cicle d'estudis de catorze anys, dels quals almenys dos hagin estat impartits per una escola professional especialitzada, i completats amb un període de pràctiques professionals de dotze mesos,

ii) per a oficial VTS («VTS-functionaris»), una durada total de quinze anys, dels quals almenys tres de formació professional superior («HBO») o de formació professional intermèdia («MBO»), seguits d'una especialització nacional o regional, que incloguin cadascuna almenys dotze setmanes de formació teòrica i estiguin sancionades mitjançant un examen,

i que estan reconegudes en el marc del Conveni internacional STCW (Conveni internacional de 1978 sobre normes de formació, titulació i guàrdia per a la gent de mar).

— a Romania, per a timoner marítim II/4 STCW ("timonier maritim"):

1. edat mínima: 18 anys;

2. a) certificat de competència de mariner (estudis secundaris en escola naval); embarcament de 24 mesos com a mariner a bord de vaixells de navegació marítima, dels quals almenys 12 mesos s'han efectuat durant els últims cinc anys;

assistència a un curs homologat per ascendir al nivell d'execució (set dies);

- b) o bé, certificat de competència de mariner (estudis secundaris en escola naval) i certificació d'aptitud com a radioperador, operador tècnic en el servei mòbil marítim; embarcament de 24 mesos com a mariner i com a radioperador, operador tècnic en el servei mòbil marítim o operador titular del certificat d'operador general (GOC) del Sistema mundial d'auxili i seguretat marítim (GMDSS); assistència a un curs homologat per ascendir al nivell d'execució (set dies).»

b) Pesca marítima

Les formacions de:

a Alemanya:

- capità de pesca («Kapitän BG/Fischerei»),
- patró de pesca («Kapitän BLK/Fischerei»),
- patró subaltern en vaixell armat per a la pesca major («Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei»),
- patró subaltern en vaixell armat per a la pesca («Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei»);

als Països Baixos:

- capità de pesca/mecànic naval major («stuurman werktuigkundige V»),
- mecànic naval en vaixell armat per a la pesca («werktuigkundige IV visvaart»),
- patró de pesca («stuurman IV visvaart»),
- patró de pesca/mecànic naval («stuurman werktuigkundige VI»),

que representen formacions:

- a Alemanya, d'una durada total que pot variar entre catorze i divuit anys, entre els quals hi ha de constar un cicle de formació professional bàsica de tres anys i un període de pràctiques marítimes d'un any, seguit d'una formació professional especialitzada d'un a dos anys completada, si s'escau, amb un període de pràctiques de navegació de dos anys;
- als Països Baixos, d'un cicle d'estudis que pot variar entre tretze i quinze anys, dels quals almenys dos els imparteix una escola professional especialitzada, completat amb un període de pràctiques professionals de dotze mesos,

i que estan reconegudes pel Conveni de Torremolinos (Conveni internacional de 1977 sobre la seguretat dels vaixells de pesca).

4. Sector tècnic

Les formacions de:

a la República Txeca:

- tècnic autoritzat, constructor autoritzat («autorizovaný technik, autorizovaný stavitel»),

que representa una formació professional d'una durada mínima de nou anys, dels quals quatre anys d'ensenyament tècnic de nivell secundari sancionada per mitjà del «maturitní zkouška» (examen de l'escola tècnica de nivell secundari), cinc anys d'experiència professional, i prova d'aptitud professional per a l'exercici de l'activitat professional elegida en el sector de la construcció (d'acord amb la Llei núm. 50/1976 Sb., relativa a la construcció, i la Llei núm. 360/1992 Sb.),

- conductor de vehicle ferroviari («fyzická osoba řídící drážní vozidlo»),

que representa una formació d'una durada total de dotze anys com a mínim, dels quals almenys vuit d'educació primària i quatre de formació professional de nivell secundari, sancionada per l'examen «maturitní zkouška» i completada amb l'examen d'Estat sobre la força motriu dels vehicles,

- tècnic revisor de vies («drážní revizní technik»),

que representa una formació d'una durada total de dotze anys com a mínim, dels quals almenys vuit d'educació primària i quatre de formació professional en una escola secundària de maquinària o electrònica, sancionada per mitjà de l'examen «maturitní zkouška»,

— instructor de conducció per carretera («učitel autoškoly»),

persona no menor de vint-i-quatre anys, amb una formació d'una durada total de dotze anys com a mínim, dels quals almenys vuit d'educació primària i quatre de formació professional de nivell secundari especialitzada en el trànsit o la maquinària, sancionada mitjançant l'examen «maturitní zkouška»,

— tècnic estatal per a la inspecció tècnica de l'estat dels vehicles de motor («kontrolní technik STK»),

persona no menor de vint-i-un anys, amb una formació d'una durada total de dotze anys com a mínim, dels quals almenys vuit d'educació primària i quatre de formació professional de nivell secundari, sancionada per l'examen «maturitní zkouška» i completada amb un període de pràctiques de caràcter tècnic d'almenys dos anys; la persona ha d'estar en possessió d'un permís de conducció, no tenir antecedents penals i haver completat una formació especial de tècnic estatal d'una durada mínima de 120 hores i haver superat el corresponent examen,

— mecànic per al control de les emissions d'automòbils («mechanik měření emisí»),

que representa una formació d'una durada total de dotze anys com a mínim, dels quals almenys vuit d'educació primària i quatre de formació professional de nivell secundari, sancionada per mitjà de l'examen «maturitní zkouška». A més, l'aspirant ha de realitzar un període de pràctiques de caràcter tècnic de tres anys com a mínim i seguir la formació especial de «mecànic per al control de les emissions dels automòbils», de vuit hores de durada, i superar el corresponent examen,

— capità d'embarcació de la classe I («kapitán I. třídy»),

que representa una formació d'una durada total de quinze anys com a mínim, dels quals vuit anys d'educació primària i tres anys de formació professional, sancionada amb l'examen «maturitní zkouška» i completada amb un examen confirmat en un certificat d'aptitud. Després de la formació professional s'ha defectuar un període de quatre anys de pràctica professional, completada amb un examen,

— restaurador de monuments que són obres d'artesanía artística («restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel»),

que representa una formació d'una durada total de dotze anys si inclou un ensenyament tècnic complet de nivell secundari en l'àmbit de la restauració, o estudis d'una durada de deu a dotze anys en un àmbit relacionat amb l'anterior, més cinc anys d'experiència professional quan s'ha seguit un ensenyament tècnic complet de nivell secundari sancionat amb l'examen «maturitní zkouška», o vuit anys d'experiència professional quan s'ha seguit un ensenyament tècnic de nivell secundari sancionat amb l'examen final d'aprenentatge,

— restaurador d'obres d'art que no siguin monuments i que formin part de col·leccions en museus i galeries, així com d'altres objectes de valor cultural («restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty»),

que representa una formació d'una durada total de dotze anys, més cinc anys d'experiència professional quan s'hagi completat un ensenyament tècnic de nivell secundari en l'àmbit de la restauració, sancionada mitjançant l'examen «maturitní zkouška»,

— gestor de residus («odpadový hospodář»),

que representa una formació d'una durada total de dotze anys com a mínim, dels quals almenys vuit d'educació primària i quatre de formació professional de nivell secundari, completada per l'examen «maturitní zkouška» i amb un període de cinc anys com a mínim d'experiència en el sector de la gestió de residus adquirida en els últims deu anys,

— cap de tecnologia d'explosius («technický vedoucí odstřelů»),

que representa una formació d'una durada total de dotze anys com a mínim, dels quals almenys vuit d'educació primària i quatre de formació professional de nivell secundari, sancionada per mitjà de l'examen «maturitní zkouška»,

i completada amb:

un període de dos anys com a artiller subterrani (per a l'activitat subterrània) i d'un any en superfície (per a l'activitat de superfície); durant aquest temps cal haver treballat durant sis mesos com a auxiliar d'artiller,

curs de formació teòrica i pràctica de 100 hores de durada sancionat per mitjà d'un examen davant l'autoritat minera competent del districte que correspongui,

experiència professional de sis mesos o més en la planificació i realització de treballs de voladura importants,

curs de formació teòrica i pràctica de 32 hores de durada, sancionat amb un examen davant l'autoritat minera txeca;

a Letònia:

— auxiliar de conductor de locomotora («vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs»),

edat mínima: 18 anys. Formació d'una durada total de dotze anys com a mínim, dels quals almenys vuit d'educació primària i quatre de

formació professional. Formació professional sancionada per un examen especial realitzat per l'ocupador. Obtenció d'un certificat d'aptitud expedit per una autoritat competent per a un període de cinc anys;

als Països Baixos:

- agent judicial («gerechtsdeurwaarder»),
- protetista dental («tandprotheticus»),

que representen un cicle d'estudis de formació professional:

- i) en el cas d'agent judicial («gerechtsdeurwaarder»), d'una durada total de dinou anys, dels quals vuit d'escolaritat obligatòria, seguit de vuit anys d'estudis secundaris, dels quals quatre d'ensenyament tècnic sancionat amb un examen d'Estat i completat amb tres anys de formació teòrica i pràctica centrada en l'exercici de la professió,
- ii) en el cas de protetista dental («tandprotheticus»), d'una durada total de quinze anys de formació a temps complet i tres anys de formació a temps parcial, dels quals vuit anys d'ensenyament primari, quatre d'estudis generals secundaris, seguits de tres anys de formació professional, que inclogui una formació teòrica i pràctica de protetista dental, completada amb tres anys de formació a temps parcial de protetista dental sancionada amb un examen;

a Àustria:

- guarda forestal («Förster»),
- consultor tècnic («Technisches Büro»),
- agència de lloguer de feina («Überlassung von Arbeitskräften — Arbeitsleihe»),
- agent de col·locació («Arbeitsvermittlung»),
- assessor d'inversions («Vermögensberater»),
- investigador privat («Berufsdetektiv»),
- guàrdia de seguretat («Bewachungsgewerbe»),
- agent immobiliari («Immobilienmakler»),
- director immobiliari («Immobilienverwalter»),
- organitzador de projectes de construcció («Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer»),
- agent d'oficina de cobraments («Inkassobüro/Inkassoinstitut»),

que representen les formacions d'una durada total de quinze anys com a mínim, dels quals vuit anys d'escolaritat obligatòria seguida de cinc anys, com a mínim, d'estudis secundaris tècnics o comercials, sancionada per un examen de maduresa tècnic o comercial, completada amb una formació a l'empresa d'almenys dos anys sancionada amb un examen professional,

- assessor d'assegurances («Berater in Versicherungsangelegenheiten»),

que representa la formació d'una durada total de quinze anys, dels quals sis anys de formació realitzada seguint un programa estructurat, dividida en un aprenentatge d'una durada de tres anys i en un període de tres anys de pràctica i formació professionals, sancionada amb un examen,

- mestre constructor/projecte i càlcul tècnic («Planender Baumeister»),
- mestre fuster/projecte i càlcul tècnic («Planender Zimmermeister»),

que representen les formacions d'una durada total de divuit anys com a mínim, dels quals nou anys com a mínim de formació dividida en quatre anys d'estudis tècnics secundaris i cinc anys de pràctica i formació professionals, sancionada per un examen professional que dóna dret a exercir la professió i a formar aprenents, en la mesura que aquesta formació es refereix al dret de projectar construccions, realitzar càlculs tècnics i supervisar obres de construcció («privilegi Maria Theresia»),

- comptable comercial («Gewerblicher Buchhalter»), en virtut de la Gewerbeordnung de 1994 (Llei de 1994 relativa al comerç, l'artesanat i la indústria),
- comptable autònom («Selbständiger Buchhalter»), en virtut de la Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhandberufe de 1999 (Llei de 1999 relativa a les professions en l'àmbit de la comptabilitat pública);

a Polònia:

— tècnic encarregat de dur a terme les proves bàsiques d'inspecció tècnica de vehicles en centres d'ITV («Diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań»),

que representa una educació primària de vuit anys de duració i una formació tècnica professional de nivell secundari de cinc anys de durada en la branca d'automoció i tres anys de pràctiques en una estació de servei o en un taller, i inclou entrenament bàsic d'inspecció tècnica de vehicles de 51 hores de durada, amb superació del corresponent examen d'aptitud,

— tècnic encarregat de fer la inspecció tècnica de vehicles en centres d'ITV de districte («Diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów»),

que representa una educació primària de vuit anys de durada i una formació tècnica de nivell secundari de cinc anys de durada en la branca d'automoció i quatre anys de pràctiques en una estació de servei o en un taller, i inclou un curs bàsic d'inspecció tècnica de vehicles de 51 hores de durada, amb superació del corresponent examen d'aptitud,

— tècnic encarregat de fer la inspecció tècnica de vehicles en centres d'ITV («Diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów»),

que representa:

i) una educació primària de vuit anys de durada i una formació tècnica de nivell secundari de cinc anys de durada en la branca d'automoció i quatre anys acreditats de pràctiques en una estació de servei o en un taller, o bé

ii) una educació primària de vuit anys de durada i una formació tècnica de cinc anys de nivell secundari en una especialitat diferent de l'automoció i vuit anys acreditats de pràctiques en una estació de servei o en un taller, i comprèn en total 113 hores de formació completa, incloses la formació bàsica i l'especialitzada, amb superació dels corresponents exàmens al final de cada etapa.

La durada en hores i l'abast general de les formacions específiques en el marc de la formació completa del tècnic s'especifiquen per separat en el Reglament del Ministeri d'Infraestructura de 28 de novembre de 2002, sobre els requisits detallats exigits als tècnics («Butlletí Oficial» núm. 208, de 2002, pos. 1769),

— despatxador de trens (dyżurny ruchu),

que representa una educació primària de vuit anys de durada i quatre anys de formació professional de nivell secundari, amb especialització en transport ferroviari, i una formació preparatòria per al treball com a despatxador de trens d'una durada de 45 dies, i superació de l'examen d'aptitud, o que representa una educació primària de vuit anys de durada i cinc anys de formació professional de nivell secundari, amb especialització en transport ferroviari, i una formació preparatòria per a la feina com a despatxador de trens d'una durada de 63 dies i superació de l'examen d'aptitud.

5. Formacions en el Regne Unit reconegudes com a «National Vocational Qualifications» o com a «Scottish Vocational Qualifications»:

Les formacions de/d':

— infermer veterinari reconegut («listed veterinary nurse»),

— enginyer elèctric de mines («mine electrical engineer»),

— enginyer mecànic de mines («mine mechanical engineer»),

— pràctic facultatiu de tractaments dentals («dental therapist»),

— assistent dental («dental hygienist»),

— òptic («dispensing optician»),

— subdirector de mina («mine deputy»),

— administrador judicial («insolvency practitioner»),

— fedatari autoritzat («licensed conveyancer»),

— segon patró –vaixells mercants i de passatgers– sense restriccions («first mate – freight/passenger ships – unrestricted»),

— tinent –vaixells mercants i de passatgers– sense restriccions («second mate – freight/passenger ships –unrestricted»),

— segon tinent –vaixells mercants i de passatgers– sense restriccions («third mate – freight/passenger ships unrestricted»),

— cap de pont –vaixells mercants i de passatgers– sense restriccions («deck officer – freight/passenger ships – unrestricted»),

— oficial mecànic de segona classe –vaixells mercants i de passatgers–, zona d'explotació il·limitada («engineer officer – freight/passenger ships – unlimited trading area»),

— especialista en gestió de residus («certified technically competent person in waste management»),

sancionades amb les qualificacions reconegudes com a National Vocational Qualifications (NVQs) o reconegudes a Escòcia com a Scottish Vocational Qualifications, de nivells 3 y 4 del National Framework of Vocational Qualifications del Regne Unit.

Aquests nivells es defineixen de la manera següent:

- nivell 3: aptitud per executar una àmplia gamma de tasques variades en situacions molt diverses, la major part de les quals són tasques complexes i no rutinàries. La responsabilitat i autonomia són considerables i les funcions exercides en aquest nivell inclouen sovint el control o la direcció d'altres persones,
- nivell 4: aptitud per executar una àmplia gamma de tasques complexes, tècniques o especialitzades, en situacions molt diverses i amb una part important de responsabilitat personal i d'autonomia. Les funcions exercides en aquest nivell inclouen sovint la responsabilitat de les feines efectuades per altres persones i el repartiment dels recursos.

ANNEX III

Llista de les formacions regulades a què es refereix l'article 21.6

Al Regne Unit:

Les formacions regulades sancionades amb qualificacions reconegudes com a National Vocational Qualifications (NVQs) o reconegudes a Escòcia com a Scottish Vocational Qualifications, de nivells 3 i 4 del National Framework of Vocational Qualifications del Regne Unit.

Aquests nivells es defineixen de la manera següent:

- nivell 3: aptitud per executar una àmplia gamma de tasques variades en situacions molt diverses, la major part de les quals són tasques complexes i no rutinàries. La responsabilitat i autonomia són considerables i les funcions exercides en aquest nivell inclouen sovint el control o la direcció d'altres persones,
- nivell 4: aptitud per executar una àmplia gamma de tasques complexes, tècniques o especialitzades, en situacions molt diverses i amb una part important de responsabilitat personal i d'autonomia. Les funcions exercides en aquest nivell inclouen sovint la responsabilitat de les feines efectuades per altres persones i el repartiment dels recursos.

A Alemanya:

Les formacions regulades següents:

- Les formacions regulades que preparen per a l'exercici de la professió d'assistent tècnic [«technische(r) Assistent(in)»] i d'assistent comercial [«kaufmännische(r) Assistent(in)»], les professions socials («soziale Berufe») i la professió de professor de la respiració, la paraula i la veu [«staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)»], amb titulació de l'Estat, d'una duració total mínima de tretze anys, que pressuposin haver cursat el primer cicle d'ensenyament secundari («mittlerer Bildungsabschluss») i que incloguin:

i) tres anys com a mínim ⁽¹⁾ de formació professional cursats en una escola especialitzada («Fachschule»), sancionada per mitjà d'un examen i completada, si s'escau, amb un cicle d'especialització d'un o dos anys, sancionat per mitjà d'un examen, o bé

ii) dos anys i mig com a mínim cursats en una escola especialitzada («Fachschule»), sancionada per mitjà d'un examen i completada amb un període d'exercici professional d'un mínim de sis mesos de durada o un període de pràctiques d'un mínim de sis mesos de durada en un centre acreditat, o bé

iii) dos anys com a mínim cursats en una escola especialitzada («Fachschule»), sancionada per mitjà d'un examen i completada per un període d'exercici professional d'almenys un any de durada o un període de pràctiques d'un mínim d'un any de durada en un centre acreditat.

— Les formacions regulades de tècnics [«Techniker(in)»], economistes d'empresa [«Betriebswirt(in)»], dissenyadors [«Gestalter(in)»] i assistents de família [«Familienpfleger(in)»] amb titulació de l'Estat («staatlich geprüft»), d'una durada total mínima de setze anys, el que suposa superar l'escolaritat obligatòria o una formació equivalent d'una durada mínima de nou anys i la formació d'una escola professional («Berufsschule») d'un mínim de tres anys, que incloguin, després d'una pràctica professional d'almenys dos anys, una formació de plena dedicació d'un mínim de dos anys o una formació a temps parcial de durada equivalent.

— Les formacions regulades i les formacions contínues regulades, d'una durada total mínima de quinze anys, que suposa, per regla general, haver superat l'escolaritat obligatòria (d'una durada mínima de nou anys) i una formació professional (en general, tres anys), i que incloguin, com a norma general, una pràctica professional d'almenys dos anys (en general, tres), i un examen enquadrat en la formació contínua, per a la preparació del qual s'adopten mesures de formació complementàries ja sigui paral·lelament a la pràctica professional (un mínim de 1.000 hores), ja sigui a dedicació plena (mínim d'un any).

Les autoritats alemanyes han de comunicar a la Comissió i als altres estats membres la llista dels cicles de formació afectats pel present annex.

⁽¹⁾ La durada mínima de tres anys es pot reduir a dos si l'interessat té la qualificació necessària per accedir a la universitat («Abitur»), això és, tretze anys de formació prèvia, o la qualificació necessària per accedir a les «Fachhochschulen» («Fachhochschulreife»), això és, dotze anys de formació prèvia.

Les formacions regulades que corresponen al nivell de qualificació 3 o 4 del registre central nacional de formacions professionals establert en virtut de la Llei sobre educació i formació professional, o les formacions més antigues amb un nivell que s'assimili a aquests nivells de qualificació.

Els nivells 3 i 4 de l'estructura de qualificació professional corresponen a la descripció següent:

- Nivell 3: Responsabilitat pel que fa a l'aplicació i la combinació de procediments normalitzats. Combinació o concepció de procediments en funció de les activitats d'organització o de preparació de la feina. Aptitud per justificar aquestes activitats davant els col·legues (sense que hi hagi un vincle jeràrquic). Responsabilitat jeràrquica en matèria de control i acompanyament de l'aplicació per tercers de procediments normalitzats o automatitzats de rutina. Es tracta, en la majoria dels casos, de competències i coneixements professionals.
- Nivell 4: Responsabilitat pel que fa a l'execució de les tasques assignades, així com la combinació o concepció de nous procediments. Aptitud per justificar aquestes activitats davant els col·legues (sense que hi hagi un vincle jeràrquic). Responsabilitat jeràrquica explícita relativa a la planificació i/o a l'administració i/o a l'organització i/o al desenvolupament del conjunt del cicle de producció. Es tracta de competències i coneixements especialitzats i/o independents de la professió.

Els dos nivells corresponen a cicles d'estudis regulats d'una durada total de 15 anys com a mínim que pressuposen haver cursat vuit anys d'ensenyament bàsic seguits de quatre anys d'ensenyament professional preparatori mitjà ("VMBO"), als quals s'afegeixen almenys tres anys de formació de nivell 3 o 4 en un centre d'ensenyament professional mitjà ("MBO"), acreditada mitjançant un examen. [La durada de la formació professional mitjana es pot reduir de tres a dos anys, si l'interessat disposa de qualificacions que li donin accés a la universitat (14 anys de formació prèvia) o a l'ensenyament professional superior (13 anys de formació prèvia).

Les autoritats dels Països Baixos han de comunicar a la Comissió i als altres estats membres la llista de les formacions que preveu el present annex.

A Àustria:

- Les formacions en escoles de formació professional («Berufsbildende Höhere Schulen») i centres d'ensenyament superior en agricultura i silvicultura («Höhere Land - und Forstwirtschaftliche Lehranstalten»), incloent-hi tipus especials («einschließlich der Sonderformen»), l'estructura i nivell dels quals s'estableixen mitjançant disposicions legals, reglamentàries i administratives.

La seva durada total mínima és de tretze anys, dels quals cinc de formació professional, sancionada per mitjà d'un examen final, la superació del qual constitueix una prova de competència professional.

- Les formacions en escoles de mestratge («Meisterschulen»), classes de mestratge («Meisterklassen»), escoles de mestratge industrial («Werkmeisterschulen») o escoles de mestratge de la construcció («Bauhandwerkerschulen»), l'estructura i nivell dels quals s'estableix mitjançant disposicions legals, reglamentàries i administratives.

La durada total mínima és de tretze anys, dels quals nou d'escolarització obligatòria, seguits per un mínim de tres anys de formació professional impartida en una escola especialitzada o tres anys de formació en una empresa i paral·lelament en una escola de formació professional («Berufsschule»), totes dues sancionades per mitjà d'un examen, i completades amb superació d'almenys un any de formació professional en una escola de mestratge («Meisterschule»), en classes de mestratge («Meisterklassen»), en escoles de mestratge industrial («Werkmeisterschule») o escola de mestratge de la construcció («Bauhandwerkerschule»). En la majoria dels casos la durada total mínima és de quinze anys, incloent-hi períodes d'experiència laboral, que poden precedir a la formació en aquests centres o ser paral·lels a cursos a temps parcial (com a mínim 960 hores).

Les autoritats austríaques han de comunicar a la Comissió i a la resta d'estats membres la llista dels cicles de formació afectats per aquest annex.

ANNEX IV

**Activitats relacionades amb les categories d'experiència professional
a què es refereixen els articles 27 28 i 29****Llista I**

**Classes incloses a la Directiva 64/427/CEE, modificada per la Directiva 69/77/CEE,
i les directives 68/366/CEE i 82/489/CEE**

I

Directiva 64/427/CEE

(Directiva de liberalització: 64/429/CEE) Nomenclatura NICE (corresponent a les classes 23-40 CITI)

Classe	23	Indústria tèxtil
	232	Transformació de fibres tèxtils mitjançant sistema llaner
	233	Transformació de fibres tèxtils mitjançant sistema cotoner
	234	Transformació de fibres tèxtils mitjançant sistema sedaire
	235	Transformació de fibres tèxtils mitjançant sistema per a lli i canem
	236	Indústria d'altres fibres tèxtils (jute, fibres dures, etc.), corderia
	237	Gèneres de punt
	238	Acabat de tèxtils
	239	Altres indústries tèxtils
Classe	24	Fabricació de calçat, peces de vestir i roba de llit
	241	Fabricació mecànica de calçat (excepte en cautxú i fusta)
	242	Fabricació manual i reparació de calçat
	243	Confecció de peces de vestir (amb exclusió de les pells)
	244	Fabricació de matalassos i roba de llit
	245	Indústria de pelleteria i pell
Classe	25	Indústria de la fusta i del suro (amb exclusió de la indústria de mobles de fusta)
	251	Serrada i preparació industrial de la fusta
	252	Fabricació de productes semielaborats de fusta
	253	Fusteria, estructures de fusta per a la construcció, parquet (fabricació en sèrie)
	254	Fabricació d'embalatges de fusta
	255	Fabricació d'objectes diversos de fusta (excepte mobles)
	259	Fabricació d'articles de palla, suro, cistelleria i rotang per a raspalls
Classe	26	260 Indústria del moble de fusta
Classe	27	Indústria del paper i fabricació d'articles de paper
	271	Fabricació de pasta, paper i cartró
	272	Transformació del paper i cartró, fabricació d'articles de pasta
Classe	28	280 Impressió, edició i indústries annexes

Classe	29	Indústria del cuir
	291	Adoberia i acabat de cuir
	292	Fabricació d'articles de cuir i similars
ex Classe	30	Indústria del cautxú, de matèries plàstiques, de fibres artificials o sintètiques i de productes amilacis
	301	Transformació del cautxú i de l'amiant
	302	Transformació de matèries plàstiques
	303	Producció de fibres artificials i sintètiques
ex Classe	31	Indústria química
	311	Fabricació de productes químics bàsics i fabricació seguida de transformació més o menys elaborada d'aquests productes
	312	Fabricació especialitzada de productes químics destinats principalment a la indústria i a l'agricultura (s'afegeixen a aquest grup la fabricació de greixos i olis industrials d'origen vegetal o animal, a què es refereix el grup 312 de la CITI)
	313	Fabricació especialitzada de productes químics destinats principalment al consum domèstic i a l'administració [en queda exclosa la fabricació de productes medicinals i farmacèutics (exgrup 319 de la CITI)]
Classe	32	320 Indústria del petroli
Classe	33	Indústria de productes minerals no metàl·lics
	331	Fabricació de productes de terres cuites per a la construcció
	332	Indústria del vidre
	333	Fabricació de gres, porcellanes, pisa i productes refractaris
	334	Fabricació de ciments, calç i guix
	335	Fabricació de materials de construcció i d'obres públiques en formigó, ciment i guix
	339	Elaboració de la pedra i de productes minerals no metàl·lics
Classe	34	Producció i primera transformació de metalls ferrosos i no ferrosos
	341	Siderúrgia (segons el Tractat CECA; incloses les coqueries siderúrgiques integrades)
	342	Fabricació de tubs d'acer
	343	Trefilatge, estiratge, laminatge de xapes, perfilament en fred
	344	Producció i primera transformació de metalls no ferrosos
	345	Foneries de metalls ferrosos i no ferrosos
Classe	35	Fabricació de productes metàl·lics (excepte màquines i material de transport)
	351	Forja, estampació, encunyament i gran embotició
	352	Segona transformació, tractament i recobriment dels metalls
	353	Construcció metàl·lica
	354	Caldereria, construcció de dipòsits i altres peces de xapa
	355	Fabricació d'eines i articles acabats en metalls, amb exclusió del material elèctric
	359	Activitats auxiliars de les indústries mecàniques

Classe	36	Construcció de maquinària no elèctrica
	361	Construcció de màquines i tractors agrícoles
	362	Construcció de màquines d'oficina
	363	Construcció de màquines eines per treballar els metalls, eines i equips per a màquines
	364	Construcció de màquines tèxtils i els seus accessoris, construcció de màquines de cosir
	365	Construcció de màquines i aparells per a les indústries alimentàries, químiques i connexes
	366	Construcció de material per a la mineria, la siderúrgia i les foneries, obres públiques i la construcció; construcció de material d'elevació i manipulació
	367	Fabricació d'òrgans de transmissió
	368	Construcció de màquines per a fins industrials específics
	369	Construcció d'altres màquines i aparells no elèctrics
Classe	37	Construcció de maquinària i material elèctric
	371	Fabricació de fils i cables elèctrics
	372	Fabricació de material elèctric d'equipament (motors, generadors, transformadors, interruptors equips industrials, etc.)
	373	Fabricació de material elèctric d'utilització
	374	Fabricació de material de telecomunicació, comptadors, aparells de mesura i material electromèdic
	375	Construcció d'aparells electrònics, ràdio, televisió i aparells electroacústics
	376	Fabricació d'aparells electrodomèstics
	377	Fabricació de llums i material d'enllumenat
	378	Fabricació de piles i acumuladors
	379	Reparació, muntatge, treballs d'instal·lació tècnica (instal·lació de màquines elèctriques)
ex Classe	38	Construcció de material de transport
	383	Construcció d'automòbils i peces separades
	384	Tallers independents de reparació d'automòbils, motocicletes o bicicletes
	385	Construcció de motocicletes, bicicletes i les seves peces separades
	389	Construcció d'un altre material de transport no inclòs en altres parts
Classe	39	Indústries manufactureres diverses
	391	Fabricació d'instruments de precisió, d'aparells de mesura i de control
	392	Fabricació de material medicoquirúrgic i d'aparells ortopèdics (exclòs el calçat ortopèdic)
	393	Fabricació d'instruments òptics i equip fotogràfic
	394	Fabricació i reparació de rellotges
	395	Bijuteria, orfebreria, joieria i talla de pedres precioses
	396	Fabricació i reparació d'instruments de música
	397	Fabricació de jocs, joguines i articles d'esports
	399	Altres indústries manufactureres
Classe	40	Construcció i obres públiques
	400	Construcció i obres públiques (sense especialització), demolició
	401	Construcció d'immobles (d'habitatges i d'un altre tipus)
	402	Obres públiques: construcció de carreteres, ponts, vies fèrries, etc.
	403	Instal·lacions
	404	Acabats

2

*Directiva 68/366/CEE**(Directiva de liberalització: 68/365/CEE) Nomenclatura NICE*

Classe	20A	200 Indústries de greixos vegetals i animals
	20B	Indústries alimentàries (excepte l'elaboració de begudes)
	201	Sacrifici de bestiar, preparació i conserves de carn
	202	Indústries làcties
	203	Fabricació de conserves de fruites i verdures
	204	Fabricació de conserves de peix i altres productes marins
	205	Fabricació de productes de molinaria
	206	Indústries del pa, brioixeria, pastisseria i galetes
	207	Indústria del sucre
	208	Indústria del cacau, xocolata i productes de confiteria
Classe	209	Elaboració de productes alimentaris diversos
	21	Elaboració de begudes
	211	Indústries d'alcohols etílics de fermentació, llevat i begudes alcohòliques no procedents del vi
	212	Indústria vinícola i de begudes alcohòliques assimilades (sense malta)
ex	213	Fabricació de cervesa i malta
	214	Indústria de begudes no alcohòliques i aigües gasoses
	30	Indústria del cautxú, matèries plàstiques, fibres artificials o sintètiques i productes amilacis
	304	Indústria dels productes amilacis

3

*Directiva 82/489/CEE Nomenclatura CITI*ex 855 Perruqueries (amb exclusió de les activitats de pedicura i de les escoles professionals de tractaments de bellesa)**Llista II****Classes de les directives 75/368/CEE, 75/369/CEE i 82/470/CEE**

1

Directiva 75/368/CEE (activitats previstes a l'article 5, apartat 1) Nomenclatura CITI

ex 04	Pesca
	043 Pesca en aigües interiors
ex 38	Construcció de material de transport
	381 Construcció naval i reparació de vaixells
	382 Construcció de material ferroviari
	386 Construcció d'avions (inclosa la construcció de material espacial)
ex 71	Activitats auxiliars del transport i activitats diferents del transport incloses en els grups següents:
	ex 711 Explotació de cotxes lliat i de cotxes restaurants; manteniment del material ferroviari en els tallers de reparació; neteja dels cotxes
	ex 712 Manteniment del material de transport urbà, suburbà i interurbà de viatgers
	ex 713 Manteniment d'altres materials de transport de viatgers per carretera (com ara automòbils, autocars, taxis)
	ex 714 Explotació i manteniment d'obres auxiliars dels transports per carretera (com ara carreteres, túnels i ponts de peatge, estacions de carretera, aparcaments, cotxeres d'autobusos i de tramvies)

- ex 716 Activitats auxiliars relatives a la navegació interior (com ara explotació i manteniment de vies d'aigua, ports i altres instal·lacions per a la navegació interior; remolc i pilotatge en els ports, abalisament, càrrega i descàrrega de vaixells i altres activitats anàlogues, com ara salvament de vaixells, sirga, explotació d'amarres per a llanxes)
- 73 Comunicacions: correus i telecomunicacions ex 85 Serveis personals
 - 854 Bugaderies, neteja en sec, tintoreries
- ex 856 Estudis fotogràfics: retrats i fotografia comercial, amb excepció de l'activitat de reporter gràfic
- ex 859 Serveis personals no inclosos en un altre lloc (únicament manteniment i neteja d'immobles o de locals)

2

Directiva 75/369/CEE (article 6: quan l'activitat es consideri industrial o artesanal) Nomenclatura CITI

Exercici ambulant de les activitats següents:

a) la compravenda de mercaderies:

- per venedors ambulants i quincallers (ex grup 612 CITI)
- en mercats coberts, amb instal·lacions no fixades de forma estable a terra i en mercats no coberts

b) activitats que siguin objecte de mesures transitòries ja adoptades que exclouin expressament o no esmentin l'exercici ambulant d'aquestes activitats.

3

Directiva 82/470/CEE (article 6, apartats 1 i 3) grups 718 i 720 de la nomenclatura CITI

Les activitats considerades consisteixen, en particular, a:

— organitzar, presentar i vendre, a tant alçat o a comissió, els elements aïllats o coordinats (transport, allotjament, menjar, excursió, etc.) d'un viatge o una estada, sigui quin sigui el motiu del desplaçament [article 2, punt B, lletra a)]

— actuar com a intermediari entre els empresaris dels diferents maneres de transport i les persones que expedeixen o es fan expedir mercaderies, així com efectuar diverses operacions annexes:

- aa) establir contractes, per compte dels comitents, amb els empresaris de transports;
- bb) elegir la manera de transport, l'empresa i l'itinerari considerats més avantatjosos per al comitent;
- cc) preparar el transport des del punt de vista tècnic (per exemple, embalatge necessari per al transport); i efectuar diverses operacions accessòries durant el transport (per exemple, garantir el proveïment de gel per als vagons frigorífics);
- dd) consignar les formalitats vinculades al transport, com ara la redacció de les cartes de port; agrupar i desagrupar els enviaments;
- ee) coordinar les diferents parts d'un transport i ocupar-se del tràfic, la reexpedició, el transbord i diverses operacions terminals;
- ff) proporcionar, respectivament, el noli als transportistes i els mitjans de transport a les persones que expedeixen o es fan expedir mercaderies;
 - calcular els costos de transport i controlar-ne el desglossament,
 - realitzar determinats tràmits de manera permanent o ocasional, en nom i per compte d'un armador o un transportista marítim (davant les autoritats portuàries, les empreses de proveïment del navili, etc.).

[Activitats previstes a l'article 2, punt A, lletres a), b) i d)].

Llista III**Directives 64/222/CEE, 68/364/CEE, 68/368/CEE, 75/368/CEE, 75/369/CEE, 70/523/CEE i 82/470/CEE**

I

*Directiva 64/222/CEE**(Directives de liberalització: 64/223/CEE i 64/224/CEE)*

1. Activitats no assalariades del comerç majorista, amb excepció del comerç de medicaments i productes farmacèutics, de productes tòxics i agents patògens i del carbó (grup ex 611).
2. Activitats professionals de l'intermediari encarregat, en virtut d'un o diversos apoderaments, de preparar o realitzar operacions comercials en nom i per compte d'altri.

3. Activitats professionals de l'intermediari que, sense estar encarregat de fer-ho permanentment, posa en relació les persones que volen establir contracte directament, prepara les operacions comercials o ajuda a dur-les a terme.
4. Activitats professionals de l'intermediari que du a terme en el seu propi nom operacions comercials per compte d'altri.
5. Activitats professionals de l'intermediari que efectua per compte d'altri vendes a l'engròs en pública subhasta.
6. Activitats professionals de l'intermediari que faci visites domiciliàries per aconseguir comandes.
7. Activitats de prestacions de serveis efectuades amb caràcter professional per un intermediari assalariat que estigui al servei d'una o diverses empreses comercials, industrials o artesanals.

2

*Directiva 68/364/CEE**(Directiva de liberalització: 68/363/CEE)*

ex Grup 612 CITI: Comerç detallista

Activitats excloses:

- 012 Lloguer de maquinària agrícola
- 640 Negocis immobiliaris, arrendament
- 713 Lloguer d'automòbils, cotxes i cavalls
- 718 Lloguer de cotxes i vagons de ferrocarril
- 839 Lloguer de maquinària per a empreses comercials
- 841 Lloguer de localitats de cinema i lloguer de pel·lícules cinematogràfiques
- 842 Lloguer de localitats de teatre i lloguer de material de teatre
- 843 Lloguer de vaixells, lloguer de bicicletes, lloguer de màquines de monedes
- 853 Lloguer d'habitacions moblades
- 854 Lloguer de roba de casa neta
- 859 Lloguer de peces de vestir

3

*Directiva 68/368/CEE**(Directiva de liberalització: 68/367/CEE) Nomenclatura CITI*

ex Classe 85 CITI

1. Restaurants i establiments de begudes (grup 852 CITI).
2. Hotels i establiments anàlegs, terrenys de càmping (grup 853 CITI).

4

*Directiva 75/368/CEE (article 7)**Totes les activitats de l'annex de la Directiva 75/368/CEE, excepte les activitats enumerades a l'article 5, lletra l), de la present Directiva (llista II, punt 1 del present annex)**Nomenclatura CITI*

- ex 62 Bancs i altres entitats financeres
- ex 620 Oficines de patents i empreses de distribució de cànons o drets ex 71 Transports
- ex 713 Transport de viatgers per carretera, amb exclusió dels transports efectuats amb automòbils

- ex 719 Explotació de conductes destinats al transport d'hidrocarburs líquids i altres productes químics líquids
- ex 82 Serveis prestats a la col·lectivitat
- 827 Biblioteques, museus, jardins botànics i zoològics ex 84 Serveis recreatius
- 843 Serveis recreatius no inclosos en un altre lloc
- activitats esportives (terrenys esportius, organitzacions de reunions esportives, etc.), amb excepció de les activitats d'instructors d'esports
 - activitats de jocs (quadres de carreres, terrenys de joc, hipòdroms, etc.)
 - altres activitats recreatives (circs, parcs d'atraccions, altres diversions, etc.)
- ex 85 Serveis personals
- ex 851 Serveis domèstics
- ex 855 Instituts de bellesa i activitats de manicura, amb exclusió de les activitats de pedicura, de les escoles professionals de tractaments de bellesa i de perruqueria.
- ex 859 Serveis personals no inclosos en un altre lloc, tret de les activitats dels massatgistes esportius i paramèdics i dels guies de muntanya, agrupats de la manera següent:
- desinfecció i lluita contra animals nocius
 - lloguer de roba i custòdia d'objectes
 - agències matrimonials i serveis anàlegs
 - astrologia, endevinació de l'avenir i activitats similars
 - serveis higiènics i activitats afins
 - pompes fúnebres i manteniment de cementiris
 - guies acompanyants i intèrprets turístics

5

Directiva 75/369/CEE (article 5)

Exercici ambulant de les activitats següents:

- a) la compra i venda de mercaderies
- per venedors ambulants i quincallers (ex grup 612 CITI)
 - en mercats coberts, amb instal·lacions no fixades de forma estable a terra i en mercats no coberts
- b) les activitats que siguin objecte de mesures transitòries ja adoptades que exclouin expressament o no esmentin l'exercici ambulant d'aquestes activitats.

6

Directiva 70/523/CEE

Activitats no assalariades del comerç majorista de carbó i les activitats d'intermediari en el sector de carbó (ex grup 6112 de la nomenclatura CITI)

7

Directiva 82/470/CEE (article 6, apartat 2)

[Activitats esmentades a l'article 2, punt A, lletres c) i e), punt B, lletra b), i punts C i D] En particular, aquestes activitats consisteixen a:

- proporcionar per llogar vagons o cotxes de ferrocarril per al transport de persones o de mercaderies
- actuar com a intermediari per a la compra, la venda o l'arrendament de navilis
- preparar, negociar i establir contractes per al transport d'emigrants
- rebre qualsevol objectes i mercaderies en dipòsit, per compte del dipositant, en règim duaner o no duaner, en dipòsits, magatzems generals, guardamobles, dipòsits frigorífics, sitges, etc.
- expedir al dipositant un document representatiu de l'objecte o de la mercaderia rebuda en dipòsit
- facilitar cledes, aliment i emplaçament de venda per al bestiar en custòdia temporal, ja sigui abans de vendre'l o en el trànsit fins al seu destí o des del mercat
- realitzar la inspecció o el peritatge tècnic de vehicles automòbils
- mesurar, pesar i calibrar les mercaderies.

ANNEX V

Reconeixement basat en la coordinació de les condicions mínimes de formació

V.1. METGE

5.1.1. Títol de formació bàsica de metge

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Data de referència
België/Belgique/ Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20 de desembre de 1976
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "магистър" по "Медицина" и професионална квалификация "Магистър-лекар"	Медицински факултет във Висше медицинско училище (Медицински университет, Висш медицински институт в Република България)		1 de gener de 2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	— Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	1 de maig de 2004
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20 de desembre de 1976
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20 de desembre de 1976
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1 de maig de 2004
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1 de gener de 1981
Espanya	Títol de llicenciat en Medicina	El rector d'una universitat		1 de gener de 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		20 de desembre de 1976

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Data de referència
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20 de desembre de 1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20 de desembre de 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1 de maig de 2004
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1 de maig de 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	1 de maig de 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements,	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20 de desembre de 1976
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae universae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		1 de maig de 2004
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medical-Kirurgia	Università ta' Malta	Certifikat ta' re-istrazzjoni mill-Kunsill Mediku	1 de maig de 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20 de desembre de 1976
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt Diplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1 de gener de 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem «lekarza»	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	1 de maig de 2004
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1 de gener de 1986
România	Diplomă de licență de doctor medic	Universități		1 de gener de 2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov «doktor medicine/doktorica medicine»	Univerza		1 de maig de 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu «doktor medicíny» («MUDr.»)	Vysoká škola		1 de maig de 2004
Suomi/ Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiate-examen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/ Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1 de gener de 1994

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Data de referència
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1 de gener de 1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20 de desembre de 1976

5.1.2. Títol de formació de metge especialista

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Data de referència
België/Belgique/Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/ Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20 de desembre de 1976
България	Свидетелство за призната специалност	Медицински университет, Висш медицински институт или Военномедицинска академия	1 de gener de 2007
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1 de maig de 2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20 de desembre de 1976
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20 de desembre de 1976
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1 de maig de 2004
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1 de gener de 1981
Espanya	Títol de metge especialista	Ministeri responsable de l'educació superior universitària	1 de gener de 1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20 de desembre de 1976
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20 de desembre de 1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20 de desembre de 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1 de maig de 2004
Latvija	«Sertifikāts»—kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1 de maig de 2004

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Data de referència
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1 de maig de 2004
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20 de desembre de 1976
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1 de maig de 2004
Malta	ertifikat ta' Spe jalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Spe jalisti	1 de maig de 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20 de desembre de 1976
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1 de gener de 1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1 de maig de 2004
Portugal	1. Grau de assistente 2. Título de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1 de gener de 1986
România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătății Publici	1 de gener de 2007
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1 de maig de 2004
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	1 de maig de 2004
Suomi/ Finland	Erikoislääkäarin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1 de gener de 1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1 de gener de 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20 de desembre de 1976

5.1.3. Denominacions de les formacions en medicina especialitzada

País	Anestesiologia Durada mínima de formació: 3 anys	Cirurgia general Durada mínima de formació: 5 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
България	Анестезиология и интензивно лечение	Хирургия
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική
Espanya	Anestesiologia i reanimació	Cirurgia general i de l'aparell digestiu
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	Cirurgia general
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anestezioloģija un reanimatoloģija	Ķirurgija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirur ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
România	Anestezie și terapie intensivă	Chirurgie generală
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

País	Neurocirurgia Durada mínima de formació: 5 anys	Obstetrícia i ginecologia Durada mínima de formació: 4 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde
България	Неврохирургия	Акушерство, гинекология и репродуктивна медицина
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
Espanya	Neurocirurgia	Obstetrícia i ginecologia
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurgija	Ginekologija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirur ija	Ostetri ja u inekolo ija
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
România	Neurochirurgie	Obstetrică-ginecologie
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlösningar
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Pais	Medicina interna Durada mínima de formació: 5 anys	Oftalmologia Durada mínima de formació: 3 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie
България	Вътрешни болести	Очни болести
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Espanya	Medicina interna	Oftalmologia
France	Médecine interne	Ophtalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Medi ina Interna	Oftalmolo ija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
România	Medicină internă	Oftalmologie
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

País	Otorinolaringologia Durada mínima de formació: 3 anys	Pediatría Durada mínima de formació: 4 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie
България	Ушно-носно-гърлени болести	Детски болести
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder — und Jugendheilkunde
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Espanya	Otorinolaringologia	Pediatría i les seves àrees específiques
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringolo ġja	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder — und Jugendheilkunde
Polska	Otornolaryngologia	Pediatría
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatría
România	Otorinolaringologie	Pediatrie
Slovenija	Otorinolaringologija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatría
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

País	Pneumologia Durada mínima de formació: 4 anys	Urologia Durada mínima de formació: 5 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien	Pneumologie	Urologie
България	Пневмология и фтизиатрия	Урология
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
Espanya	Pneumologia	Urologia
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Medi ina Respiratorja	Urolo ija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
România	Pneumologie	Urologie
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a fúizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Pais	Ortopèdia Durada mínima de formació: 5 anys	Anatomia patològica Durada mínima de formació: 4 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heekunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
България	Ортопедия и травматология	Обща и клинична патология
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπδική	Παθολογική Ανατομική
Espanya	Cirurgia ortopèdica i traumatologia	Anatomia patològica
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia	Patológia
Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatoloģija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
România	Ortopedie și traumatologie	Anatomie patologică
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatomia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

País	Neurologia Durada mínima de formació: 4 anys	Psiquiatria Durada mínima de formació: 4 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie
България	Нервни болести	Психиатрия
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psihhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Espanya	Neurologia	Psiquiatria
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newrolo ġja	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
România	Neurologie	Psihiatrie
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

País	Radiodiagnòstic Durada mínima de formació: 4 anys	Radioteràpia Durada mínima de formació: 4 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
България	Образна диагностика	Лъчелечение
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
Espanya	Radiodiagnòstic	Oncologia radioteràpica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloġija	Onkoloġija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie — Radioonkologie
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
România	Radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

País	Cirurgia plàstica Durada mínima de formació: 5 anys	Biologia clínica Durada mínima de formació: 4 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie
България	Пластично-възстановителна хирургия	Клинична лаборатория
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	
Espanya	Cirurgia plàstica, estètica i reparadora	Anàlisis clíniques
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurgija Plastika	
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
România	Chirurgie plastică — microchirurgie reconstructivă	Medicină de laborator
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Cirurgia plástica	

País	Microbiologia-bacteriologia Durada mínima de formació: 4 anys	Química biològica Durada mínima de formació: 4 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien		
България	Микробиология	Биохимия
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin
Eesti		
Ελλάς	- Ιατρική Βιοπαθολογία - Μικροβιολογία	
Espanya	Microbiologia i parasitologia	Bioquímica clínica
France		
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijolo ġja	Patolo ġja Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
România		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

País	Immunologia Durada mínima de formació: 4 anys	Cirurgia toràcica Durada mínima de formació: 5 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (*)
България	Клинична имунология Имунология	Гръдна хирургия Кардиохирургия
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
Espanya	Immunologia	Cirurgia toràcica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		- Chirurgia toracica - Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
Malta	Immunolo ġja	Kirur ġja Kardjo-Torika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
România		Chirurgie toracică
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

Dates de derogació als efectes de l'article 27, apartat 3 de la Directiva 2005/36/CE: (*) 1 de gener de 1983.

País	Cirurgia pediàtrica Durada mínima de formació: 5 anys	Angiologia i cirurgia vascular Durada mínima de formació: 5 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (*)
България	Детска хирургия	Съдова хирургия
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	Αγγειοχειρουργική
Espanya	Cirurgia pediàtrica	Angiologia i cirurgia vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermekesebészet	Érsebészet
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirur ija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediàtrica	Cirurgia vascular
România	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Dates de derogació als efectes de l'article 27, apartat 3, de la Directiva 2005/36/CE: (*) 1 de gener de 1983.

País	Cardiologia Durada mínima de formació: 4 anys	Aparell digestiu Durada mínima de formació: 4 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastro-enterologie
България	Кардиология	Гастроентерология
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Espanya	Cardiologia	Aparell digestiu
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjolo ġja	Gastroenterolo ġja
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
Österreich		
Polska	Kardiologia	Gastrenerologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenerologia
România	Cardiologie	Gastroenterologie
Slovenija		Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

País	Reumatologia Durada mínima de formació: 4 anys	Hematologia i hemoteràpia Durada mínima de formació: 3 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
България	Ревматология	Трансфузионна хематология
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία
Espanya	Reumatologia	Hematologia i hemoteràpia
France	Rhumatologie	
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Haematológia
Malta	Rewmatolo ġja	Ematolo ġja
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
România	Reumatologie	Hematologie
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

País	Endocrinologia Durada mínima de formació: 3 anys	Medicina física i rehabilitació Durada mínima de formació: 3 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
България	Ендокринология и болести на обмяната	Физикална и рехабилитационна медицина
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Espanya	Endocrinologia i nutrició	Medicina física i rehabilitació
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinologija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloġija u Diġabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia	- Fisiatria - Medicina física e de reabilitação
România	Endocrinologie	Recuperare, medicină fizică și balneologie
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

País	Neuropsiquiatria Durada mínima de formació: 5 anys	Dermatologia i venereologia Durada mínima de formació: 3 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien	Neuropsychiatrie (*)	Dermato-vénérologie/Dermato-vgenerlogie
България		Кожни и венерически болести
Česká republika		Dermatovgenerlogie
Danmark		Dermato-vgenerlogi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut — und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatovgenerloogia
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
Espanya		Dermatologia medicoquirúrgica i venereologia
France	Neuropsychiatrie (**)	Dermatologie et vénéréologie
Ireland		
Italia	Neuropsichiatria (***)	Dermatologia e vgenerlogia
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un vgenerloģija
Lietuva		Dermatovgenerlogija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (****)	Dermato-vénérologie
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venerejolo ġja
Nederland	Zenuw — en zielsziekten (*****)	Dermatologie en vgenerlogie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wgenerlogia
Portugal		Dermatovenereologia
România		Dermatovgenerlogie
Slovenija		Dermatovgenerlogija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovgenerlógia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Dates de derogació als efectes de l'article 27, apartat 3, de la Directiva 2005/36/CE:

(*) 1 d'agost de 1987, excepte en el cas de les persones que hagin iniciat la formació abans d'aquesta data.

(**) 31 de desembre de 1971.

(***) 31 d'octubre de 1999.

(****) Ja no s'expedeixen títols per a la formació empresa després del 5 de març de 1982.

(*****) 9 de juliol de 1984.

País	Radiologia Durada mínima de formació: 4 anys	Psiquiatria infantil Durada mínima de formació: 4 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie
България	Радиобиология	Детска психиатрия
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
Espanya		
France	Electro-radiologie (*)	Pédo-psychiatrie
Ireland	Radiology	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia (**)	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (***)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermekek és ifjúságpszichiátria
Malta		
Nederland	Radiologie (****)	
Österreich	Radiologie	
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
România		Psihiatrie pediatrică
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

Dates de derogació als efectes de l'article 27, apartat 3, de la Directiva 2005/36/CE:

(*) 3 de desembre de 1971.

(**) 31 d'octubre de 1993.

(***) Ja no s'expedeixen títols per a la formació empresa després del 5 de març de 1982.

(****) 8 de juliol de 1984.

País	Geriatría Durada mínima de formació: 4 anys	Malalties renals Durada mínima de formació: 4 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien		
България	Гериатрична медицина	Нефрология
Česká republika	Geriatric	Nefrologie
Danmark	Geriatric eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
Espanya	Geriatric	Nefrologia
France		Néphrologie
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatric	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefrologija
Lietuva	Geriatric	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriatric	Nefrológia
Malta	erjatrija	Nefrolo ija
Nederland	Klinische geriatric	
Österreich		
Polska	Geriatric	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
România	Geriatric și gerontologie	Nefrologie
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatric	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatric/Geriatric	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatric	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

País	Malalties contagioses Durada mínima de formació: 4 anys	Salut pública i medicina preventiva Durada mínima de formació: 4 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien		
България	Инфекциозни болести	Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
Espanya		Medicina preventiva i salut pública
France		Santé publique et médecine sociale
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	- Υγειονομία - Κοινωνική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Sa a Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Infecciologia	Saúde pública
România	Boli infecțioase	Sănătate publică și management
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveysthuolto/Hälsövård
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

País	Farmacologia Durada mínima de formació: 4 anys	Medicina del treball Durada mínima de formació: 4 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	Трудова медицина
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
Espanya	Farmacologia clínica	Medicina del treball
France		Médecine du travail
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás- orvostan (üzemorvostan)
Malta	Farmakolo ġia Klinika u t-Terapewtika	Medi ċina Okkupazzjonali
Nederland		Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
România	Farmacologie clinică	Medicina muncii
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsövård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

País	Al·lergologia Durada mínima de formació: 3 anys	Medicina nuclear Durada mínima de formació: 4 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
България	Клинична алергология	Нуклеарна медицина
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Espanya	Al·lergologia	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Medicina Nukleari
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
România	Alergologie și imunologie clinică	Medicină nucleară
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppiilääketiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

País	Cirurgia dental, bucal i maxil·lofacial Durada mínima de formació: 5 anys
	Denominació
Belgique/België/Belgien	
България	Лицево-челюстна хирургия
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
Danmark	
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
Espanya	Cirurgia oral i maxil·lofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Ireland	
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Κύπρος	
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Magyarország	Szájsebészet
Malta	
Nederland	
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
Portugal	Cirurgia maxilo-facial
România	
Slovenija	Maxilofacialna kirurgija
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

País	Hematologia biològica Durada mínima de formació: 4 anys
	Denominació
Belgique/België/Belgien	
България	Клинична хематология
Česká republika	
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (*)
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
Espanya	
France	Hématologie
Ireland	
Italia	
Κύπρος	
Latvija	
Lietuva	
Luxembourg	Hématologie biologique
Magyarország	
Malta	
Nederland	
Österreich	
Polska	
Portugal	Hematologia clinica
România	
Slovenija	
Slovensko	
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Dates de derogació als efectes de l'article 27, apartat 3, de la Directiva 2005/36/CE: (*) 1 de gener de 1983, excepte en el cas de les persones que hagin iniciat la seva formació abans d'aquesta data i l'hagin completat abans que acabi el 1988.

País	Estomatologia Durada mínima de formació: 3 anys	Dermatologia Durada mínima de formació: 4 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
Espanya	Estomatologia	
France	Stomatologie	
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia (*)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		
Malta		Dermatolo ija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

Dates de derogació als efectes de l'article 27, apartat 3, de la Directiva 2005/36/CE: (*) 31 de desembre de 1994.

País	Venereologia Durada mínima de formació: 4 anys	Medicina tropical Durada mínima de formació: 4 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
Espanya		
France		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Medi ina Uro- enetali	
Nederland		
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Polska		Medycyna transportu
Portugal		Medicina tropical
România		
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

País	Cirurgia gastroenterològica Durada mínima de formació: 5 anys	Traumatologia i urgències Durada mínima de formació: 5 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (*)	
България		Спешна медицина
Česká republika		- Traumatologie - Urgentní medicína
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
Espanya	Cirurgia de l'aparell digestiu	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Traumatológia
Malta		Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
România		Medicină de urgență
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	- Úrazová chirurgia - Urgentná medicína
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		Accident and emergency medicine

Dates de derogació als efectes de l'article 27, apartat 3, de la Directiva 2005/36/CE:

(*) 1 de gener de 1983.

País	Neurofisiologia clínica Durada mínima de formació: 4 anys	Cirurgia dental, oral i maxil·lofacial (formació bàsica mèdica i dental) (*) Durada mínima de formació: 4 anys
	Denominació	Denominació
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
България		
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Eesti		
Ελλάς		
Espanya	Neurofisiologia clínica	
France		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofizjoloġja i Klinika	Kirurġja tal-għadam tal-wiċċ
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

(*) La formació que permet reconèixer la qualificació formal com a especialista en cirurgia dental, oral i maxil·lofacial (formació bàsica mèdica i dental) suposa la conclusió i validació d'estudis bàsics de medicina (article 24) i, també, la conclusió i validació d'estudis d'odontologia (article 34)."

5.1.4. *Títol de formació en medicina general*

Pais	Títol de formació	Títol professional	Data de referència
België/Belgique/Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31 de desembre de 1994
България	Свидетелство за призната специалност по Обща медицина	Лекар-специалист по Обща медицина	1 de gener de 2007
Česká republika	Diplom o specializaci «všeobecné lékařství»	Všeobecný lékař	1 de maig de 2004
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31 de desembre de 1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31 de desembre de 1994
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1 de maig de 2004
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31 de desembre de 1994
Espanya	Títol d'especialista en medicina familiar y comunitaria	Médic de familia	31 de desembre de 1994
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31 de desembre de 1994
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31 de desembre de 1994
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31 de desembre de 1994
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1 de maig de 2004
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	1 de maig de 2004
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	1 de maig de 2004
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	31 de desembre de 1994
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1 de maig de 2004
Malta	Tabib tal-familja	Medi ina tal-familja	1 de maig de 2004
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	31 de desembre de 1994
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31 de desembre de 1994
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1 de maig de 2004

País	Títol de formació	Títol professional	Data de referència
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31 de desembre de 1994
România	Certificat de medic specialist medicină de familie	Medic specialist medicină de familie	1 de gener de 2007
Slovenija	Potrđilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialista družinske medicine	1 de maig de 2004
Slovensko	Diplom o specializácii v odbore «všeobecné lekárstvo»	Všeobecný lekár	1 de maig de 2004
Suomi/ Finland	Todistus lääkärin perusterveidenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	31 de desembre de 1994
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31 de desembre de 1994
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31 de desembre de 1994

V.2. INFERMERA RESPONSABLE DE CURES GENERALS

5.2.1. Programa d'estudis per a les infermeres responsables de cures generals

El programa d'estudis necessaris per obtenir el títol de formació d'infermera responsable de cures generals ha d'incloure les dues parts següents i, com a mínim, les matèries enumerades a continuació.

A. Ensenyament teòric

a) Cures d'infermeria:	b) Ciències bàsiques:	c) Ciències socials:
— Orientació i ètica de la professió	— Anatomia i fisiologia	— Sociologia
— Principis generals de salut i de cures d'infermeria	— Patologia	— Psicologia
— Principis de cures d'infermeria en matèria de:	— Bacteriologia, virologia i parasitologia	— Principis d'administració
— medicina general i especialitats mèdiques	— Biofísica, bioquímica i radiologia	— Principis d'ensenyament
— cirurgia general i especialitats quirúrgiques	— Dietètica	— Legislació social i sanitària
— puericultura i pediatria	— Higiene:	— Aspectes jurídics de la professió
— higiene i cures de la mare i del nounat	— Profilaxi	
— salut mental i psiquiatria	— Educació sanitària	
— cures de gent gran i geriatria	— Farmacologia	

B. Ensenyament clínic

- Cures d'infermeria en matèria de:
 - medicina general i especialitats mèdiques
 - cirurgia general i especialitats quirúrgiques
 - puericultura i pediatria
 - higiene i cures de la mare i del nounat
 - salut mental i psiquiatria
 - cures de gent gran i geriatria
 - cures a domicili

L'ensenyament d'una o de diverses d'aquestes matèries es pot impartir en el marc de les altres disciplines o en connexió amb aquestes.

L'ensenyament teòric s'ha de ponderar i s'ha de coordinar amb l'ensenyament clínic de manera que s'adquireixin de forma adequada els coneixements i les competències enumerats en aquest annex.

5.2.2. Títols de formació d'infermera responsable de cures generals

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Títol professional	Data de referència
België/Belgique/ Belgien	— Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin	— De erkende opleidingsinstututen/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschuß der Deutschsprachigen Gemeinschaft	— Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e) — Infirmier(ère) hospitalier(ère)/Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)	29 de juny de 1979

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Títol professional	Data de referència
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "Бакалавър" с професионална квалификация "Медицинска сестра"	Университет	Медицинска сестра	1 de gener de 2007
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), doprovázeno del siguiente certificado: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), doprovázeno del siguiente certificado: Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra 2. Všeobecný ošetrovatel	1 de maig de 2004
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejerskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	29 de juny de 1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/Gesundheits- und Krankenpfleger	29 de juny de 1979
Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	1 de maig de 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής Άμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλεύτης ή νοσηλεύτρια	1 de gener de 1981
Espanya	Títol universitari oficial de diplomad en infermeria	— Ministeri responsable de l'educació superior universitària — El rector d'una universitat	Infermer/a diplomad/a	1 de gener de 1986
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	29 de juny de 1979
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	29 de juny de 1979

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Títol professional	Data de referència
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29 de juny de 1979
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	1 de maig de 2004
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	1 de maig de 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	1 de maig de 2004
Luxembourg	— Diplôme d'Etat d'infirmier — Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29 de juny de 1979
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	1 de maig de 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1 de maig de 2004
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29 de juny de 1979
Österreich	1. Diplom als «Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger» 2. Diplom als «Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger»	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	— Diplomierte Krankenschwester — Diplomierter Krankenpfleger	1 de gener de 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem «magister pielęgniarstwa»	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Institución de enseñanza superior reconocida por las autoridades competentes)	Pielegniarka	1 de maig de 2004

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Títol professional	Data de referència
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1 de gener de 1986
România	1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată	1. Universități	asistent medical generalist	1 de gener de 2007
	2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată	2. Universități		
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov «diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik»	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/ Diplomirani zdravstvenik	1 de maig de 2004
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu «magister z ošetrovatelstva» («Mgr.»)	1. Vysoká škola	Sestra	1 de maig de 2004
	2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu «bakalár z ošetrovatelstva» («Bc.»)	2. Vysoká škola		
	3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	3. Stredná zdravotnícka škola		
Suomi/ Finland	1. Sairaanhoidajan tutkinto/Sjukskötarexamen	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/ Hälsovårdsläroanstalter	Sairaanhoidaja/Sjukskötare	1 de gener de 1994
	2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor		
Sverige	Sjukskötarskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1 de gener de 1994
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	29 de juny de 1979

V.3. ODONTÒLEG

5.3.1. Programa d'estudis per a odontòlegs

El programa d'estudis necessaris per obtenir els títols de formació d'odontòleg ha d'incloure, almenys, les matèries enumerades a continuació. L'ensenyament d'una o de diverses d'aquestes matèries es pot impartir en el marc de les altres assignatures o en connexió amb aquestes.

A. Matèries bàsiques	B. Matèries medicobiològiques i matèries mèdiques generals	C. Matèries específicament odontoestomatològiques
— Química	— Anatomia	— Pròtesis dentals
— Física	— Embriologia	— Materials dentals
— Biologia	— Histologia, inclosa la citologia	— Odontologia conservadora
	— Fisiologia	— Odontologia preventiva
	— Bioquímica (o química fisiològica)	— Anestèsia i sedació en odontologia
	— Anatomia patològica	— Cirurgia especial
	— Patologia general	— Patologia especial
	— Farmacologia	— Clínica odontoestomatològica
	— Microbiologia	— Pedodòncia
	— Higiene	— Ortodòncia
	— Profilaxi i epidemiologia	— Parodontologia
	— Radiologia	— Radiologia odontològica
	— Fisioteràpia	— Funció mastegadora
	— Cirurgia general	— Organització professional, deontologia i legislació
	— Medicina interna, inclosa la pediatria	— Aspectes socials de la pràctica odontològica
	— Otorinolaringologia	
	— Dermatologia i venereologia	
	— Psicologia general, psicopatologia, neuropatologia	
	— Anestesiologia	

5.3.2. Títols de formació bàsica d'odontòleg

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Títol professional	Data de referència
België/Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts/ Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeens- chap/Le Jury compé- tent d'enseignement de la Communauté fran- çaise		Licentiaat in de tandheel- kunde/Licencié en science dentaire	28 de gener de 1980
България	Диплома за висше образование на образователно- квалификационна степен "Магистър" по "Дентална медицина" с професионална квалификация "Магистър-лекар по дентална медицина"	Факултет по дентална медицина към Медицински университет		Лекар по дентална медицина	1 de gener de 2007

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Títol professional	Data de referència
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor zubního lékařství, MDDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	1 de maig de 2004
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskole, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisationsom tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	28 de gener de 1980
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28 de gener de 1980
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1 de maig de 2004
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1 de gener de 1981
Espanya	Títol de llicenciat en odontologia	El rector d'una universitat		Llicenciat en odontologia	1 de gener de 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28 de gener de 1980
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28 de gener de 1980
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28 de gener de 1980
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1 de maig de 2004
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un «Sertifikāts» — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	1 de maig de 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	1 de maig de 2004

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Títol professional	Data de referència
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28 de gener de 1980
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, rövid. dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	1 de maig de 2004
Malta	Lawrja fil- Kirur ija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	1 de maig de 2004
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28 de gener de 1980
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades «Doktor der Zahnheilkunde»	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1 de gener de 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem «lekarz dentysta»	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	1 de maig de 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1 de gener de 1986
România	Diplomă de licență de medic dentist	Universități		medic dentist	1 d'octubre de 2003
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov «doktor dentalne medicine/ doktorica dentalne medicine»	— Univerza	Potrđilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/ zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/ Doktorica dentalne medicine	1 de maig de 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu «doktor zubného lékařstva» («MDDr.»)	— Vysoká škola		Zubný lekár	1 de maig de 2004
Suomi/ Finland	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/Odontologie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveysturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Rättskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tandläkare	1 de gener de 1994

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Títol professional	Data de referència
Sverige	Tandläkarexamen	— Universitetet i Umeå — Universitetet i Göteborg — Karolinska Institutet — Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1 de gener de 1994
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28 de gener de 1980

V.4. VETERINARI

5.4.1. Programa d'estudis per a veterinaris

El programa d'estudis necessaris per obtenir els títols de formació de veterinari ha d'incloure, almenys, les matèries enumerades a continuació.

L'ensenyament d'una o de diverses d'aquestes matèries es pot impartir en el marc de les altres assignatures o en connexió amb aquestes.

A. Matèries bàsiques

- Física
- Química
- Zoologia
- Botànica
- Matemàtiques aplicades a les ciències biològiques

B. Matèries específiques

a) Ciències bàsiques:

- Anatomia (incloses la histologia i embriologia)
- Fisiologia
- Bioquímica
- Genètica
- Farmacologia
- Farmàcia
- Toxicologia
- Microbiologia
- Immunologia
- Epidemiologia
- Deontologia

b) Ciències clíniques:

- Obstetrícia
- Patologia (inclosa l'anatomia patològica)
- Parasitologia
- Medicina i cirurgia clíniques (inclosa l'anestesiologia)
- Clínica dels animals domèstics, ocells de corral i altres espècies animals
- Medicina preventiva
- Radiologia
- Reproducció i trastorns de la reproducció
- Policia sanitària
- Medicina legal i legislació veterinàries
- Terapèutica
- Propedèutica

c) Producció animal

- Producció animal
- Nutrició
- Agronomia
- Economia rural
- Criança i salut dels animals
- Higiene veterinària
- Etologia i protecció animal

d) Higiene alimentària

- Inspecció i control dels productes alimentaris animals o d'origen animal
- Higiene i tecnologia alimentàries
- Pràctiques (incloses les pràctiques en escorxadors i llocs de tractament dels productes alimentaris)

La formació pràctica es pot realitzar en forma de període de treball en pràctiques, sempre que aquest sigui amb dedicació exclusiva sota el control directe de l'autoritat o l'organisme competents i no excedeixi els sis mesos dins d'un període global de formació de cinc anys d'estudis.

La distribució de l'ensenyament teòric i pràctic entre els diferents grups de matèries s'ha de ponderar i s'ha de coordinar de manera que els coneixements i l'experiència es puguin adquirir de forma que el veterinari pugui dur a terme totes les tasques que li són pròpies.

5.4.2. Títols de formació de veterinari

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Data de referència
België/Belgique/Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		21 de desembre de 1980

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Data de referència
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	— Лесотехнически университет — Факултет по ветеринарна медицина — Тракийски университет — Факултет по ветеринарна медицина		1 de gener de 2007
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1 de maig de 2004
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		21 de desembre de 1980
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21 de desembre de 1980
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		1 de maig de 2004
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1 de gener de 1981
Espanya	Títol de llicenciat en veterinària	— Ministeri responsable de l'educació superior universitària — El rector d'una universitat		1 de gener de 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			21 de desembre de 1980
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21 de desembre de 1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1 de gener de 1985
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1 de maig de 2004
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1 de maig de 2004

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Data de referència
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		1 de maig de 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21 de desembre de 1980
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvostudományi Kar		1 de maig de 2004
Malta	Li enza ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirur i Veterinarji		1 de maig de 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsnijkundig examen			21 de desembre de 1980
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universitt	— Doktor der Veterinrmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1 de gener de 1994
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		1 de maig de 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinria	Universidade		1 de gener de 1986
Romnia	Diplom de licen de doctor medic veterinar	Universiti		1 de gener de 2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov «doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine»	Univerza	Sprichevalo o opravljenem drzavnem izpitu s podroja veterinarstva	1 de maig de 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu «doktor veterinrskej medicíny» («MVDr.»)	Univerzita veterinrskeho lekrstva		1 de maig de 2004
Suomi/ Finland	Elinlketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinrmedicine licentiatexamen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet		1 de gener de 1994
Sverige	Veterinrexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1 de gener de 1994

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Data de referència
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)	1. University of Bristol		21 de desembre de 1980
	2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)	2. University of Liverpool		
	3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB)	3. University of Cambridge		
	4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)	4. University of Edinburgh		
	5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)	5. University of Glasgow		
	6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	6. University of London		

V.5. LLEVADORA

5.5.1. Programa d'estudis per a llevadores (vies de formació I i II)

El programa d'estudis necessaris per obtenir els títols de formació de llevadora ha d'incloure les dues seccions següents:

A. Ensenyament teòric i tècnic

a) Matèries bàsiques

- Nocions fonamentals d'anatomia i fisiologia
- Nocions fonamentals de patologia
- Nocions fonamentals de bacteriologia, virologia i parasitologia
- Nocions fonamentals de biofísica, bioquímica i radiologia
- Pediatria, referida en particular al nounat
- Higiene, educació sanitària, prevenció de malalties, diagnòstic precoç
- Nutrició i dietètica, referides en particular a l'alimentació de la mare, del nounat i del lactant
- Nocions fonamentals de sociologia i problemes de medicina social
- Nocions fonamentals de farmacologia
- Psicologia
- Pedagogia
- Legislació sanitària i social i organització sanitària
- Deontologia i legislació professional
- Educació sexual i planificació familiar
- Protecció jurídica de la mare i el nen

b) Matèries específiques de les activitats de llevadora

- Anatomia i fisiologia
- Embriologia i desenvolupament del fetus
- Embaràs, part i puerperi
- Patologia ginecològica i obstètrica
- Preparació per al part i per a la paternitat, inclosos els aspectes psicològics
- Preparació del part (inclosos el coneixement i l'ús del material obstètric)
- Analgesia, anestèsia i reanimació
- Fisiologia i patologia del nounat
- Assistència i vigilància del nounat
- Factors psicològics i socials

B. Ensenyament pràctic i ensenyament clínic

Aquests ensenyaments s'han d'impartir sota la supervisió adequada:

- Consultes de dones embarassades que impliquin almenys cent reconeixements prenats.
- Vigilància i assistència a almenys 40 embarassades.
- Assistència per l'alumne en almenys 40 parts; quan no es pugui arribar a aquesta xifra perquè no hi ha suficients parteres, es pot reduir a un mínim de 30, amb la condició que l'alumne participi a més a més en 20 parts.
- Participació activa en un o dos parts amb presentació de natges. Quan no es pugui arribar a aquesta xifra perquè no es produeix un nombre suficient de parts amb presentació de natges, s'ha de portar a terme una formació per simulació.
- Pràctica de l'episiotomia i iniciació a la seva sutura. La iniciació ha de comprendre un ensenyament teòric i exercicis clínics. La pràctica de la sutura ha d'incloure la sutura de les episiotomies i els esquinçaments simples del perineu, que es poden realitzar en situacions simulades si arriba a ser absolutament necessari.
- Vigilància i assistència a 40 dones embarassades, durant el part i en el curs de puerperis exposats a riscos.
- Supervisió i cura, inclòs el reconeixement, d'almenys 100 puèrperes i nounats sans.
- Observació i cura de nounats que necessitin cures especials, inclosos els nascuts en preterme, postterme, així com nounats amb un pes més petit que el normal i nounats malalts.
- Cura de dones que presenten patologies en els àmbits de la ginecologia i l'obstetrícia.
- Iniciació a les cures en els àmbits de la medicina i la cirurgia. La iniciació ha de comprendre un ensenyament teòric i exercicis clínics.

L'ensenyament teòric i tècnic (part A del programa de formació) s'ha de ponderar i s'ha de coordinar amb l'ensenyament clínic (part B del programa), de manera que s'adquireixin de forma adequada els coneixements i l'experiència enumerats en aquest annex.

L'ensenyament clínic de llevadora (part B del programa de formació) s'ha efectuar en forma de pràctiques guiades en els serveis d'un centre hospitalari o en altres serveis de salut acreditats per les autoritats o els organismes competents. En el curs de la seva formació, els candidats a llevadora han de participar en les activitats dels serveis de què es tracti en la mesura que les activitats contribueixin a la seva formació. Se'ls ha d'iniciar en les responsabilitats necessàries per a les activitats de llevadora.

5.5.2. Títols de formació de llevadora

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Títol professional	Data de referència
België/Belgique/ Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinsti- tuten/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compé- tent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23 de gener de 1983
България	Диплома за висше образование на обра- зователно-квалиф- икационна степен “Бакалавър” с професионална квалификация “Акушерка”	Университет	Акушерка	1 de gener de 2007
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřova- telství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) — Vysvědčení o státní závě- rečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplo- movaný specialista, DiS.) — Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	1 de maig de 2004
Danmark	Bevis for bestået jordemodere- samen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23 de gener de 1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungsp- fleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23 de gener de 1983
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	1 de maig de 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (KATEE) 3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. KATEE Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	— Μαία — Μαιευτής	23 de gener de 1983
Espanya	— Títol de llevadora — Títol d'assistent obstètric (llevadora) — Títol d'infermera especialista en infermeria obstetricoginecològica (llevadora)	Ministeri responsable de l'educació superior universitària	Llevadora	1 de gener de 1986
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23 de gener de 1983

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Títol professional	Data de referència
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23 de gener de 1983
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23 de gener de 1983
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1 de maig de 2004
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1 de maig de 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje 3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija 3. Kolegija	Akušeris	1 de maig de 2004
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23 de gener de 1983
Magyarország	Szülész női bizonyítvány	Iskola/főiskola	Szülész nő	1 de maig de 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl- Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	1 de maig de 2004
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen	Verloskundige	23 de gener de 1983
Österreich	Hebammen-Diplom	— Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1 de gener de 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem «magister położnictwa»	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Institución de enseñanza superior reconocida por las autoridades competentes)	Położna	1 de maig de 2004

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Títol professional	Data de referència
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1 de gener de 1986
România	Diplomă de licență de moașă	Universități	Moașă	1 de gener de 2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov «diplomirana babica/diplomirani babičar»	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1 de maig de 2004
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu «bakalár z pôrodnej asistencie» («Bc.») 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1 de maig de 2004
Suomi/ Finland	1. Kätilön tutkinto/barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/ hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkehögskolor	Kätilö/Barnmorska	1 de gener de 1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1 de gener de 1994
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23 de gener de 1983

V.6. FARMACÈUTIC

5.6.1. Programa d'estudis per a farmacèutics

- Botànica i zoologia
- Física
- Química general i inorgànica
- Química orgànica
- Química analítica
- Química farmacèutica, inclosa l'anàlisi de medicaments
- Bioquímica general i aplicada (mèdica)
- Anatomia i fisiologia; terminologia mèdica
- Microbiologia
- Farmacologia i farmacoteràpia
- Tecnologia farmacèutica
- Toxicologia
- Farmacognòsia
- Legislació i, si s'escau, deontologia

La distribució entre ensenyament teòric i pràctic en cada matèria ha de donar suficient importància a la teoria per conservar el caràcter universitari de l'ensenyament.

5.6.2. Títols de formació de farmacèutic

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol	Data de referència
België/Belgique/Belgien	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1 d'octubre de 1987
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "Магистър" по "Фармация" с професионална квалификация "Магистър-фармацевт"	Фармацевтичен факултет към Медицински университет		1 de gener de 2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1 de maig de 2004
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1 d'octubre de 1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1 d'octubre de 1987

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol	Data de referència
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimise	Tartu Ülikool		1 de maig de 2004
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1 d'octubre de 1987
Espanya	Títol de llicenciat en farmàcia	— Ministeri responsable de l'educació superior universitària — El rector d'una universitat		1 d'octubre de 1987
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1 d'octubre de 1987
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1 d'octubre de 1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1 de novembre de 1993
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1 de maig de 2004
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1 de maig de 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		1 de maig de 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1 d'octubre de 1987
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, rövid: mag. Pharm)	Egyetem		1 de maig de 2004
Malta	Lawrja fil-farma ija	Universita' ta' Malta		1 de maig de 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1 d'octubre de 1987
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1 d'octubre de 1994

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol	Data de referència
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		1 de maig de 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1 d'octubre de 1987
România	Diplomă de licență de farmacist	Universități		1 de gener de 2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv «magister farmacije/magistra farmacije»	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1 de maig de 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu «magister farmácie» («Mgr.»)	Vysoká škola		1 de maig de 2004
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto		1 d'octubre de 1994
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1 d'octubre de 1994
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1 d'octubre de 1987

V.7. ARQUITECTE

5.7.1. Títols de formació d'arquitecte reconeguts d'acord amb l'article 62, apartat 2

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Curs acadèmic de referència
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect 1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil — architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. «Faculté Polytechnique» van Mons 1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		1988/1989
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiets Arkitektskole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/1989
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ. Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste — Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) ⁽¹⁾ — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen ⁽¹⁾ Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.		1988/1989

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Curs acadèmic de referència
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	— Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988/1989
Espanya	Títol oficial d'arquitecte	Rectors de les universitats enumerades a continuació: —Universitat Politècnica de Catalunya; —Universitat Politècnica de Madrid; —Universitat de Las Palmas de Gran Canaria; —Universitat Politècnica de València; —Universitat de Sevilla; —Universitat de Valladolid; —Universitat d'A Coruña; —Universitat del País Basc; —Universitat de Navarra; —Universitat d'Alcalá; —Universitat Alfons X El Savi; —Universitat d'Alacant; —Universitat Europea de Madrid; —Universitat Internacional de Catalunya; —Universitat Ramon Llull; —Universitat SEK de Segòvia; —Universitat de Granada; - Universitat Sant Pau CEU - Universitat Cardenal Ferrera CEU - Universitat de Màlaga - Universitat Rovira i Virgili - Universitat Francisco de Vitoria - Universitat de Girona - Universitat de Saragossa - Universitat Politècnica de Cartagena - Universitat Catòlica Sant Antoni de Múrcia		1988/1989 1999/2000 1999/2000 1997/1998 1998/1999 1999/2000 1998/1999 1999/2000 1994/1995 2001/2002 2003/2004 2005/2006 2005/2006 2006/2007 2007/2008 2008/2009 2008/2009 2008/2009

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Curs acadèmic de referència
France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale. 2. Diplôme d'architecte ESA 3. Diplôme d'architecte ENSAIS	1. Le ministre chargé de l'architecture 2. Ecole spéciale d'architecture de Paris 3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture		1988/1989
Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI) 2. Degree of Bachelor of Architecture (B. Arch.) <i>(Anteriormente, hasta el año 2002:Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch))</i> 3. Certificate of associateship (ARIAI) 4. Certificate of membership (MRIA I)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin 2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin) 3. Royal Institute of Architects of Ireland 4. Royal Institute of Architects of Ireland		1988/1989
Italia	— Laurea in architettura	— Università di Camerino — Università di Catania — Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma «La Sapienza» — Università di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988/1989
	— Laurea in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma«La Sapienza»	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998/1999

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Curs acadèmic de referència
	— Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma «La Sapienza» — Università di Ancona — Università di Basilicata — Potenza — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo — Università di Napoli Federico II — Università di Roma — Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003/2004
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma «La Sapienza»	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente.	2002/2003
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Milano — Politecnico di Bari	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente.	1999/2000
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Università di Roma III	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente.	2003/2004
	— Laurea specialistica in Architettura	— Università di Firenze — Università di Napoli II — Politecnico di Milano II	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2004/2005
Nederland	1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur 2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek	1. Technische Universiteit te Delft 2. Technische Universiteit te Eindhoven	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.	1988/1989

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Curs acadèmic de referència
	3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht			
Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz) 2. Technische Universität Wien 3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck) 4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien 5. Akademie der Bildenden Künste in Wien 6. Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz		1998/1999
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/92	— Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto — Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1988/1989 1991/1992
Suomi/ Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitektexamen	— Teknillinen korkeakoulu /Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola — Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet		1998/1999
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998/1999

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Curs acadèmic de referència
United Kingdom	1. Diplomas in architecture	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in <i>Criteria for validation</i> published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board. EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the <i>Criteria for validation</i>.	1988/1989
	2. Degrees in architecture	2. Universities		
	3. Final examination	3. Architectural Association		
	4. Examination in architecture	4. Royal College of Art		
	5. Examination Part II	5. Royal Institute of British Architects		

ANNEX VI

Drets adquirits aplicables a les professions reconegudes sobre la base de la coordinació de les condicions mínimes de formació*Títol de formació d'arquitectes que es beneficien de drets adquirits en virtut de l'article 65*

Pais	Títol de formació	Curs acadèmic de referència
België/Belgique/ Belgien	— Diplomes expedit per les escoles nacionals superiors d'arquitectura o pels instituts superiors d'arquitectura (architecte-architect) — Diplomes expedit per l'escola provincial superior d'arquitectura de Hasselt (architect) — Diplomes expedit per les Acadèmies Reals de Belles Arts (architecte — architect) — Diplomes expedit per les «escoles Saint-Luc» (architecte — architect) — Diplomes universitaris d'enginyer civil, acompanyats d'un certificat de pràctiques expedit pel col·legi d'arquitectes i que permet l'ús del títol professional d'arquitecte (architecte — architect) — Diplomes d'arquitectura expedit per la comissió examinadora central o d'Estat d'arquitectura (architecte — architect) — Diplomes d'enginyer civil arquitecte i d'enginyer arquitecte, expedit per les facultats de ciències aplicades de les universitats i per la Facultat Politècnica de Mons (ingénieur-architecte, ingénieur-architect)	1987/1988
България	Títols concedits per centres acreditats d'ensenyament superior amb la qualificació "архитект" (arquitecte), "строителен инженер" (enginyer civil) o "инженер" (enginyer), com els següents: — Университет за архитектура, строителство и геодезия — София: специалности "Урбанизъм" и "Архитектура" (Universitat d'Arquitectura, Enginyeria Civil i Geodèsia, Sofia: especialitats d'Urbanisme i Arquitectura) i totes les especialitats d'enginyeria en els següents àmbits: "конструкции на сгради и съоръжения" (construcció d'edificis i estructures), "пътища" (carreteres), "транспорт" (transports), "хидротехника и водно строителство" (hidrotècnia i construccions hidràuliques), "мелиорации и др." (irrigació, etc.); — els títols concedits per universitats tècniques i centres d'ensenyament superior per a la construcció en els següents àmbits: "электро- и теплотехника" (electrotècnia i termotècnia), "собщителна и комуникационна техника" (tècniques i tecnologies de la telecomunicació), "строителни технологии" (tecnologies de la construcció), "приложна геодезия" (geodèsia aplicada) i "ландшафт и др." (paisatge, etc.) en l'àmbit de la construcció. Per portar a terme activitats de disseny en els àmbits de l'arquitectura i la construcció, els títols han d'anar acompanyats d'un "придружени от удостоверение за проектантска правоспособност" (Certificat de Capacitat Legal en matèria de Disseny), expedit pel "Камарата на архитектите" (Col·legi d'Arquitectes) i el "Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране" (Col·legi d'Enginyers de Disseny d'Instal·lacions), que confereix el dret a portar a terme activitats en l'àmbit del disseny d'instal·lacions.	2009/2010

País	Títol de formació	Curs acadèmic de referència
Česká republika	— Diplomes expedits per les següents facultats de la «České vysoké učení technické» (Universitat Tècnica Txeca de Praga): «Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství» (Escola Superior d'Arquitectura i Edificació) (fins a 1951), «Fakulta architektury a pozemního stavitelství» (Facultat d'Arquitectura i Edificació) (de 1951 fins a 1960), «Fakulta stavební» (Facultat d'Enginyeria Civil) (des de 1960) en les branques: construcció i estructures d'edificis, edificació, construcció i arquitectura; arquitectura (incloses l'ordenació territorial i l'ordenació territorial), construccions civils i construccions industrials i agrícoles; o, en els estudis d'enginyeria civil, la branca d'edificació i arquitectura, «Fakulta architektury» (Facultat d'Arquitectura) (des de 1976) en les branques: arquitectura; ordenació urbana i ordenació territorial; o, en els estudis d'arquitectura i ordenació urbana, les branques: arquitectura, teoria del disseny arquitectònic, ordenació urbana i ordenació territorial, història de l'arquitectura i reconstrucció de monuments històrics, o arquitectura i edificació — Diplomes expedits per la «Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše» (fins a 1951) en arquitectura i construcció — Diplomes expedits per la «Vysoká škola stavitelství v Brně» (des de 1951 fins a 1956) en arquitectura i construcció — Diplomes expedits per la «Vysoké učení technické v Brně», «Fakulta architektury» (Facultat d'Arquitectura) (des de 1956) en la branca d'arquitectura i ordenació territorial, o per la «Fakulta stavební» (Facultat d'Enginyeria Civil) (des de 1956) en la branca de construcció — Diplomes expedits per la «Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava», «Fakulta stavební» (Facultat d'Enginyeria Civil) (des de 1997) en la branca d'estructures i arquitectura o en la branca d'enginyeria civil — Diplomes expedits per la «Technická univerzita v Liberci», «Fakulta architektury» (Facultat d'Arquitectura) (des de 1994) en els estudis d'arquitectura i ordenació territorial, branca d'arquitectura — Diplomes expedits per l'«Akademie výtvarných umění v Praze» en els estudis de belles arts, branca de disseny arquitectònic — Diplomes expedits per la «Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze» en els estudis de belles arts, branca d'arquitectura — Certificat d'autorització expedit per la «Česká komora architektů», sense cap indicació precisa quant a la branca, o en la branca d'edificació	2006/2007
Danmark	— Diplomes expedits per les escoles nacionals d'arquitectura de Copenhaguen i d'Aarhus (arkitekt) — Certificat d'aptitud expedit per la Comissió d'Arquitectes de conformitat amb la Llei núm. 202, de 28 de maig de 1975 (registreret arkitekt) — Diplomes expedits per les Escoles Superiors d'Enginyeria Civil (bygningskonstruktør), acompanyats d'una certificació de les autoritats competents que acrediti que l'interessat ha superat l'examen dels seus títols i que inclogui l'avaluació dels projectes elaborats i realitzats pel candidat durant una pràctica efectiva, durant almenys sis anys, de les activitats que preveu l'article 48 de la present Directiva	1987/1988

País	Títol de formació	Curs acadèmic de referència
Deutschland	— Diplomes expedits per les escoles superiors de Belles Arts (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)) — Diplomes expedits per les Technische Hochschulen, secció d'arquitectura (Architektur/Hochbau), les universitats tècniques, secció d'arquitectura (Architektur/Hochbau), les universitats, secció d'arquitectura (Architektur/Hochbau), així com, sempre que aquestes institucions hagin estat reagrupades en Gesamthochschulen, per les Gesamthochschulen, secció d'arquitectura (Architektur/Hochbau) (Dipl.-Ing. i altres denominacions que puguin donar-se ulteriorment a aquests diplomes) — Diplomes expedits per les Fachhochschulen, secció d'arquitectura (Architektur/Hochbau) i, sempre que aquestes institucions hagin estat reagrupades en Gesamthochschulen, per les Gesamthochschulen, secció d'arquitectura (Architektur/Hochbau), acompanyats, quan la durada dels estudis sigui inferior a quatre anys però sigui d'almenys tres anys, d'un certificat que acrediti un període d'experiència professional en la República Federal d'Alemanya de quatre anys, expedit pel col·legi professional d'acord amb l'article 47, apartat 1 (Ingenieur grad. i altres denominacions que puguin donar-se ulteriorment a aquests diplomes) — Certificats (Prüfungszeugnisse) expedits abans de l'1 de gener de 1973 per les Ingenieurschulen, secció d'arquitectura, i les Werkkunstschulen, secció d'arquitectura, acompanyats d'un certificat de les autoritats competents que acrediti que l'interessat ha superat un examen dels seus títols i que inclogui l'avaluació dels projectes elaborats i realitzats pel candidat durant una pràctica efectiva, durant almenys sis anys, de les activitats previstes a l'article 48 de la present Directiva	1987/1988
Eesti	— diplom arhitektuuri erialal (títol en arquitectura) väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (concedit per la Facultat d'Arquitectura de l'Acadèmia Estoniana de Belles Arts des de 1996), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 (concedit per la Universitat de Belles Arts de Tallinn entre 1989 i 1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951-1988 (concedit per l'Institut Estatal de Belles Arts de la República Socialista Soviètica d'Estònia entre 1951 i 1988)	2006/2007
Ελλάς	— Diplomes d'enginyer-arquitecte expedits pel Metsovion Polytechnion d'Atenes, acompanyats d'una certificació expedida per la Cambra Tècnica de Grècia que confereix el dret a l'exercici de les activitats en el sector de l'arquitectura — Diplomes d'enginyer-arquitecte expedits per l'Aristotelion Panepistimion de Tessalònica, acompanyats d'una certificació expedida per la Cambra Tècnica de Grècia que confereix el dret a l'exercici de les activitats en el sector de l'arquitectura — Diplomes d'enginyer-enginyer civil, expedits pel Metsovion Polytechnion d'Atenes, acompanyats d'una certificació expedida per la Cambra Tècnica de Grècia que confereix el dret a l'exercici de les activitats en el sector de l'arquitectura — Diplomes d'enginyer-enginyer civil expedits per l'Artistotelion Panepistimion de Tessalònica, acompanyats d'una certificació expedida per la Cambra Tècnica de Grècia que confereix el dret a l'exercici de les activitats en el sector de l'arquitectura — Diplomes d'enginyer-enginyer civil expedits pel Panepistimion Thrakis, acompanyats d'una certificació expedida per la Cambra Tècnica de Grècia que confereix el dret a l'exercici de les activitats en el sector de l'arquitectura — Diplomes d'enginyer-enginyer civil expedits pel Panepistimion Patron, acompanyats d'una certificació expedida per la Cambra Tècnica de Grècia que confereix el dret a l'exercici de les activitats en el sector de l'arquitectura	1987/1988
Espanya	Títol oficial d'arquitecte concedit pel Ministeri responsable de l'educació superior o per les universitats	1987/1988
France	— Diplomes d'arquitecte diplomat pel Govern, expedits fins a 1959 pel Ministeri d'Educació Nacional i a partir de l'esmentada data pel Ministeri de Cultura (architecte DPLG) — Diplomes expedits per l'«École Spécial d'Architecture» (architecte DESA) — Diplomes expedits des de 1955 per l'«École nationale supérieure des Arts et Industries de Strasbourg» (anteriorment, «École nationale d'ingénieurs de Strasbourg», secció d'Arquitectura (architecte ENSAIS))	1987/1988

País	Títol de formació	Curs acadèmic de referència
Ireland	— Grau de «Bachelor of Architecture» concedit per la «National University of Ireland» (B. Arch. N.U.I.) als diplomats d'arquitectura del «University College» de Dublin — Diploma de nivell universitari en arquitectura concedit pel «College of Technology», Bolton Street, Dublin (Diplom. Arch.) — Certificat de membre associat del «Royal Institute of Architects of Ireland» (A.R.I.A.I.) — Certificat de membre del «Royal Institute of Architects of Ireland» (M.R.I.A.I.)	1987/1988
Italia	— Diplomes de «laurea in architettura» expedits per les universitats, els instituts politècnics i els instituts superiors d'arquitectura de Venècia i de Reggio de Calàbria, acompanyats del diploma que habilita per a l'exercici independent de la professió d'arquitecte expedit pel ministre d'Instrucció Pública després que el candidat hagi superat, davant un tribunal competent, l'examen d'Estat que el faculta per a l'exercici independent de la professió d'arquitecte (dott. architetto) — Diplomes de «laurea in ingegneria» en el sector de la construcció, expedits per les universitats i els instituts politècnics, acompanyats del diploma que habilita per a l'exercici independent d'una professió en el sector de l'arquitectura, expedit pel ministre d'Instrucció Pública, després que el candidat hagi superat, davant un tribunal competent, l'examen d'Estat que el faculta per a l'exercici independent de la professió (dott. ing. Architetto ou dott. ing. in ingegneria civile)	1987/1988
Κύπρος	— Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου, (certificat d'alta en el Registre d'Arquitectes expedit per la Cambra Científica Tècnica (ETEK) de Xipre)	2006/2007
Latvija	— «Arhitekta diploms», ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958. gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958. gada līdz 1991. gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un «Arhitekta prakses sertifikāts», ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība (títol d'arquitecte expedit pel Departament d'Arquitectura de la Facultat d'Enginyeria Civil de la Universitat Estatal de Letònia fins a 1958, el Departament d'Arquitectura de la Facultat d'Enginyeria Civil de l'Institut Politècnic de Riga entre 1958 i 1991, la Facultat d'Arquitectura de la Universitat Tècnica de Riga des de 1991 i 1992, i el certificat de registre expedit pel Col·legi d'Arquitectes de Letònia)	2006/2007
Lietuva	— títols d'arquitecte enginyer o arquitecte expedits pel Kauno politechnikos institutas fins a 1969 (inžinierius architektas/architektas); — títols d'arquitecte, diplomats o llicenciat en arquitectura expedits pel Vilnius inžinerinis statybos institutas fins a 1990, la Vilniaus technikos universitetas fins a 1996 i la Vilnius Gedimino technikos universitetas des de 1996 (architektas/architektūros bakalauras/architektūros magistras); — títols de graduat, diplomats o llicenciat en arquitectura expedits pel LTSR Valstybinis dailės institutas fins a 1990 i per la Vilniaus dailės akademija des de 1990 (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras); — títols de diplomats o llicenciat en arquitectura concedits per la Kauno technologijos universitetas des de 1997 (architektūros bakalauras/architektūros magistras). Tots aquests títols han d'anar acompanyats del certificat expedit per la Comissió d'Autorització, pel qual es confereix el dret a exercir activitats en el sector de l'arquitectura (arquitecte autoritzat/Atestuotas architektas)	2006/2007
Magyarország	— Diploma «okleveles építész-mérnök» (títol de llicenciat en arquitectura) concedit per les universitats — Diploma «okleveles építész tervező művész» (títol de llicenciat en arquitectura i enginyeria civil) concedit per les universitats	2006/2007
Malta	— Perit: Lawrja ta' Perit concedit per la Università' ta' Malta, que habilita per al registre com a perit	2006/2007

País	Títol de formació	Curs acadèmic de referència
Nederland	— Certificat que acrediti la superació de l'examen de llicenciatura en arquitectura, expedit pels departaments d'arquitectura de les escoles tècniques superiors de Delft o Eindhoven (bouwkundig ingenieur) — Diplomes de les acadèmies d'arquitectura reconegudes per l'Estat (architect) — Diplomes expedits fins a 1971 pels antics centres d'ensenyament superior d'arquitectura (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO) — Diplomes expedits fins a 1970 pels antics centres d'ensenyament superior d'arquitectura (voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO) — Certificat que acrediti la superació d'un examen organitzat pel Consell d'Arquitectes del «Bond van Nederlandse Architecten» (Col·legi dels Arquitectes Holandesos, BNA) (architect) — Diploma de la «Stichting Instituut voor Architectuur» (Fundació «Institut d'Arquitectura») (IVA), expedit al final d'un curs organitzat per aquesta Fundació que s'estén durant un període mínim de quatre anys (architect), acompanyat d'un certificat de les autoritats competents que acrediti que l'interessat ha superat un examen dels seus títols i que inclogui l'avaluació dels projectes elaborats i realitzats pel candidat durant una pràctica efectiva, durant almenys sis anys, de les activitats previstes a l'article 44 de la present Directiva — Certificat de les autoritats competents que acrediti que, abans de la data del 5 d'agost de 1985, l'interessat ha estat admès a l'examen de «kandidaat in de bouwkunde» organitzat per la escola tècnica superior de Delft o d'Eindhoven i que, durant un període d'almenys cinc anys immediatament anteriors a l'esmentada data, ha exercit activitats d'arquitectura la naturalesa i importància dels quals garanteixen, segons els criteris acceptats en els Països Baixos, una competència suficient per a l'exercici d'aquestes activitats (architect) — Certificat de les autoritats competents expedit únicament a les persones que hagin assolit l'edat de 40 anys abans del 5 d'agost de 1985 i que acrediti que l'interessat, durant un període d'almenys cinc anys immediatament anterior a l'esmentada data, ha exercit activitats d'arquitecte la naturalesa i importància de les quals garanteixen, segons els criteris acceptats en els Països Baixos, una competència suficient per a l'exercici d'aquestes activitats (architect) — Els certificats a què es refereixen els guions setè i vuitè no necessiten ser reconeguts a partir de la data d'entrada en vigor de les disposicions legals i reglamentàries relatives a l'accés a les activitats d'arquitecte i el seu exercici amb el títol professional d'arquitecte en els Països Baixos, en la mesura que aquests certificats no confereixin, en virtut de les esmentades disposicions, accés a tals activitats amb l'esmentat títol professional	1987/1988
Österreich	— Diplomes expedits per les universitats tècniques de Viena i de Graz, així com per la universitat d'Innsbruck, Facultat d'Enginyeria Civil i Arquitectura, secció d'arquitectura (Architektur), enginyeria civil (Bauingenieurwesen Hochbau) i construcció (Wirtschaftingenieurwesen — Bauwesen) — Diplomes expedits per la universitat d'enginyeria rural, secció d'enginyeria civil i gestió d'aigües (Kulturtechnik und Wasserwirtschaft) — Diplomes expedits pel Centre Universitari d'Arts Aplicades de Viena, secció d'arquitectura — Diplomes expedits per l'Acadèmia de Belles Arts de Viena, secció d'arquitectura — Diplomes d'Enginyer (Ing.), expedits per les Escoles Tècniques Superiors o les Escoles Tècniques o les Escoles Tècniques de la Construcció, juntament amb la llicència de «Baumeister» que dona fe d'un mínim de sis anys d'experiència professional a Àustria i se sanciona amb un examen — Diplomes expedits pel Centre Universitari de Disseny Industrial de Linz, secció d'arquitectura — Certificats de capacitat per a l'exercici de la professió d'enginyer civil o per a consultors d'enginyeria en l'àmbit de la construcció (Hochbau, Bauwesen, Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen, Kulturtechnik und Wasserwirtschaft), d'acord amb la Llei de tècnics de construcció i obres públiques (Ziviltechnikergesetz, BGBl, núm. 156/1994)	1997/1998

País	Títol de formació	Curs acadèmic de referència
Polska	els títols expedits per les següents facultats d'Arquitectura: — Facultat d'Arquitectura de la Universitat Politècnica de Varsòvia (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); títol professional d'arquitecte: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architektka; magister inżynier architekt. (Des de 1945 fins a 1948, títol: inżynier architekt, magister nauk technicznych; des de 1951 fins a 1956, títol: inżynier architekt; des de 1954 fins a 1957, 2n cicle, títol: inżyniera magistra architektury; des de 1957 fins a 1959, títol: inżyniera magistra architektury; des de 1959 fins a 1964, títol: magistra inżyniera architektury; des de 1964 fins a 1982, títol: magistra inżyniera architektka; des de 1983 fins a 1990, títol: magister inżynier architekt; des de 1991, títol: magistra inżyniera architektka), — Facultat d'Arquitectura de la Universitat Politècnica de Cracòvia (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); títol professional d'arquitecte: magister inżynier architekt. (Des de 1945 fins a 1953, Facultat Politècnica d'Arquitectura de la Universitat de Mines i Metal·lúrgia — Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury); — Facultat d'Arquitectura de la Universitat Politècnica de Wrocław (Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury); títol professional d'arquitecte: inżynier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier architektury; magister inżynier architekt. (Des de 1949 fins a 1964, títol: inżynier architekt, magister nauk technicznych; des de 1951 fins a 1956, títol: magister inżynier architektury; des de 1964, títol: magister inżynier architekt); — Facultat d'Arquitectura de Gliwice de la Universitat Politècnica de Silèsia (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); títol professional d'arquitecte: inżynier architekt; magister inżynier architekt. (Des de 1945 fins a 1955, Facultat d'Enginyeria i Construcció — Wydział Inżynierjno-Budowlany, títol: inżynier architekt; des de 1961 fins a 1969, Facultat de Construcció Industrial i Enginyeria General — Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, títol: magister inżynier architekt; des de 1969 fins a 1976, Facultat d'Enginyeria Civil i Arquitectura — Wydział Budownictwa i Architektury, títol: magister inżynier architekt; des de 1977, Facultat d'Arquitectura — Wydział Architektury, títol: magister inżynier architekt i, des de 1995, inżynier architekt); — Facultat d'Arquitectura de la Universitat Politècnica de Poznań (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); títol professional d'arquitecte: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt. (Des de 1945 fins a 1955, Facultat d'Arquitectura de l'Escola d'Enginyeria — Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, títol: inżynier architektury; des de 1978, títol: magister inżynier architekt, i des de 1999 inżynier architekt); — Facultat d'Arquitectura de la Universitat Politècnica de Gdańsk (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); títol professional d'arquitecte: magister inżynier architekt. (Des de 1945 fins a 1969, Facultat d'Arquitectura — Wydział Architektury; des de 1969 fins a 1971, Facultat d'Enginyeria Civil i Arquitectura — Wydział Budownictwa i Architektury; des de 1971 fins a 1981, Institut d'Arquitectura i Urbanisme — Instytut Architektury i Urbanistyki; des de 1981, Facultat d'Arquitectura — Wydział Architektury); — Facultat d'Arquitectura de la Universitat Politècnica de Białystok (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); títol professional d'arquitecte: magister inżynier architekt. (Des de 1975 fins a 1989, Institut d'Arquitectura — Instytut Architektury); — Facultat d'Enginyeria Civil, Arquitectura i Enginyeria Ambiental de la Universitat Politècnica de Łódź (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); títol professional d'arquitecte: inżynier architekt; magister inżynier architekt. (Des de 1973 fins a 1993, Facultat d'Enginyeria Civil i Arquitectura — Wydział Budownictwa i Architektury i, des de 1992, Facultat d'Enginyeria Civil, Arquitectura i Enginyeria Ambiental — Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; títol: des de 1973 fins a 1978, inżynier architekt, des de 1978 magister inżynier architekt); — Facultat d'Enginyeria Civil i Arquitectura de la Universitat Politècnica de Szczecin (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); títol professional d'arquitecte: inżynier architekt; magister inżynier architekt. (Des de 1948 fins a 1954, Escola Superior d'Enginyeria, Facultat d'Arquitectura — Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, títol: inżynier architekt, des de 1970 magister inżynier architekt, i des de 1998 inżynier architekt). Tots els títols concedits per les facultats d'Arquitectura, juntament amb el certificat de col·legiació expedit per la corresponent cambra regional del Col·legi d'Arquitectes de Polònia pel qual es confereix el dret a exercir activitats en el sector de l'arquitectura a Polònia.	2006/2007
Portugal	— Diploma «diploma do curso especial de arquitectura» expedit per les escoles de Belles Arts de Lisboa i Porto — Diploma d'arquitecte «diploma de arquitecto» expedit per les escoles de Belles Arts de Lisboa i Porto — Diploma «diploma do curso de arquitectura» expedit per les escoles superiors de Belles Arts de Lisboa i Porto	1987/1988

País	Títol de formació	Curs acadèmic de referència
	— Diploma «diploma de licenciatura em arquitectura» expedit per l'escola superior de Belles Arts de Lisboa — Diploma «carta de curso de licenciatura em arquitectura» expedit per la universitat politècnica de Lisboa i per la universitat de Porto — Llicenciatura en enginyeria civil (licenciatura em engenharia civil) expedida per l'institut superior tècnic de la universitat politècnica de Lisboa — Llicenciatura en enginyeria civil (licenciatura em engenharia civil) expedida per la facultat d'enginyeria (de Engenharia) de la universitat de Porto — Llicenciatura en enginyeria civil (licenciatura em engenharia civil) expedida per la facultat de ciències i tecnologia de la universitat de Coimbra — Llicenciatura en enginyeria civil, producció (licenciatura em engenharia civil, produção) expedida per la universitat del Miño	
România	Universitatea de Arhitectură și Urbanism "Ion Mincu" București (Universitat d'Arquitectura i Urbanisme "Ion Mincu" Bucarest): — 1953-1966: Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București (Institut d'Arquitectura "Ion Mincu" Bucarest), Arhitect (Arquitec); — 1967-1974: Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București (Institut d'Arquitectura "Ion Mincu" Bucarest), Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură (títol d'arquitecte, especialitat d'Arquitectura); — 1975-1977: Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură (Institut d'Arquitectura "Ion Mincu" Bucarest, Facultat d'Arquitectura), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură (títol d'arquitecte, especialitat en Arquitectura); — 1978-1991: Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură i Sistematizés (Institut d'Arquitectura "Ion Mincu" Bucarest, Facultat d'Arquitectura i Sistematizació), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură i Sistematizés (títol d'arquitecte, especialitat en Arquitectura i Sistematizació); — 1992-1993: Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură i Urbanism (Institut d'Arquitectura "Ion Mincu" Bucarest, Facultat d'Arquitectura i Urbanisme), Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură i Urbanism (títol d'arquitecte, especialitat d'Arquitectura i Urbanisme); — 1994-1997: Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură i Urbanism (Institut d'Arquitectura "Ion Mincu" Bucarest, Facultat d'Arquitectura i Urbanisme), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (títol de Licență, àmbit d'Arquitectura, especialitat d'Arquitectura); — 1998-1999: Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură (Institut d'Arquitectura "Ion Mincu" Bucarest, Facultat d'Arquitectura), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (títol de Licență, àmbit d'Arquitectura, especialitat d'Arquitectura); — Des de 2000: Universitatea de Arhitectură i Urbanism "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură (Universitat d'Arquitectura i Urbanisme "Ion Mincu" — Bucarest, Facultat d'Arquitectura), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (títol d'Arquitecte, àmbit d'Arquitectura, especialitat d'Arquitectura). Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca (Universitat Tècnica Cluj-Napoca): — 1990-1992: Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Institut Politècnic Cluj-Napoca, Facultat d'Enginyeria Civil), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (títol d'arquitecte, àmbit d'Arquitectura, especialitat d'Arquitectura); — 1993-1994: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Universitat Tècnica Cluj-Napoca, Facultat d'Enginyeria Civil), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (títol d'arquitecte, àmbit d'Arquitectura, especialitat d'Arquitectura); — 1994-1997: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Universitat Tècnica Cluj-Napoca, Facultat d'Enginyeria Civil), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (títol de Licență, àmbit d'Arquitectura, especialitat d'Arquitectura); — 1998-1999: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură i Urbanism (Universitat Tècnica Cluj-Napoca, Facultat d'Arquitectura i Urbanisme), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (títol de Licență, àmbit d'Arquitectura, especialitat d'Arquitectura); — Des de 2000: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură i Urbanism (Universitat Tècnica Cluj-Napoca, Facultat d'Arquitectura i Urbanisme), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (títol d'arquitecte, àmbit d'Arquitectura, especialitat d'Arquitectura). Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași ("Gh. Asachi" Universitat Tècnica Iași): — 1993: Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași, Facultatea de Construcții i Arhitectură (Universitat Tècnica "Gh. Asachi" Iași, Facultat d'Enginyeria Civil i Arquitectura), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (títol d'arquitecte, àmbit d'Arquitectura, especialitat d'Arquitectura); — 1994-1999: Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași, Facultatea de Construcții i Arhitectură (Universitat Tècnica "Gh. Asachi" Iași, Facultat d'Enginyeria Civil i Arquitectura), Diplomă de	2009/2010

País	Títol de formació	Curs acadèmic de referència
	Licentia, perfilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Títol de Licență, àmbit d'Arquitectura, especialitat d'Arquitectura); — 2000-2003: Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Universitat Tècnica "Gh. Asachi" Iași, Facultat d'Enginyeria Civil i Arquitectura), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (títol d'arquitecte, àmbit d'Arquitectura, especialitat d'Arquitectura); — Des de 2004: Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Universitat Tècnica "Gh. Asachi" Iași, Facultat d'Arquitectura), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (títol d'arquitecte, àmbit d'Arquitectura, especialitat d'Arquitectura). Universitatea Politehnica din Timișoara (Universitat Politècnica de Timișoara): — 1993-1995: Universitatea Tehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții (Universitat Tècnica de Timișoara, Facultat d'Enginyeria Civil), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură i urbanism, specializarea Arhitectură generală (títol d'arquitecte, àmbit d'Arquitectura i Urbanisme, especialitat d'Arquitectura General); — 1995-1998: Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții (Universitat Politècnica de Timișoara, Facultat d'Enginyeria Civil), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Títol de Licență, àmbit d'Arquitectura, especialitat d'Arquitectura); — 1998-1999: Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții i Arhitectură (Universitat Politècnica de Timișoara, Facultat d'Enginyeria Civil i Arquitectura), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (títol de Licență, àmbit d'Arquitectura, especialitat d'Arquitectura); — Des de 2000: Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții i Arhitectură (Universitat Politècnica de Timișoara, Facultat d'Enginyeria Civil i Arquitectura), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (títol d'arquitecte, àmbit d'Arquitectura, especialitat d'Arquitectura). Universitatea din Oradea (Universitat d'Oradea): — 2002: Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecția Mediului (Universitat d'Oradea, Facultat de Protecció del Medi Ambient), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (títol d'arquitecte, àmbit d'Arquitectura, especialitat d'Arquitectura); — Des de 2003: Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură i Construcții (Facultat d'Arquitectura i Enginyeria Civil), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (títol d'arquitecte, àmbit d'Arquitectura, especialitat d'Arquitectura). Universitatea Spiru Haret București (Universitat Spiru Haret de Bucarest): — Des de 2002: Universitatea Spiru Haret București, Facultatea de Arhitectură (Universitat Spiru Haret de Bucarest, Facultat d'Arquitectura), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (títol d'arquitecte, àmbit d'Arquitectura, especialitat d'Arquitectura).	
Slovenija	— «univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture» (títol universitari d'arquitecte) expedit per la Facultat d'Arquitectura, juntament amb un certificat amb validesa legal expedit per l'autoritat competent en el sector de l'arquitectura pel qual es confereix el dret a exercir activitats en l'esmentat sector — títol universitari de «univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka» expedit per les facultats tècniques, juntament amb un certificat amb validesa legal expedit per l'autoritat competent en el sector de l'arquitectura pel qual es confereix el dret a exercir activitats en l'esmentat sector	2006/2007

País	Títol de formació	Curs acadèmic de referència
Slovensko	— títol en arquitectura i edificació («architektúra a pozemné staviteľstvo») concedit per la Universitat Tècnica Eslovaca (Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava entre 1950 i 1952 (titulació: enginyer); — títol en arquitectura («architektúra») concedit per la Facultat d'Arquitectura i Edificació de la Universitat Tècnica Eslovaca (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava entre 1952 i 1960 (titulació: enginyer arquitecte); — títol en edificació («pozemné staviteľstvo») concedit per la Facultat d'Arquitectura i Edificació de la Universitat Tècnica Eslovaca (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava entre 1952 i 1960 (titulació: enginyer); — títol en arquitectura («architektúra») concedit per la Facultat d'Enginyeria Civil de la Universitat Tècnica Eslovaca (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava entre 1961 i 1976 (titulació: enginyer arquitecte); — títol en edificació («pozemné stavby») concedit per la Facultat d'Enginyeria Civil de la Universitat Tècnica Eslovaca (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava entre 1961 i 1976 (titulació: enginyer); — títol en arquitectura («architektúra») concedit per la Facultat d'Arquitectura de la Universitat Tècnica Eslovaca (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava des de 1977 (titulació: enginyer arquitecte); — títol en urbanisme («urbanizmus») concedit per la Facultat d'Arquitectura de la Universitat Tècnica Eslovaca (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava des de 1977 (títol: enginyer arquitecte); — títol en edificació («pozemné stavby») concedit per la Facultat d'Enginyeria Civil de la Universitat Tècnica Eslovaca (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) de Bratislava entre 1977 i 1997 (titulació: enginyer); — títol en arquitectura i edificació («architektúra a pozemné stavby») concedit per la Facultat de Enginyeria Civil de la Universitat Tècnica Eslovaca (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) de Bratislava des de 1998 (titulació: enginyer); — títol en edificació — especialitat d'arquitectura («pozemné stavby — špecializácia: architektúra») concedit per la Facultat d'Enginyeria Civil de la Universitat Tècnica Eslovaca (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) de Bratislava entre 2000 i 2001 (titulació: enginyer); — títol en edificació i arquitectura («pozemné stavby a architektúra») concedit per la Facultat d'Enginyeria Civil de la Universitat Tècnica Eslovaca (Stavebná fakulta — Slovenská technická univerzita) de Bratislava des de 2001 (titulació: enginyer); — títol en arquitectura («architektúra») concedit per l'Escola de Belles Arts i Disseny (Vysoká škola výtvarných umení) de Bratislava des de 1969 (titulació: Akad. arch. fins a 1990; Mgr. entre 1990 i 1992; Mgr. arch. entre 1992 i 1996; Mgr. art. des de 1997); — títol en edificació («pozemné staviteľstvo») concedit per la Facultat d'Enginyeria Civil de la Universitat Tècnica (Stavebná fakulta, Technická univerzita) de Košice entre 1981 i 1991 (titulació: enginyer). Tots aquests títols han d'anar acompanyats de: — un certificat d'autorització expedit pel Col·legi Eslovac d'Arquitectes (Slovenská komora architektov) de Bratislava, sense indicació específica de la branca o en la branca d'edificació («pozemné stavby») o d'ordenació territorial («územné plánovanie»); — un certificat d'autorització expedit pel Col·legi Eslovac d'Enginyers Civils (Slovenská komora stavebných inžinierov) de Bratislava, en la branca d'edificació («pozemné stavby»).	2006/2007
Suomi/Finland	— Diplomes expedits pels departaments d'arquitectura de les universitats politècniques i de la universitat d'Oulu (arkkitehti/arkitekt) — Diplomes expedits pels instituts de tecnologia (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt)	1997/1998
Sverige	— Diplomes expedits per la Facultat d'Arquitectura del Real Institut de Tecnologia, de l'Institut Chalmers de Tecnologia i de l'Institut de Tecnologia de la Universitat de Lund (arkitekt, llicenciat en Arquitectura) — Certificats d'afiliació a la Svenska Arkitekters Riksförbund (SAR) si els interessats han rebut la seva formació en un dels estats destinataris de la present Directiva	1997/1998

País	Títol de formació	Curs acadèmic de referència
United Kingdom	— Títols conferits després de la superació d'exàmens en: — el Royal Institute of British Architects — les escoles d'arquitectura de les universitats, col·legis politècnics superiors, col·legis, acadèmies (col·legis privats), col·legis de tecnologia i de belles arts que estiguessin reconeguts el 10 de juny de 1985 per l'Architects Registration Council del Regne Unit per a la seva inscripció en el registre de la professió (Architect) — Certificat que acrediti que el seu titular té un dret adquirit al manteniment del seu títol professional d'arquitecte en virtut de la secció 6 (1)a, 6 (1)b o 6 (1)d de l'Architects Registration Act de 1931 (Architect) — Certificat que acrediti que el seu titular té un dret adquirit al manteniment del seu títol professional d'arquitectura en virtut de la secció 2 de l'Architects Registration Act de 1938 (Architect)	1987/1988

ANNEX VII

Documents i certificats exigibles d'acord amb l'article 67*1. Documents*

- a) Prova de la nacionalitat de l'interessat.
- b) Còpia dels certificats de competència o del títol de formació que doni accés a la professió de què es tracti, així com, arribat el cas, un certificat de l'experiència professional de l'interessat.

Les autoritats competents espanyoles poden invitar el sol·licitant que faciliti informació sobre la seva formació en la mesura necessària per determinar la possible existència de diferències substancials respecte a la formació nacional exigida, com les esmentades a l'article 22.4. En cas que al sol·licitant li resulti impossible facilitar l'esmentada informació, l'autoritat competent espanyola s'ha de dirigir al punt de contacte, a l'autoritat competent o a qualsevol altre organisme pertinent de l'Estat membre d'origen.

- c) En els casos previstos a l'article 26, un certificat que acrediti el tipus i la durada de l'activitat, expedit per l'autoritat o l'organisme competent de l'Estat membre d'origen o de l'Estat membre de procedència de l'estranger.
- d) Quan l'accés a una professió regulada està condicionat a la presentació de proves relatives a l'honorabilitat, la moralitat o l'absència de fallida, o de suspensió o prohibició de l'exercici de l'esmentada professió en cas de falta professional greu o d'infracció penal, l'autoritat competent espanyola ha d'acceptar, com a prova suficient per als nacionals dels estats membres que vulguin exercir l'esmentada professió en el seu territori, la presentació de documents expedits per autoritats competents de l'Estat membre d'origen o de l'Estat membre de procedència de l'estranger que demostrin el compliment d'aquests requisits. Aquestes últimes autoritats han de remetre els documents exigits en el termini de dos mesos.

Quan els documents previstos al primer paràgraf no puguin ser expedits per les autoritats competents de l'Estat membre d'origen o de l'Estat membre de procedència de l'estranger, s'han de substituir per una declaració jurada —o, en els estats membres en els quals no existeixi tal tipus de declaració, per una declaració solemne— que l'interessat ha d'efectuar davant una autoritat judicial o administrativa competent o, donat el cas, davant de notari o davant un organisme professional qualificat de l'Estat membre d'origen, que mitjançant un certificat donarà fe de l'esmentat jurament o declaració solemne.

- e) Quan s'exigeixi a Espanya, per a l'accés a una professió regulada, la presentació d'un document relatiu a la salut física o psíquica del sol·licitant, l'autoritat competent espanyola ha d'acceptar com a prova satisfactòria sobre això la presentació del document que s'exigeixi a l'Estat membre d'origen. Quan l'Estat membre d'origen no exigeixi documents d'aquest tipus, l'autoritat competent espanyola ha d'acceptar un certificat expedit per una autoritat competent d'aquest Estat. En aquest cas, les autoritats competents de l'Estat membre d'origen han de remetre el document exigint en el termini de dos mesos.

- f) Quan s'exigeixi a Espanya, per a l'accés a una professió regulada:

- una prova de la solvència del sol·licitant,
- la prova que demostrï que el sol·licitant està assegurat contra els riscos pecuniaris de la seva responsabilitat professional d'acord amb les normes legals i reglamentàries vigents a l'Estat membre d'acollida quant a les condicions i l'abast de la cobertura,

l'autoritat competent espanyola ha d'acceptar com a prova satisfactòria un certificat expedit amb aquesta finalitat per bancs i empreses asseguradores d'un altre Estat membre.

2. Certificats

Per facilitar l'aplicació del títol III, capítol III, del present Reial decret, en cas de dubte justificat, les autoritats competents espanyoles poden exigir que els sol·licitants que compleixin les condicions de formació exigides presentin, juntament amb el seu títol de formació, un certificat de les autoritats competents de l'Estat membre d'origen que acrediti que el títol de formació és el que està previst per la Directiva 2005/36/CE.

ANNEX VIII

Relació de professions i activitats als efectes de l'aplicació del sistema de reconeixement de qualificacions regulat en aquest Reial decret

1. Relació alfabètica de professions i activitats agrupades d'acord amb el nivell de formació exigida a Espanya per accedir a cada professió o activitat, en relació amb els nivells descrits a l'article 19.

Nivell de formació descrit a l'article 19.5
Advocat
Actuari d'assegurances
Agent de la propietat industrial
Arquitecte
Auditor de comptes
(Disposició transitòria segona)
Biòleg
Biòleg especialista en alguna especialitat de ciències de la salut (1)
Bioquímic especialista en alguna especialitat de ciències de la salut (1)
Dentista
Economista
Infermera especialista (1)
Enòleg
Especialista en radiofísica hospitalària
Farmacèutic
Farmacèutic especialista (1)
Físic
Geòleg
Gestor administratiu
Enginyer aeronàutic
Enginyer agrònom
Enginyer d'armament i material
Enginyer d'armes navals
Enginyer de camins, canals i ports
Enginyer de construcció i electricitat
Enginyer de mines
Enginyer forestal
Enginyer de telecomunicació
Enginyer industrial
Enginyer naval i oceànic
Llevadora
Metge
Metge especialista (1)
Procurador
Professor d'educació secundària obligatòria i batxillerat
Professor d'ensenyaments artístics
Professor d'ensenyaments d'idiomes
Professor d'ensenyaments esportives
Professor de formació professional
Professor d'universitat
Psicòleg
Psicòleg especialista en psicologia clínica
Químic
Químic especialista en alguna especialitat de ciències de la salut (1)
Veterinari

(1) Les especialitats en ciències de la salut són les que determina la normativa espanyola vigent sobre la matèria.

Nivell de formació descrit a l'article 19.4
Agent i comissionista de duanes
Arquitecte tècnic
Decorador
Dietista/Nutricionista
Diplomat en ciències empresarials i professor mercantil
Diplomat en treball social
Infermera responsable de cures generals
Fisioterapeuta
Graduat social, graduat social diplomat o diplomat en relacions laborals
Habilitat de classes passives
Enginyer tècnic aeronàutic, en la corresponent especialitat (2)
Enginyer tècnic agrícola, en la corresponent especialitat (2)
Enginyer tècnic de mines, en la corresponent especialitat (2)
Enginyer tècnic d'obres públiques, en la corresponent especialitat (2)
Enginyer tècnic de telecomunicació, en la corresponent especialitat (2)
Enginyer tècnic en topografia
Enginyer tècnic forestal, en la corresponent especialitat (2)
Enginyer tècnic industrial, en la corresponent especialitat (2)
Enginyer tècnic naval, en la corresponent especialitat (2)
Intèrpret jurat
Logopeda
Mestre d'educació infantil
Mestre d'educació primària
Óptic optometrista
Podòleg
Tècnic d'empreses i activitats turístiques
Tècnic de prevenció (nivell superior)
Terapeuta ocupacional

(2) Les especialitats de les diferents branques d'enginyeria tècnica són les que determina la normativa espanyola vigent sobre la matèria.

Nivell de formació descrit a l'article 19.3
Capità de pesca
Delineant
Detectiu privat
Guia de turisme
Mecànic major naval (sector pesca)
Altres personal per a l'atenció en el primer cicle d'educació infantil
Patró d'altura (sector pesca)
Perit mercantil
Tècnic especialista en vitivinicultura
Tècnic superior en anatomia patològica i citologia
Tècnic superior en audiopròtesis
Tècnic superior en dietètica
Tècnic superior en documentació sanitària
Tècnic superior en higiene bucodental
Tècnic superior en imatge per al diagnòstic
Tècnic superior en laboratori de diagnòstic clínic
Tècnic superior en ortoprotèsica
Tècnic superior en prevenció de riscos professionals (nivell intermedi)
Tècnic superior en pròtesis dentals
Tècnic superior en radioteràpia
Tècnic superior en salut ambiental
Tripulant de cabina de passatgers

Nivell de formació descrit a l'article 19.2
Agència de transport
Emmagatzemista-distribuïdor
Director d'escoles particulars de conductors
Director de seguretat
Guarda particular del camp
Guarda particular del camp: especialitat guarda de caça
Guarda particular del camp: especialitat guardapesca marítim
Instal·lador d'aparells a pressió
Instal·lador de calefacció i climatització
Instal·lador de lampisteria
Instal·lador de gas
Instal·lador de sistemes de baixa tensió
Instal·lador frigorífic
Instal·lador-muntador electricista
Cap de seguretat
Mecànic naval (sector pesca)
Patró de litoral (sector pesca)
Professor de formació viària
Tècnic en cures auxiliars d'infermeria
Tècnic en elaboració de vins
Tècnic en farmàcia
Transitari
Vigilant de seguretat
Vigilant de seguretat: escorta privat
Vigilant de seguretat: vigilat d'explosius

Nivell de formació descrit a l'article 19.1
Agent comercial
Artiller barrinador
Bus
Competència de mariner
Patró costaner polivalent
Patró local de pesca

2. Relació de professions i activitats relacionades amb la salut o seguretat pública i que no es beneficien del reconeixement automàtic regulat en el capítol III del títol III, als efectes de l'aplicació dels articles 13.3.e), 14.3 i 15.

Sector salut:

- Biòleg especialista en alguna especialitat de ciències de la salut
- Bioquímic especialista en alguna especialitat de ciències de la salut
- Infermera especialista
- Especialista en radiofísica hospitalària
- Farmacèutic especialista
- Fisioterapeuta
- Logopeda
- Nutricionista/Dietista
- Òptic optometrista
- Podòleg
- Psicòleg especialista en psicologia clínica
- Químic especialista en alguna especialitat de ciències de la salut
- Tècnic en cures auxiliars d'infermeria
- Tècnic en farmàcia
- Tècnic superior en anatomia patològica i citologia
- Tècnic superior en audiopròtesis
- Tècnic superior en dietètica
- Tècnic superior en documentació sanitària
- Tècnic superior en higiene bucodental
- Tècnic superior en pròtesis dentals
- Tècnic superior en radioteràpia

- Tècnic superior en salut ambiental
- Terapeuta ocupacional

Sector seguretat:

- Detectiu privat
- Director de seguretat
- Guarda particular del camp
- Guarda particular del camp: especialitat guarda de caça
- Guarda particular del camp: especialitat guardapesca marítim
- Cap de seguretat
- Vigilant de seguretat
- Vigilant de seguretat: escorta privat
- Vigilant de seguretat: vigilat d'explosius

ANNEX IX

Relació de professions per a l'exercici de les quals s'exigeix un coneixement precís del dret nacional

Relació de professions l'exercici de les quals exigeix un coneixement precís del dret positiu espanyol, i en les quals en l'exercici de les seves activitats és un element essencial i constant emetre dictàmens, consells o assistència sobre el dret positiu espanyol, als efectes del que disposa l'article 22.3.

- Advocat
- Actuari d'assegurances
- Agent de la propietat industrial
- Auditor de comptes
- Detectiu privat
- Gestor administratiu
- Graduat social, graduat social diplomad o diplomad en relacions laborals
- Habilitat de classes passives
- Procurador

ANNEX X

Autoritats competents espanyoles

1. Relació d'autoritats espanyoles competents per al reconeixement de les qualificacions professionals obtingudes en altres estats membres de la Unió Europea, per a l'exercici de les corresponents professions i activitats a Espanya, així com per regular el període de pràctiques o la prova d'aptitud, quan no coincideixi amb l'anterior.

Professió regulada	Autoritat competent per al reconeixement	Autoritat competent per regular el període de pràctiques o la prova d'aptitud (només quan no coincideixi amb la competent per al reconeixement)
• Intèrpret jurat	Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació	
• Advocat	Ministeri de Justícia	
• Procurador		
• Enginyer d'armament i material	Ministeri de Defensa	
• Enginyer d'armes navals		
• Enginyer de construcció i electricitat		
• Actuari d'assegurances	Ministeri d'Economia i Hisenda	
• Agent i comissionista de duanes		
• Auditor de comptes		
• Economista		
• Habilitat de classes passives		
• Detectiu privat	Ministeri de l'Interior	
• Director d'escoles particulars de conductors		
• Director de seguretat		
• Guarda particular del camp		
• Guarda particular del camp: especialitat guarda de caça		
• Guarda particular del camp: especialitat guardapesca marítim		
• Cap de seguretat		
• Professor de formació viària		
• Vigilant de seguretat		
• Vigilant de seguretat: escorta privat		
• Vigilant de seguretat: vigilant d'explosius		
• Enginyer aeronàutic	Ministeri de Foment	
• Enginyer de camins, canals i ports		
• Enginyer tècnic aeronàutic, en la corresponent especialitat		
• Enginyer tècnic d'obres públiques, en la corresponent especialitat		
• Enginyer tècnic en topografia		
• Tripulant de cabina de passatgers		
• Agència de transport	Ministeri de Foment o, si s'escau, l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma on se sol·licita el reconeixement	Ministeri de Foment
• Emmagatzemista-distribuïdor		
• Transitari		
• Diplomata en treball social	Ministeri d'Educació, Política Social i Esport	
• Mestre d'educació infantil		
• Mestre d'educació primària		
• Professor d'educació secundària obligatòria i batxillerat		
• Professor de formació professional		
• Professor d'ensenyaments artístics		
• Professor d'ensenyaments d'idiomes		
• Professor d'ensenyaments esportius		
• Altre personal per a l'atenció en el primer cicle d'educació infantil	Administració educativa competent (Ministeri d'Educació, Política Social i Esport, o òrgan corresponent de la Comunitat Autònoma)	Ministeri d'Educació, Política Social i Esport
• Graduat social, graduat social diplomata o diplomata en relacions laborals	Ministeri de Treball i Immigració	
• Tècnic en prevenció (nivell superior)	Òrgan competent de la Comunitat Autònoma on se sol·licita el reconeixement	Ministeri de Treball i Immigració
• Tècnic superior en prevenció de riscos professionals (nivell intermedi)		

Professió regulada	Autoritat competent per al reconeixement	Autoritat competent per regular el període de pràctiques o la prova d'aptitud (només quan no coincideixi amb la competent per al reconeixement)
• Agent comercial • Agent de la propietat industrial • Artiller – Barrinador • Diplomat en ciències empresarials i professor mercantil • Físic • Enginyer industrial • Enginyer de mines • Enginyer naval i oceànic • Enginyer de telecomunicació • Enginyer tècnic industrial, en la corresponent especialitat • Enginyer tècnic de mines, en la corresponent especialitat • Enginyer tècnic naval, en la corresponent especialitat • Enginyer tècnic de telecomunicació, en la corresponent especialitat • Perit mercantil • Químic • Tècnic d'empreses i activitats turístiques	Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç	
• Instal·lador d'aparells a pressió • Instal·lador de baixa tensió • Instal·lador de calefacció i climatització • Instal·lador de lampisteria • Instal·lador de gas • Instal·lador frigorífic • Instal·lador-muntador electricista	Òrgan competent de la Comunitat Autònoma on se sol·liciti el reconeixement	Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç
• Guia de turisme	Òrgan competent de la Comunitat Autònoma on se sol·liciti el reconeixement	Òrgans competents de les comunitats autònomes
• Enòleg • Geòleg • Enginyer agrònom • Enginyer forestal • Enginyer tècnic agrícola, en la corresponent especialitat • Enginyer tècnic forestal, en la corresponent especialitat	Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí	
• Capità de pesca • Competència de mariner • Mecànic major naval (sector pesca) • Mecànic naval (sector pesca) • Patró costaner polivalent • Patró d'altura (sector pesca) • Patró de litoral (sector pesca) • Patró local de pesca • Tècnic en elaboració de vins • Tècnic especialista en vitivinicultura	Òrgan competent de la Comunitat Autònoma on se sol·liciti el reconeixement	Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí
• Bus	Òrgan competent de la Comunitat Autònoma on se sol·liciti el reconeixement	Òrgans competents de les comunitats autònomes
• Gestor administratiu	Ministeri d'Administracions Públiques o, si s'escau, l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma on se sol·liciti el reconeixement	Ministeri d'Administracions Públiques

Professió regulada	Autoritat competent per al reconeixement	Autoritat competent per regular el període de pràctiques o la prova d'aptitud (només quan no coincideixi amb la competent per al reconeixement)
• Biòleg especialista en alguna especialitat de ciències de la salut • Bioquímic especialista en alguna especialitat de ciències de la salut • Dentista • Infermera responsable de cures generals • Infermera especialista • Especialista en radiofísica hospitalària • Farmacèutic • Farmacèutic especialista • Fisioterapeuta • Logopeda • Llevadora • Metge • Metge especialista • Nutricionista/Dietista • Òptic optometrista • Podòleg • Psicòleg especialista en psicologia clínica • Químic especialista en alguna especialitat de ciències de la salut • Terapeuta ocupacional • Veterinari	Ministeri de Sanitat i Consum	
• Tècnic en cures auxiliars d'infermeria • Tècnic en farmàcia • Tècnic superior en anatomia patològica i citologia • Tècnic superior en audiopròtesis • Tècnic superior en dietètica • Tècnic superior en documentació sanitària • Tècnic superior en higiene bucodental • Tècnic superior en imatge per al diagnòstic • Tècnic superior en laboratori de diagnòstic clínic • Tècnic superior en ortesis i pròtesis • Tècnic superior en pròtesis dentals • Tècnic superior en radioteràpia • Tècnic superior en salut ambiental	Òrgan competent de la Comunitat Autònoma on se sol·liciti el reconeixement	Ministeri de Sanitat i Consum
• Arquitecte • Arquitecte tècnic	Ministeri d'Habitatge	
• Decorador • Delineant	Òrgan competent de la Comunitat Autònoma on se sol·liciti el reconeixement	Ministeri d'Habitatge
• Biòleg • Professor d'universitat • Psicòleg	Ministeri de Ciència i Innovació	

2. La competència per a l'acreditació de títols oficials espanyols, per al seu reconeixement en un altre Estat membre a l'empara de la Directiva 2005/36/CE correspon:

a) Al Ministeri de Ciència i Innovació, quan es tracti de títols que habilitin per a l'exercici de professions el nivell de formació de les quals sigui el que defineixen els apartats 4 i 5 de l'article 19, segons s'especifica per a cada professió en l'annex VIII.

Per a les professions a què es refereix el capítol III del títol III, quan es requereixi a més l'acreditació d'un període determinat d'exercici efectiu i legal de la professió, l'acreditació s'ha d'expedir sobre la base de les certificacions emeses per les autoritats següents: en el cas dels qui han exercit lliurement la professió o treballat per compte d'altri en el sector privat, l'organització col·legial corresponent; en el cas dels qui han exercit al sector públic, el Registre Central de Personal del Ministeri d'Administracions Públiques, els serveis competents del Ministeri de Sanitat i Consum per a les professions sanitàries, o els òrgans competents de la Comunitat Autònoma o corporació local de què es tracti.

b) A l'autoritat competent per al reconeixement de l'esmentada professió, d'acord amb l'apartat anterior del present annex, en els altres casos.

ANNEX XI

Model de declaració prèvia en cas de desplaçament del prestador de serveis (article 13)

1. La present declaració es refereix a:

- ☐ La primera prestació de serveis a Espanya (si us plau, completeu les seccions 2 a 6)
- ☐ Una renovació anual de la declaració¹ (si us plau, completeu les seccions 2 a 5 i 7)

2. Dades personals del declarant:

2.1. Nom(s) i cognom(s)

2.2. Nacionalitat(s):

☐ AT	☐ BE	☐ CY	☐ CZ	☐ DE	☐ DK	☐ EE	☐ EL	☐ ES	☐ FI
☐ FR	☐ HU	☐ IE	☐ IT	☐ LT	☐ LV	☐ LU	☐ MT	☐ NL	☐ PL
☐ PT	☐ SI	☐ SK	☐ ES	☐ UK	☐ BG	☐ RO	☐ IS	☐ LI	☐ NO

Altres(s)

2.3. Número de passaport o document d'identitat:

País

País

2.4. Gènere: ☐ Home ☐ Dona2.5. Data de naixement (dd/mm/aaaa):

2.6. Lloc de naixement: Localitat:

☐ AT	☐ BE	☐ CY	☐ CZ	☐ DE	☐ DK	☐ EE	☐ EL	☐ ES	☐ FI
☐ FR	☐ HU	☐ IE	☐ IT	☐ LT	☐ LV	☐ LU	☐ MT	☐ NL	☐ PL
☐ PT	☐ SI	☐ SK	☐ ES	☐ UK	☐ BG	☐ RO	☐ IS	☐ LI	☐ NO

Un altre:

2.7. Dades de contacte a l'Estat membre d'establiment (obligatori):

Adreça:

Telèfon (amb prefixos):

Fax (amb prefixos):

Correu electrònic:

2.8. Dades de contacte a Espanya (opcional):

Adreça:

Telèfon (amb prefixos):

Fax (amb prefixos):

Correu electrònic:

¹

Si us plau, adjunteu una còpia de la declaració prèvia i de la primera declaració efectuada.

3. Profesió a què es refereix la declaració:

3.1. Profesió exercida² a l'Estat membre d'establiment:³

.....

.....

.....

Profesió que es pretén exercir a Espanya:

.....

4. Establiment legal en un o diversos estats membres:

Als efectes de la present declaració, "establiment legal" es refereix a l'exercici de la professió amb subjecció a les normes relatives a qualificacions professionals, incloent-hi les corresponents condicions de formació, i a totes les normes específiques sobre exercici de la professió. L'establiment legal exclou qualsevol prohibició, fins i tot temporal, per exercir la professió. Per als posseïdors de qualificacions obtingudes en un tercer país, l'establiment legal que pot permetre la provisió de serveis ha d'incloure una experiència professional d'almenys tres anys en el territori de l'Estat membre que ha reconegut les qualificacions d'acord amb la seva legislació interna i certificada per ell (article 3.3 de la Directiva 2005/36/CE).

4.1. Esteu establert legalment en un Estat membre per a l'exercici de la professió indicada en el punt 3.1⁴?☐ Sí☐ NoEn cas afirmatiu, en quin Estat membre esteu establert legalment⁵?☐ AT☐ BE☐ CY☐ CZ☐ DE☐ DK☐ EE☐ EL☐ ES☐ FI☐ FR☐ HU☐ IE☐ IT☐ LT☐ LV☐ LU☐ MT☐ NL☐ PL☐ PT☐ SI☐ SK☐ ES☐ UK☐ BG☐ RO☐ IS☐ LI☐ NO

Si no, expliqueu les circumstàncies:

4.2. Està regulada aquesta professió a l'Estat membre d'establiment⁶?☐ Sí☐ No

Si està regulada, aneu directament a la pregunta 4.4.

Comentaris (si s'escau):

² Si us plau, indiqueu el nom de la professió en l'idioma de l'Estat membre d'establiment i en idioma espanyol o, si no, en anglès, francès o alemany.

³ Si esteu establert en més d'un Estat membre, si us plau faciliteu la informació sobre cadascun d'aquests.

⁴ Si esteu establert en més d'un Estat membre, si us plau faciliteu la informació sobre cadascun d'aquests.

⁵ Si esteu establert en més d'un Estat membre, si us plau faciliteu la informació sobre cadascun d'aquests.

⁶ Si esteu establert en més d'un Estat membre, si us plau faciliteu la informació sobre cadascun d'aquests.

- 4.3. Si la professió esmentada en el punt 3.1 no està regulada a l'Estat membre d'establiment, i no ha seguit una educació i formació regulada dirigida a l'exercici de la professió esmentada en el punt 3.1⁷, ¿heu adquirit una experiència professional, en l'esmentada professió, d'almenys dos anys en el curs dels deu anys anteriors en el territori de l'esmentat Estat membre?

☐ Sí ☐ No

Comentaris (si s'escau):

- 4.4. Pertanyeu a alguna associació professional o corporació equivalent?⁸

☐ Sí ☐ No

Si la resposta és afirmativa, si us plau indiqueu a quina, incloent-hi les dades de contacte rellevants i el seu número de registre.

.....

.....

.....

Esteu subjecte a autorització o supervisió per una autoritat administrativa competent?⁹

☐ Sí ☐ No

Si la resposta és afirmativa, si us plau indiqueu a quina, incloent-hi les dades de contacte rellevants.

.....

.....

.....

5. Assegurança professional

- 5.1. Teniu cobertura mitjançant una assegurança o altres mitjans de protecció personal o col·lectiva respecte a la responsabilitat professional resultat de l'exercici de la professió esmentada en el punt 3.1¹⁰?

☐ Sí ☐ No

Si la resposta és afirmativa, si us plau proporcioneu els detalls de la cobertura:

Nom de la companyia asseguradora:

Número de pòlissa:

Comentaris (si s'escau):

⁷ Si esteu establert en més d'un Estat membre, si us plau faciliteu la informació sobre cadascun d'aquests.

⁸ Si esteu establert en més d'un Estat membre, si us plau faciliteu la informació sobre cadascun d'aquests.

⁹ Si esteu establert en més d'un Estat membre, si us plau faciliteu la informació sobre cadascun d'aquests.

¹⁰ Si esteu establert en més d'un Estat membre, si us plau faciliteu la informació sobre cadascun d'aquests.

6. Documents adjunts a aquesta declaració¹¹

6.1. Assenyaleu els documents que acompanyen aquesta declaració:

- ☐ Acreditació de nacionalitat
- ☐ Acreditació de l'establiment legal
- ☐ Acreditació de qualificacions professionals
- ☐ Acreditació d'una experiència professional mínima de dos anys en els deu anteriors¹²
- ☐ Acreditació d'absència de condemna penal¹³

7. Informació per a la renovació¹⁴

7.1. Períodes durant els quals heu prestat serveis a Espanya (dd/mm/aaaa):

De □□/□□/□□□□ a □□/□□/□□□□

De □□/□□/□□□□ a □□/□□/□□□□

De □□/□□/□□□□ a □□/□□/□□□□

De □□/□□/□□□□ a □□/□□/□□□□

De □□/□□/□□□□ a □□/□□/□□□□

Comentaris (si s'escau):

7.2. Si us plau, indiqueu les activitats professionals dutes a terme durant els períodes de prestació de serveis.

.....
.....

8. Altres comentaris

.....
.....

¹¹ Empleneu-ho d'acord amb els documents requerits a l'article 13 del Reial decret

¹² Empleneu-ho únicament si la professió no està regulada a l'Estat membre d'establiment.

¹³ Empleneu-ho únicament per a professions del sector seguretat (apartat 2 de l'annex VIII del Reial decret...).

¹⁴ Aquesta informació la conservarà l'autoritat competent per supervisar la prestació de serveis.